

ปัญหาของทวิรัฐศูนย์เหรียญที่มีผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยว
ของประเทศไทยและแนวทางแก้ไข

โดย

นายสว่าง เกษตรสุวรรณ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
บริษัท เอ็กซ์เซลเลนซ์ฟอรั่ม จำกัด

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562 - 2563

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง “ปัญหาของท้าวสุรนัยหรือญาติที่มีผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทยและแนวทางแก้ไข” ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ ของ นายสว่าง เกษตรสุวรรณ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62 ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562 - 2563

พลโท

(พิสิทธิ์ ปฐมอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง ปัญหาของทวิร์ศูนย์เหรียญที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ
ท่องเที่ยวของประเทศไทยและแนวทางแก้ไข

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย นายสว่าง เกษตรสุวรรณ **หลักสูตร** วปอ. รุ่นที่ 62

การศึกษาปัญหาของทวิร์ศูนย์เหรียญที่มีผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทยและแนวทางแก้ไข มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา โครงสร้างและที่มาของทวิร์ศูนย์เหรียญเปรียบเทียบกับบริษัททวิร์ในประเทศไทยกับต่างประเทศว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร 2) วิเคราะห์ถึงปัญหาของทวิร์ศูนย์เหรียญ ข้อดี - ข้อเสีย ศูนย์เหรียญต่อประเทศไทยและ 3) การศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทวิร์ศูนย์เหรียญเพื่อให้ผู้ประกอบการคนไทยและประเทศไทยได้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวสูงสุด

จากการที่ประเทศไทยเป็นจุดหมายที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกต้องการจะมาเที่ยวสูงที่สุดในโลก อันเนื่องมาจากแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ของไทย ที่เป็จุดดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก จึงทำให้มีเม็ดเงินที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวที่ผ่านมาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาประเทศไทย เป็นอันดับหนึ่งอันเนื่องมาจากรัฐบาลจีนเปิดประเทศ และการเดินทางมาประเทศไทยก็ใช้เวลาไม่นานนัก และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยก็มีราคาต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย และสิ่งสำคัญประชากรจีนมีมากกว่า 1,300 ล้านคน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นอันมากอย่างไรก็ตาม เมื่อมีเม็ดเงินจำนวนมหาศาลที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวจีน เข้ามาประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จึงเป็นโอกาสไม่ใช่แค่เพียงเจ้าของโรงแรม สถานที่เที่ยว ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกที่เป็นของคนไทยเท่านั้น แต่ก็กลายเป็นโอกาสที่จะทำให้นักธุรกิจทั้งชาวไทย และชาวจีนหาช่องว่างของกฎหมายโดยหา โอกาสที่จะหาเงินจากนักท่องเที่ยวจีนให้มากที่สุด โดยไม่สนใจถึงคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมมานานหลังจากศึกษาถึงที่มา ปัญหา ก็สามารถหาแนวทางแก้ไข เพื่อที่จะลดปัญหาที่มีอยู่ และทำให้นักท่องเที่ยวอยากที่จะมาท่องเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น โดยมีรายได้เข้าประเทศไทยได้มากกว่าที่เคยเป็นดังนี้ 1) การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ 2) การแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม 3) การพัฒนาคุณภาพของสินค้าบริการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน และสิ่งสำคัญที่สุดคือ 4) การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะนำพาผลประโยชน์ต่อประเทศชาติสูงสุดต่อไป

Abstract

Title Problems of Zero Dollar Tourism in Thailand and how to solve them.

Field Economics

Name Mr. Sawang Kasetsuwan

Course NDC

Class 62

Study problems of zero dollar tourism affects tourism business in Thailand and how to solve these problems. Objectives of this study are 1) Study structure and origin of zero dollar tourism in Thailand comparing with other countries. 2) Analyze all related problems occur in Thailand. What are Pro and Con issues to Thailand from this system. And 3) Find out solutions and directions in solving these problems for Thailand's maximize benefit.

As Thailand is the 1st ranking for desired destination from popular vote of tourists around the world due to a lot of tourist attraction not only miracle natural tourism locations but also nice traditional and cultural in Thailand. This makes more than 10 millions of tourists visit Thailand in 2019. Major portion of tourists in Thailand are Chinese which make zero dollar tourism has occurred in Thailand. This system makes a lot of benefit to many Chinese business owners while few Thai business owners get benefit.

After studying all related problems, we could find out some solutions to solve these problems. 1) Need cooperation between China and Thailand in solving problems together. 2) Exchange knowledge and cultural in order to understand people from each country correctly. 3) Develop quality of our products and services including all government staff related with tourism organization. And 4) Government make laws and the police enforce all illegal business effectively.

If we could follow these direction, it would make our country gets more income and benefit from tourism business which is our objective for growing Thailand economy.

คำนำ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาของทัวرسุนัขเหริยญที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ ท่องเที่ยวของประเทศไทยและแนวทางแก้ไข ครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงปัญหาของทัวرسุนัขเหริยญที่กระทบต่อนักท่องเที่ยว และนักธุรกิจชาวไทยส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของผู้เจ้าของโรงแรม เจ้าของร้านอาหาร เจ้าของร้านขายของที่ระลึก ซึ่งท้ายที่สุดทัวرسุนัขเหริยญที่ผ่านมาสสร้างปัญหาให้กับประเทศไทย ทั้งที่มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศโดยเฉพาะชาวจีนที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่เม็ดเงินที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวกลับตกอยู่กับนักธุรกิจชาวไทยไม่กี่คนกับนักธุรกิจชาวจีน

งานวิจัยฉบับนี้ได้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น แม้จะไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด แต่ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวทางแก้ไขนี้ไปดัดแปลงใช้ ผู้วิจัยมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถที่จะสร้างประโยชน์ให้กับประเทศไทยได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่อย่างแน่นอน

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ พลโท สิทธิชัย เกียรติไพบูลย์ ที่ปรึกษา วปอ.สปท. ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ทั้งในแง่ของสาระ แนวคิด ระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในวิทยาลัยราชอาณาจักรทุกท่านและวิทยากรทุกคนที่มาสอนที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำที่มีประโยชน์แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวทุกภาคส่วน เพื่อนำพาประโยชน์มาสู่ประเทศไทย

(นายสว่าง เกษตรสุวรรณ)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิชาลัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงขึ้นมาได้ด้วยความกรุณาของ พลโท สิทธิชัย เกียรติไพบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ทั้งในแง่ของสาระ แนวคิด ระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในวิทยาลัยราชอาณาจักรทุกท่านและวิทยากรทุกคนที่มาสอน ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำที่มีประโยชน์แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

ขอขอบพระคุณผู้บริหารทั้งในส่วนเอกชน และราชการที่สละเวลาและให้เกียรติผู้วิจัย ในการตอบแบบสอบถาม เพื่องานวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และยังอนุญาตให้ผู้วิจัยนำข้อมูล ที่ได้มาเปิดเผยเพื่อเป็นประโยชน์แก่สาธารณชน

ขอขอบพระคุณ คุณชนากร เกษตรสุวรรณ พี่ชายที่เคารพ ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในสถาบันป้องกันราชอาณาจักรนี้ และคอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในการศึกษา จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี และคุณประโยชน์อันใดที่จะได้รับจากการศึกษาวิชาลัยฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอมอบแต่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้สั่งสอน อบรม และประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาทุกแขนง เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป

(นายสว่าง เกษตรสุวรรณ)

นักศึกษาวิชาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
วิธีการดำเนินการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
คำจำกัดความ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป	
โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน	13
การบริหารลูกค้าจากทัวร์ศูนย์เหรียญของต่างประเทศ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
กรอบแนวคิดของการวิจัย	31
สรุป	32
บทที่ 3 ปัญหาและผลกระทบจากทัวร์ศูนย์เหรียญ	33
ทัวร์ศูนย์เหรียญ และ ทัวร์คิกแบ็ก (Kick Back Tour) คืออะไร	34
สาเหตุของปัญหา	48
ผลกระทบ	52
สรุป	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
แนวทางในการแก้ไขปัญหาของทวิ่ร่ศูนย์เหรียญ	
ต่อธุรกิจท่องเที่ยว	62
ด้านนโยบาย	62
ด้านกฎหมาย	65
ด้านเศรษฐกิจ	67
ด้านการบริหารจัดการ	70
ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและ	
กีฬา กับผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	72
สรุป	73
บทที่ 5	
สรุปและข้อเสนอแนะ	75
สรุป	75
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	81
ประวัติย่อผู้วิจัย	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2 - 1	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทย	10
2 - 2	จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่มาเที่ยวในประเทศไทย	11
2 - 3	ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย พ.ศ.2561	21
2 - 4	แสดงค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายสูงสุดในประเทศไทย 10 ลำดับ ในปี พ.ศ.2561	22

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
2 - 1	นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย	12
3 - 1	วงจรถั่วศูนย์เหรียญ	35
3 - 2	นักท่องเที่ยวชาวจีนที่ทำอากาศยานดอนเมือง	36
3 - 3	นักท่องเที่ยวชาวจีนที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี	37
3 - 4	นักท่องเที่ยวชาวจีนที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร	38
3 - 5	นักท่องเที่ยวชาวจีนที่อ่าวมาหยา จังหวัดกระบี่	38
3 - 6	ความเสียหายจากนักท่องเที่ยวจีนที่พิพิธภัณฑ์บ้านดำ จังหวัดเชียงราย	39
3 - 7	พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่พบเห็นในประเทศไทย	41
3 - 8	ภาพข่าวการจับกุมบริษัท โอเอ ทรานส์พอร์ต จำกัด	44
3 - 9	อินโทรกราฟฟิกการจับกุมบริษัททัวร์ที่เป็นนอมินีของจีน	45
3 - 10	ภาพวงจรการดำเนินธุรกิจทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศไทย	46
3 - 11	แสดงการประเมินผลกระทบจากทัวร์ศูนย์เหรียญ ต่อการท่องเที่ยวไทย	53
3 - 12	ภาพนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งสถานที่ท่องเที่ยว	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทัวร์ศูนย์เหรียญเกิดขึ้นก่อนในสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อประเทศจีนเริ่มนโยบายเปิดประเทศและอนุญาตให้คนจีนได้เดินทางไปต่างประเทศ ในช่วงเปิดประเทศแรก ๆ มีประชาชนจีนเดินทางออกนอกประเทศประมาณแค่ 6 ล้านคน แต่ตัวเลขล่าสุด มีประชาชนชาวจีนเดินทางไปต่างประเทศมากกว่า 150 ล้านคน ในปี 2561 ดังนั้นจึงทำให้มีการดำเนินธุรกิจในรูปแบบทัวร์ศูนย์เหรียญเกิดขึ้นมา เพื่อที่ดึงดูดลูกค้าประชาชนจีนให้ออกเดินทางไปกับบริษัททัวร์มากขึ้น เพราะมีลูกค้าประชาชนจีนเป็นจำนวนมากที่อาจจะไม่สะดวกในการท่องเที่ยวหรือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เพิ่งเริ่มเดินทางออกนอกประเทศเป็นครั้งแรก โดยอาจจะต้องการที่จะเน้นความประหยัด ทำให้อาจถูกหลอกจากบริษัททัวร์ศูนย์เหรียญได้ง่าย ดังนั้นปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวจีนเป็นส่วนใหญ่

ทัวร์ศูนย์เหรียญ หรือ Zero-Dollar Tour หมายถึงคณะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย โดยซื้อทัวร์จากประเทศของตนเองในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุน ก่อนที่บริษัททัวร์เหล่านั้นจะส่งลูกค้าทัวร์ทั้งกรุ๊ปมาให้บริษัททัวร์ในประเทศไทย โดยที่ไม่ต้องจ่ายค่าทัวร์แฟร์ อันเป็นค่าใช้จ่ายในการพาเที่ยวที่เก็บมาจากลูกค้าทัวร์ให้ กับเอเจนซี่ฝ่ายไทยเลยแม้แต่เหรียญเดียว อันเป็นที่มาของคำว่า “ศูนย์เหรียญ” คือ ไม่เก็บเงินค่าทัวร์เลยแม้แต่เหรียญดอลลาร์เดียว (พรเทพ ด่านน้อย, มติชน, 2559)

กล่าวคือ การที่คณะนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในไทยโดยจ่ายเงินค่าทัวร์ต่ำมากจนเรียกได้ว่าแทบจะไม่ต้องจ่ายเงินเลย ซึ่งวิธีการของทัวร์ในลักษณะนี้คือ จะมีการขายทัวร์แบบขาดทุน ในราคาที่ต่ำกว่าความเป็นจริงเพื่อเน้นยอดผู้ร่วมทัวร์ โดยนักท่องเที่ยวจะทำการซื้อทัวร์จากเอเจนต์ทัวร์ในประเทศ หลังจากนั้นบริษัททัวร์จะส่งลูกค้าทัวร์มาให้บริษัททัวร์ในอีกประเทศ ซึ่งเป็นตัวแทน โดยที่บริษัททัวร์ต้นทางไม่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายที่เก็บมาจากลูกค้าทัวร์ให้กับบริษัทตัวแทนแม้แต่เหรียญเดียว ซึ่งนี่ก็คือที่มาของคำว่าศูนย์เหรียญนั่นเอง

ส่วนบริษัททัวร์ซึ่งเป็นตัวแทนก็จะมีวิธีเรียกเงินเพื่อคืนทุนจากนักท่องเที่ยวชาวสาร์พัติวิธีไม่ว่าจะเป็นการพาไปดูโชว์ลามก หรือการพานักท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่ต้องจ่ายเงินในราคาแพงกว่าปกติ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าที่ระลึก โดยอาจจะมีการหลอกขายเครื่องประดับ ในราคาที่แพงกว่าหลายเท่าเพื่อเรียกทุนคืน และรีดไถเอาค่าอะไรในส่วนต่างที่ไม่สมควรจะเรียกเก็บ หากนักท่องเที่ยวไม่ยอมจ่ายหรือจ่ายน้อยก็จะถูกหลอกล่อหรือกดดันด้วยวิธีต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งอาจร้ายแรงจนถึงขั้นลอบแพะทิ้งนักท่องเที่ยวเลย ซึ่งก็มีข่าวเช่นนี้เป็นระยะ ๆ

ปัจจุบันทัวร์ศูนย์เหรียญนี้สร้างความเสียหายเป็นอย่างมากต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย ไม่ว่าจะเป็นการหลอกขายสินค้าราคาสูงกว่าความเป็นจริง การหลอกขายสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ การพาไปสถานที่ท่องเที่ยวที่จัดฉากขึ้นมาเพื่อขายวัตถุมงคล เพราะสิ่งที่ทำกำลังจะทำให้การท่องเที่ยวในเมืองไทยเป็นการท่องเที่ยวราคาถูก และอาจจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเหตุการณ์ล่าสุดกับเรื่องของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนล่มท่ามกลางสภาพอากาศแปรปรวนที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งสาเหตุสำคัญของความสูญเสียที่มีนักท่องเที่ยวเสียชีวิตและสูญหายเป็นจำนวนมากนั้น มีต้นเหตุมาจากการทำธุรกิจในรูปแบบของทัวร์ศูนย์เหรียญที่ต้องทำเงินจากนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด โดยไม่ได้คำนึงถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การทำธุรกิจทัวร์ศูนย์เหรียญในจีนนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติเพราะนี่คือสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นการทำธุรกิจไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมาย ทัวร์ศูนย์เหรียญเริ่มจากแนวคิดที่จัดส่งกรุ๊ปทัวร์ชาวจีน ไปยังประเทศจุดหมายปลายทางโดยไม่ต้องจ่ายค่าทัวร์แฟร์ และให้บริษัททัวร์ในประเทศนั้นรับช่วงต่อ โดยที่ต้นทางคิดกำไรจากค่าตัวเครื่องบิน ของเครื่องบินในแบบเช่าเหมาลำซึ่งราคาต่อหัวอาจไม่มากนัก แต่เมื่อมีนักท่องเที่ยวเต็มลำก็หมายถึงเงินจำนวนไม่น้อย และเป็นเหตุให้ราคาทัวร์ถูกกว่าความเป็นจริงเมื่อนักท่องเที่ยวมาถึงเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทาง บริษัททัวร์ที่รับช่วงต่อก็จะทำหน้าที่รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายในส่วนที่พักและอาหาร คำถามต่อมาคือ แล้วบริษัททัวร์พวกนี้ได้กำไรจากตรงไหน กำไรของบริษัททัวร์ ที่รับทัวร์ศูนย์เหรียญคือพาเข้าร้านจิวเวลรี่ ร้านขายของที่ระลึก ชมโชว์ หรือ ออกทริปดำน้ำ ซึ่งจุดหมายหรือการใช้บริการถึงหมดนี้มีไว้เพื่อรีดเงินจากนักท่องเที่ยวที่มากับทัวร์ศูนย์เหรียญอย่างเดียวนอกจากทัวร์ศูนย์เหรียญตามข้างต้นแล้วยังมีทัวร์ที่เรียกว่า ทัวร์คิกแบ็ค คือการจ่ายค่าหัวลูกทัวร์ให้กับบริษัททัวร์ต้นทางที่ส่งลูกทัวร์มายังจุดหมายปลายทาง นั้นหมายความว่านอกจากค่าใช้จ่าย ในส่วนค่าโรงแรม ค่าอาหาร แล้ว ทางบริษัททัวร์ปลายทางยังต้อง จ่ายเงินเพิ่มให้กับบริษัททัวร์ต้นทาง ทำให้ค่าใช้จ่ายในการรับลูกทัวร์เพิ่มมากขึ้น และทำให้บริษัททัวร์ที่รับช่วงแบบนี้ต้องพยายามรีดเอาเงินจากกระเป๋านักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุดแน่นอนว่าจะต้องมากกว่าทัวร์ศูนย์เหรียญแบบปกติเสียด้วยซ้ำในช่วงที่ภาครัฐมีการปราบปรามทัวร์

ศูนย์เหรียญอย่างจริงจัง นั้นมีเสียงค้านจากผู้ประกอบการบางรายว่า ทวีร์ศูนย์เหรียญไม่ได้ศูนย์เหรียญอย่างที่ถูกล่าวพาน แต่ทวีร์ศูนย์เหรียญก็ยังทำให้เกิดการจ้างงานในธุรกิจท่องเที่ยวทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นมัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม ไปจนถึงพ่อค้าน้ำมะพร้าว ซึ่งสิ่งนี้ผู้ประกอบการเหล่านั้นยกมา อ้างก็ไม่ได้ผิดไปจากความเป็นจริงเท่าไรนัก แต่ก็ต้องไม่ลืมว่า จำนวนเงินที่ได้จากการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนเมืองไทยปีละมากกว่า 10 ล้านคนนั้นควรจะได้มากกว่านั้น เพราะนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาพักผ่อน ด้วยตนเอง โดยไม่อาศัยบริษัททัวร์ ก็มีเป็นจำนวนมากเช่นกัน นอกจากรายได้จากนักท่องเที่ยวไม่ได้กระจายอย่างที่เราควรจะเป็นแล้ว ทรัพยากรท่องเที่ยวในเมืองไทยก็ต้องถูกใช้ไปอย่างสิ้นเปลืองไล่ตั้งแต่ โบราณสถาน ไปจนถึงชายหาดทุกแห่งที่ทวีร์ศูนย์เหรียญ ไปลงเลยที่เดียว ยิ่งไปกว่านั้นการที่บริษัทนำเที่ยวในจีนกำหนดให้การมาเที่ยวเมืองไทยอยู่ในระดับของทวีร์ศูนย์เหรียญ ทำให้ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยกลายเป็นจุดหมายปลายทางราคาถูกที่นักท่องเที่ยว ไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ หรือให้ความเคารพต่อสถานที่รัฐบาลในช่วง คสช. ได้ทำการปราบปรามทวีร์ศูนย์เหรียญ และธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องมา โดยหวังว่าหลังจากปราบทวีร์ศูนย์เหรียญแล้ว นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวจีน จะกลับมาท่องเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น และรัฐบาลจะได้รายได้เป็นกอบเป็นกำจากธุรกิจ ท่องเที่ยว อย่างที่คาดฝันไว้ เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยในช่วงเวลานี้ รัฐบาลคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวจะสามารถมาชดเชยรายได้ที่ลดลง จากการส่งออก เนื่องจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐกับจีน ปัญหาเกาหลีกับญี่ปุ่น ปัญหาภายในฮ่องกงที่จนถึงวันนี้ก็ยังไม่สามารถมีข้อยุติได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อประเทศไทย โดยเฉพาะการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศไทย รัฐบาลคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลังจากการปราบทวีร์ศูนย์เหรียญแล้ว นักท่องเที่ยวน่าจะมา ประเทศไทยมากขึ้น และเราก็จะได้รายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวจะได้ไม่ถูก การเอาัดเอาเปรียบจากทวีร์ศูนย์เหรียญ ไม่ต้องถูกบังคับให้ซื้อสินค้าที่ไม่อยากซื้ออีกต่อไป โดยรัฐบาลในยุค คสช. ได้ทำการปราบปรามธุรกิจทวีร์ศูนย์เหรียญอย่างหนัก ไม่ว่าจะเป็นการเข้าจับกุมบริษัทในเครือ โอ เอ และอีกหลายบริษัท แต่กลายเป็นว่าสิ่งที่ทำไปมีผลเสียที่เกิดขึ้นดังนี้

1. จำนวนนักท่องเที่ยวจีนลดลง โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวในรูปแบบทวีร์ศูนย์เหรียญ เพราะเมื่อรัฐบาลทำการปราบปราม บริษัทท่องเที่ยวก็ต้องปรับขึ้นราคาโปรแกรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับต้นทุนจริง ทำให้นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวเป็นกลุ่มต้องซื้อ โปรแกรมท่องเที่ยวในราคาสูงขึ้น จึงทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไปท่องเที่ยวในประเทศอื่นที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าแทน

2. บริษัทนำเที่ยวชะลอหรือลดการรับนักท่องเที่ยวจีนเมื่อบริษัทนำเที่ยวที่มีความกังวลเกี่ยวกับมาตรการการปราบปรามของรัฐบาลว่าจะถูกตรวจสอบและถูกฟ้องแล้วยึดทรัพย์ จึงทำให้บริษัทเหล่านี้หยุดธุรกิจหรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวจีน และรองจนกว่าทุก ๆ อย่างจะเงียบลง ถึงจะเริ่มดำเนินจัดโปรแกรมสำหรับนักท่องเที่ยวจีนอีกครั้ง

3. โรงแรมขนาดเล็กที่รับนักท่องเที่ยวจีนเป็นหลักได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมากและปรับตัวได้ยาก เพราะโรงแรมเหล่านี้มีรายได้หลักจากนักท่องเที่ยวจีนที่มากับบริษัทท่องเที่ยว ดังนั้นเมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนลดลง ก็ส่งผลกระทบต่อรายได้ของธุรกิจอย่างมาก ในขณะที่โรงแรมขนาดกลางและใหญ่ จะมีผลกระทบอยู่บ้างแต่น้อยกว่า เพราะสามารถรับนักท่องเที่ยวชาติอื่นแทนได้

4. ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก บริษัทรถท่องเที่ยว ก็ได้รับผลกระทบอย่างมากเช่นกัน จากการที่นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวลดลงเป็นอย่างมาก ร้ายยิ่งกว่านั้น หลังจากทางรัฐบาลส่งเรื่องบริษัทในเครือ โอ เอ ฟ้องศาล แต่ท้ายที่สุดศาลก็ปล่อยเป็นอิสระและคืนทรัพย์สินให้อย่างเดิมเพราะถือว่าไม่มีความผิด ทำกับว่าการปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญไร้ผล

ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลไทยคิดว่าประเทศไทยได้รายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากมหาศาล โดยเฉพาะจากนักท่องเที่ยวชาวจีนอาจจะไม่เป็นอย่างที่คาดไว้ เพราะเจ้าของธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นของคนจีนเป็นส่วนใหญ่โดยมีคนจีนเป็นนอร์มินีอยู่เบื้องหลังแทบทั้งสิ้น จึงเป็นสิ่งสำคัญและเร่งด่วนที่รัฐบาลจะต้องหาทางแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง และตรงประเด็น ไม่ให้เหมือนไฟไหม้ฟางอย่างที่ผ่านมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและที่มาของทัวร์ศูนย์เหรียญ
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากทัวร์ศูนย์เหรียญ ที่มีผลต่อประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญเพื่อให้ประเทศไทยและผู้ประกอบการคนไทยได้ประโยชน์จากธุรกิจการท่องเที่ยวสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลในส่วนของความหมายของทัวร์ศูนย์เหรียญ จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.2 การหาข้อมูลของทัวร์ในประเทศอื่น ๆ ที่เน้นธุรกิจท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักของประเทศว่าทำกันอย่างไร

1.3 การนำเสนอกฎหมายที่มีอยู่แล้วที่น่าจะหยิบใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักธุรกิจไทย

1.4 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลจากงานวิจัยขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ททท., สมาคมโรงแรม, บริษัททัวร์, อพาร์ทเมนต์ ผู้ผลิตและจำหน่ายของที่ระลึก, โรงแรมขนาดกลางและเล็ก

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.1 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการท่องเที่ยว และทัวร์ศูนย์เหรียญ

2.2 การวิจัยนี้จะวิเคราะห์ร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อหาหนทาง แนวทางแก้ไข เพื่อนำเสนอให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่สามารถ จะแก้ไขได้เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อดำเนินการต่อไป

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2562 - พฤษภาคม 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการใช้การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยการศึกษาค้นคว้าจากกฎหมาย, ตำรา และเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

- 1.2.1 ข้าราชการในสังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 2 คน
- 1.2.2 เจ้าของธุรกิจโรงแรม จำนวน 2 คน
- 1.2.3 ผู้ประกอบการขายของที่ระลึกจำนวน 3 คน
- 1.2.4 ผู้ประกอบบริษัททัวร์ จำนวน 3 คน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้แนวทางการอุปมานวิเคราะห์ (Analytic Induction) คือการสรุปจากข้อเท็จจริงส่วนย่อย ๆ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อสร้างความคิดรวบยอด

3. การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของการพรรณนา การอธิบาย การเปรียบเทียบ รวมทั้งสรุปผลการวิจัยเพื่อให้ผู้แนวทางแก้ไข

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบและเข้าใจ โครงสร้างและที่มาของทัวร์ศูนย์เหรียญของประเทศไทย และในประเทศเพื่อนบ้าน
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญที่มีผลต่อประเทศไทย
3. ทำให้สามารถวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญ เพื่อให้ประเทศไทย และผู้ประกอบการคนไทยได้ประโยชน์จากธุรกิจการท่องเที่ยวสูงสุด

คำจำกัดความ

การท่องเที่ยว	หมายถึง	การเดินทางที่เกิดขึ้น 3 ประการคือ <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปรกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ 3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพหรือหาราย
---------------	---------	--

บริษัททัวร์	หมายถึง	ผู้ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวในประเทศนั้น ๆ หรืออาจจะนำนักท่องเที่ยวในประเทศใดประเทศหนึ่งไปเที่ยวยังประเทศอื่น ๆ มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางร่วมกันมากกว่า 1 คน โดยการหาที่พัก อาหารและพาไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามรายละเอียดที่บรรจุอยู่ในโปรแกรมการท่องเที่ยวนั้น ๆ
นักท่องเที่ยว	หมายถึง	บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นที่อยู่โดยปกติของตน ไปยังสถานที่อื่น ๆ เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์ที่มีไว้เพื่อประกอบอาชีพหรือรายได้
ทัวร์ศูนย์เหรียญ	หมายถึง	คณะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยโดยซื้อทัวร์จากประเทศของตนเองในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนหรือจ่ายเพียงแค่ว่าโดยสารเครื่องบินก่อนที่บริษัททัวร์ เหล่านั้นจะส่งลูกทัวร์ทั้งกรุ๊ปมาให้บริษัททัวร์ในประเทศไทย โดยที่ไม่ต้องจ่ายค่าทัวร์แฟร์ อันเป็นค่าใช้จ่ายในการพาเที่ยวที่เก็บมาจากลูกทัวร์ให้กับเอเจนต์ฝ่ายไทยเลยแม้แต่เหรียญเดียว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากประเทศไทยที่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นจำนวนมากในทุก ๆ ภาค และมีวัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งคนไทยเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส จึงเป็นที่น่าสนใจ ของคนทั่วโลกที่อยากจะมาท่องเที่ยวในประเทศไทย และธุรกิจการท่องเที่ยวถือว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทย จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่เน้นเรื่องประเด็นการท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง โดยต้องการให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกหลักในการช่วยขับเคลื่อน เศรษฐกิจของประเทศ โดยมีการกล่าวถึงว่าในปี 2562 การท่องเที่ยวของไทยสามารถสร้างรายได้กว่า 3 ล้านล้านบาท และมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (Travel & Tourism Competitiveness Index) อยู่ในอันดับที่ 34 จาก 136 ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาของไทย สามารถเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม อนาคตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาวการณ์โลกและพฤติกรรมของผู้บริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาและพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของประเทศ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้น นักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของ นักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะ 20 ปี ในระยะแรกให้ความสำคัญกับการสร้าง รายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง วางรากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐานและคุณภาพระดับสากล สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายให้เกิด ความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งในมิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุด ของการ

ท่องเที่ยวในการเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย โดยแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยวมุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผสานกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุม การจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพักผ่อนระหว่างหรือหลังการประกอบธุรกิจ หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการดึงดูดกลุ่มนักเดินทางเพื่อธุรกิจและนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ อีกทั้งส่งเสริมให้การจัดงานธุรกิจและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของ ประเทศ เป็นเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำไปสู่การสร้างสรณ์นวัตกรรม รวมถึงการสร้างเวทีเจรจาการค้าและการลงทุนของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย พัฒนาและยกระดับมาตรฐาน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว เน้นสร้างความแตกต่างและความเป็นเอกลักษณ์จาก การให้บริการตามแบบอย่างความเป็นไทยที่โดดเด่นในระดับสากล ร่วมกับการใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาไทย ที่พัฒนาต่อยอดกับความคิดสร้างสรรค์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการ

4. การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำให้เป็น อีกทางเลือกหนึ่งของการท่องเที่ยวไทย เป็นแหล่งสร้างรายได้ใหม่ให้กับประเทศ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบคลุมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง และการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำสำคัญ โดยการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐาน สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงบริบทของพื้นที่และชุมชนในพื้นที่

5. การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ยกกระดับให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเส้นทาง การท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์

แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางถนน รางน้ำ และอากาศ และกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยวภายในประเทศ อนุภูมิภาค และอาเซียน บนฐานอัตลักษณ์เดียวกัน เพื่อส่งเสริมให้เป็น จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวร่วมกัน

6. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ การท่องเที่ยวไทย

จากผลการสำรวจจุดหมายปลายทางของโลกที่นักท่องเที่ยวมามากที่สุดของโลก (Tops MasterCard's Global Destination Cities Index) โดยมาสเตอร์การ์ด ประจำปี 2562 ก็ให้ประเทศไทยได้อันดับ 1 ติดต่อกันมาเป็นปีที่ 4 ขณะที่ปารีส ลอนดอน คูไบ ได้อันดับ 2, 3 และ 4 ตามลำดับผลการจัดอันดับนี้ทำให้มองเห็นได้ว่าประเทศไทยเป็นจุดหมายที่นักท่องเที่ยวทั่วโลก มาเป็นจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเมืองไทยมากที่สุดก็คือ “นักท่องเที่ยวจากประเทศจีน” จากจำนวนนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศทั่วโลกที่มาเที่ยว ประเทศไทย ประมาณ 30 ล้านคนในปี 2558 และเพิ่มเป็น 38 ล้านคนในปี 2561 และ 40 ล้านคนในปี 2562 ซึ่งคาดว่าสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยประมาณ 3 ล้านล้านบาทหลายปีที่ผ่านมา นักท่องเที่ยวชาวจีนจะมีอิทธิพลกับการท่องเที่ยวไทยเป็นอย่างมาก โดยมีสัดส่วนเกือบ 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด

ตารางที่ 2 – 1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทย

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทย
2558	29.92
2559	32.53
2560	35.59
2561	38.28
2562	40.00

ที่มา : ทวีร์ศูนย์เหรียญ, ออนไลน์, 2560

ตารางที่ 2 – 2 จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่มาเที่ยวในประเทศไทย

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่มาเที่ยวในประเทศไทย
2558	7.936
2559	8.757
2560	9.806
2561	10.535
2562	11.055

ที่มา : ทัวร์ศูนย์เหรียญ, ออนไลน์, 2560

จากรายงาน “Taking Off Travel and Tourism in China and Beyond” ของ The Boston Consulting ที่เผยแพร่เมื่อเดือนมีนาคม 2554 ได้แบ่งนักท่องเที่ยวจีนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 นักท่องเที่ยวที่ขาดประสบการณ์การท่องเที่ยว มักไม่ต้องการหาข้อมูลท่องเที่ยวมากมายและขาดทักษะภาษาทำให้นิยมเดินทางมาพร้อมกับคณะทัวร์ (Group Tour) แบบจัดตารางกิจกรรมเต็มวัน (Full Schedule) ซึ่งสะดวกและค่าใช้จ่ายต่ำกว่า

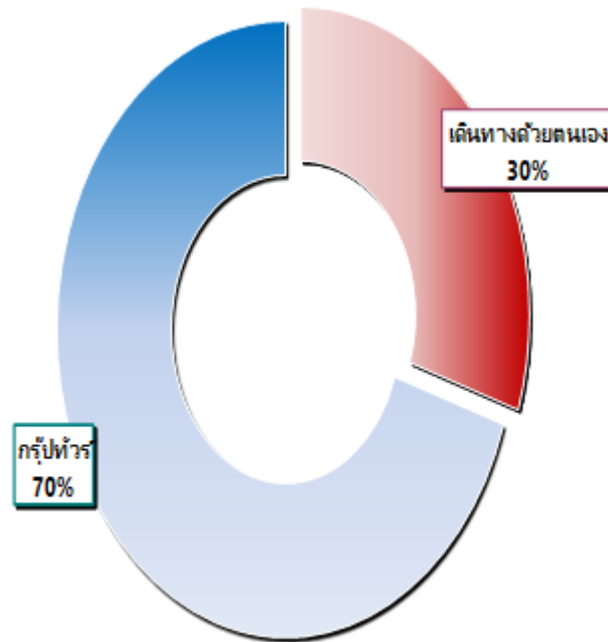
กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ มักเน้นหาประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบเจาะลึกมากขึ้น และหาสถานที่พักผ่อน ส่วนใหญ่จะวางแผนท่องเที่ยวด้วยตัวเอง โดยหาข้อมูลออนไลน์ แต่ยังมีบางส่วนจองแพ็คเกจทัวร์อยู่บ้าง

กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์และรายได้สูง เน้นการช้อปปิ้ง ที่พักและสถานบันเทิงหรูหรา โดยส่วนใหญ่จะวางแผนโดยหาข้อมูลออนไลน์และจองแพ็คเกจทัวร์แบบพรีเมียม

แต่สำหรับประเทศไทย นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยนั้นจำแนกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ กล่าวคือ กลุ่มแรกนั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเป็นกลุ่มหรือที่เรียกว่า “กรุ๊ปทัวร์” ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนทั้งหมด ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาด้วยตนเอง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มหลังนี้ส่วนใหญ่เคยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน และต้องการที่จะกลับมาท่องเที่ยวด้วยตนเองอีกครั้งซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่นารายได้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ในขณะที่นักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งได้สร้าง

วิกฤตการณ์ที่สร้างความเสียหายให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยจนก่อให้เกิดปรากฏการณ์ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” (ออนไลน์, 2563)

แผนภาพที่ 2-1 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย

ที่มา : ทัวร์ศูนย์เหรียญ, ออนไลน์, 2560

ที่มาของทัวร์ศูนย์เหรียญเกิดขึ้นเมื่อประเทศจีนเริ่มเปิดประเทศในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศจีนบริหารประเทศภายใต้นโยบายเปิดประเทศ และปฏิรูปใหม่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจีน ฉบับที่ 8 (ปี ค.ศ. 1991 - 1995) และอนุญาตให้คนจีนเดินทางออกนอกประเทศได้ แต่คนจีนที่ออกไปท่องเที่ยวต่างประเทศยังมีจำนวนไม่มาก (ประมาณ 6 ล้านคน) จึงต้องมีการกระตุ้นยอดขายของการท่องเที่ยวในเชิงปริมาณโดยใช้ราคาต่ำเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวไว้ก่อนแล้วค่อยแสวงหารายได้จากการส่งเสริมการขายอื่นภายหลัง วิธีดังกล่าวจึงเป็นทางเลือกที่บริษัทเอเจนต์ทัวร์ส่วนใหญ่จำเป็นต้องนำมาใช้ แต่เมื่อเวลาผ่านไป จำนวนคนจีนที่ออกไปเที่ยวต่างประเทศเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็น 127 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2558 เนื่องจากจำนวนประชากรของจีนที่มากขึ้นถึง 1,350 ล้านคน ตลอดระยะเวลา 22 ปี ที่จีนเปิดประเทศ ทำให้ความต้องการของคนจีนในการเดินทางออกนอกประเทศมีเพิ่มขึ้นด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดธุรกิจทัวร์ที่ขายแพ็คเกจทัวร์ในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนที่แท้จริง จากนั้นไปเอาทุนคืนและทำกำไรด้วยการบังคับให้ ลูกทัวร์ซื้อสินค้าจากร้านค้าในเครือข่ายธุรกิจของตนเองในราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงและการขายแพ็คเกจ

เสริมอื่น ๆ ที่อยู่นอกโปรแกรมทัวร์ โดยมีการคำนวณค่าใช้จ่าย ต้นทุนต่าง ๆ และผลกำไรที่ได้ เพื่อให้คุ้มกับการลงทุนเช่นเดียวกับธุรกิจอื่น ๆ (ฐานเศรษฐกิจ, ออนไลน์, 2560)

สัดส่วนของทัวร์ศูนย์เหรียญอยู่ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวจีนร้อยละ 70 ที่เป็นกรุ๊ปทัวร์ ซึ่งคิดได้เป็นร้อยละ 80 ของกรุ๊ปทัวร์ทั้งหมด โดยมีพฤติกรรมกร่นำเที่ยวแบบ “เที่ยวฟรี กินฟรี” กล่าวคือ มีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่ต่ำมาก จนแทบจะเรียกได้ว่าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเลยอีกทั้งไม่มีการเรียกเก็บการจ่ายเงินค่าทัวร์ให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศไทยเลย แม้แต่เหรียญดอลลาร์เดียว แต่มีการเอาทุนคืนและทำกำไร ด้วยการบีบให้ลูกค้าทัวร์ต้องซื้อสินค้าที่อยู่ในเครือข่ายของตนเองในราคาที่สูงเกินจริง รวมถึงการขายแพ็คเกจเสริมอื่น ๆ นอกเหนือจากโปรแกรมทัวร์ ในรูปของค่าใช้จ่ายที่เป็น ค่าที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และร้านเครื่องประดับต่าง ๆ ซึ่งปรากฏต่อมาว่ารายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ หมุนเวียนอยู่แต่ในกลุ่มนักธุรกิจชาวจีนหรือนอมินีที่เปิดบริษัทรองรับนักท่องเที่ยวจีนโดยตรง จึงทำให้มีการเรียกชื่อกรุ๊ปทัวร์ในลักษณะนี้ว่า “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” ที่ส่งผลให้ไม่มีรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของไทยอย่างแท้จริง และทำให้เกิดการผูกขาด การเอารัดเอาเปรียบ และความไม่เป็นธรรมกับธุรกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการชาวไทย ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไม่ประทับใจ และอาจไม่อยากเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีก

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยทั่วไปโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน

1. สายการบิน

เนื่องจากธุรกิจการบินในปัจจุบันได้เปิดกว้างในการรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาประเทศไทยได้อย่างเสรี จึงทำให้การทำอากาศยานประเทศไทย อนุญาตให้สายการบินจาก ประเทศต่าง ๆ สามารถขออนุญาตที่จะบินมายังประเทศไทยได้โดยมีข้อกำหนด หรือข้อจำกัดลดลงก็ย่อมจะทำให้ นักท่องเที่ยวได้เข้ามาในประเทศไทยได้เป็นง่ายขึ้นสะดวกขึ้น ทำให้การทำอากาศยานแห่งประเทศไทยจากการเก็บรายได้จากสายการบินที่นำผู้โดยสารเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมากเช่นกัน

2. รถบัส รถโดยสาร รถยนต์

ประเทศไทยได้มีข้อตกลงที่อนุญาตให้รถบัส รถโดยสาร รถยนต์ที่วิ่งมาจาก ประเทศเพื่อนบ้าน สามารถพานักท่องเที่ยวเข้ามาวิ่งในประเทศไทยได้โดยถูกกฎหมาย แต่รถของ ประเทศไทยกลับไม่สามารถวิ่งเข้าไปในประเทศเพื่อนบ้านได้จึงทำให้ประเทศไทยขาดรายได้จาก พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง รวมทั้งคนขับรถและผู้ติดตามรถเป็นจำนวนมากที่ควรจะได้จาก

นักท่องเที่ยวต่างชาติ ประเทศไทยจะได้ก็เพียงแค่ค่าน้ำมันรถที่ผ่านมามีบริษัททัวร์เป็นจำนวนมาก ได้นำรถบัสหรือรถโดยสารที่ประกอบสำเร็จรูปจากประเทศจีนเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหรือการเช่าเพราะราคาถูกกว่ารถที่ประกอบในประเทศไทยก่อนหน้านี้ที่จะมีการนำรถบัสจากประเทศจีนเข้ามาในประเทศไทย ได้มีการใช้บริษัทประกอบรถบัสในประเทศไทยที่มีฝีมือในการประกอบ ไม่ว่าจะเป็นที่โรงงานที่จังหวัดราชบุรี และที่จังหวัดนครราชสีมา แต่เมื่อราคาประกอบที่ประเทศจีนถูกกว่า และความสามารถในการประกอบรถบัสในประเทศไทยไม่เพียงพอ เนื่องจากมีความต้องการรถเป็นจำนวนมาก จึงมีการนำรถบัสที่ประกอบในประเทศจีนเข้ามาทั้งคันและหาวิธีหลีกเลี่ยงภาษีแทน ทำให้ประเทศไทยเสียรายได้และประโยชน์ที่ควรจะได้รับไป

3. มัคคุเทศก์

ปัญหาของประเทศไทยคือการมีมัคคุเทศก์ที่สามารถพูดภาษาจีนได้ดีมีจำนวนน้อย จึงทำให้บริษัททัวร์จำนวนมากใช้คนจีนมาเป็นมัคคุเทศก์แทน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นทางบริษัททัวร์จึงใช้วิธีเอามัคคุเทศก์คนไทยที่มีใบอนุญาตแต่ไม่สามารถพูดภาษาจีนได้ มาแค่นั่งบนรถเฉย ๆ เพื่อไม่ให้ผิดกฎหมายถ้าถูกเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ นอกจากนี้บริษัททัวร์ไม่ได้ต้องการแค่มัคคุเทศก์ที่มีความสามารถในการอธิบายแหล่งท่องเที่ยวและประวัติศาสตร์ ที่มาของแต่ละสถานที่ได้เท่านั้น แต่ต้องการมัคคุเทศก์ที่สามารถช่วยขายสินค้า หรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการจะซื้อสินค้าที่บริษัททัวร์พาไปแวะชม รวมทั้งยอมที่จะชำระเงินเพิ่มเติมเพื่อที่จะไปสถานที่ที่ไม่อยู่ในรายการ หรือเป็นรายการพิเศษได้ ดังนั้นทางบริษัททัวร์จึงต้องเลือกเฟ้นมัคคุเทศก์ที่มีความสามารถตามที่บริษัททัวร์ต้องการ หรือมิฉะนั้นก็จะต้องจ้างคนจีนมาทำหน้าที่แทนมัคคุเทศก์คนไทยเพื่อที่จะพยายามจูงใจหรือบังคับทางอ้อมที่จะให้นักท่องเที่ยวต้องชำระเงินเพิ่มเพื่อชดเชยกับค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นจากค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่ารถบัส ฯลฯ

4. ที่พักนักท่องเที่ยว

สิ่งที่ประเทศไทยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ไม่ว่าจะป็นนักท่องเที่ยวชาติใดก็ตามก็คือต้องการรายได้จากที่พัก ค่าอาหารและสินค้าที่ระลึกหรือของฝากเพื่อเอาไปให้ญาติหรือคนรู้จักซึ่งถ้ามีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โรงแรมทุกระดับก็จะได้ประโยชน์กันถ้วนหน้าเพราะ โรงแรมของประเทศไทยมีทั้ง โรงแรมระดับ 5 ดาว 4 ดาวเป็นจำนวนมาก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงคือ มีนักท่องเที่ยวจีนเป็นจำนวนมาก ที่มาอยู่กับบริษัททัวร์ที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ จึงทำให้บริษัททัวร์เหล่านี้เข้าโรงแรมราคาถูก ๆ หรือเหมือพาร์ทเมนท์ทั้งตึกเพื่อ สำหรับรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการค่าใช้จ่ายต่ำ โดยการใช้จ่ายจำนวนนักท่องเที่ยวและระยะเวลาที่นานในการต่อรถเช่า เพื่อให้ได้ค่าเช่าราคาถูกที่สุด ทำให้ผู้ประกอบการของเราไม่ได้รายได้ที่สมควรจะได้ เพราะทางเราจะถูกบีบจาก

บริษัททัวร์ และที่ร้ายกว่านั้น คือทางบริษัททัวร์ก็จะบีบค่าเช่าหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ต่ำที่สุดตลอดเวลา เพราะจะคอยงูว่าถ้าไม่ยอมลดราคาให้ ก็จะไปหาเช่าที่อื่นแทนดังนั้นรายได้จากที่พักที่ประเทศไทยควรจะดีเป็นกอบเป็นกำก็เลยกลายเป็นรายได้จำนวนน้อยมาก เพราะโรงแรมและอพาร์ทเมนท์ในประเทศไทยมีเป็นจำนวนมาก จึงทำให้อำนาจในการต่อรองเป็นคนบริษัททัวร์ ในการกำหนดราคาที่ต้องการได้

5. ค่าอาหาร

ประเทศไทยคาดหวังรายได้จากค่าอาหารของนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับโรงแรมที่ประเทศไทยคาดหวังว่าจะได้รายได้เป็น กอบเป็นกำจากนักท่องเที่ยวจีนเพราะคนจีนชอบทานอาหารไทย แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงคือบริษัททัวร์หลายแห่งได้สร้างห้องเล็ก ๆ บนพื้นที่ว่างเปล่าหรือเช่าห้องเล็ก ๆ เพื่อทำเป็นห้องอาหารสำหรับนักท่องเที่ยวจีนอย่างเดียว โดยเฉพาะทำให้ร้านอาหารที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทยไม่ได้รับผลประโยชน์อีกเช่นเดียว แต่ก็ยังดีที่อย่างน้อยประเทศไทยยังได้รายได้จากอาหารสด ผัก ผลไม้ อยู่บ้าง

6. ร้านขายของที่ระลึก

ร้านขายของที่ระลึกเป็นสิ่งเดียวที่ประเทศไทยจะได้รายได้โดยตรงจากนักท่องเที่ยว เพราะของที่ระลึกทุกชิ้นจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศไทยเท่านั้น จึงเป็นสินค้าส่งออก 100% แต่สิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ณ เวลานี้คือสินค้าของไทยหลาย ๆ ชนิด ผลิตในประเทศจีน แล้วนำเข้ามาขายในประเทศไทยที่เห็นชัด ๆ ในเวลานี้คือนมอัดเม็ด ที่ปัจจุบันมีบางยี่ห้อผลิตในประเทศจีน แต่ติดสลากว่าเป็นสินค้าไทยแล้วนำเข้ามาขายให้กับนักท่องเที่ยวจีนแทน ดังนั้น รายได้ที่คาดว่าจะเป็นคนไทย กลับกลายเป็นของคนจีนแทนแต่เรายังมีรายได้หลักของประเทศไทยอีกอย่างหนึ่งที่ได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นจำนวนมากนั่นคือสินค้าปลอดภาษี ซึ่งบริษัทที่ได้ไปเต็ม ๆ คือ King Power นั่นเอง และบริษัทที่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มเม็ด เต็มหน่วยคือบริษัทการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย เพราะเป็นผู้ให้เช่าสถานที่ของร้านค้าทั้งหมดของทั้ง 6 สนามบินในประเทศไทย จึงทำให้ประเทศไทยได้ผลประโยชน์จากภาษีของบริษัทการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย

7. สถานที่ท่องเที่ยว และแหล่งวัฒนธรรม

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวและเป็นแหล่งวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก ที่ทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้อยากมาเที่ยวที่ประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยจะได้รายได้จากค่าเข้าชมในแต่ละสถานที่ของแต่ละจังหวัดที่มีการเก็บเงินค่าเข้า

8. เรือนำเที่ยว

ถ้าเรือนำเที่ยวเป็นของคนไทย ลูกเรือเป็นคนไทย คนไทยก็จะได้ประโยชน์เต็ม ๆ เพราะสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยเฉพาะภาคใต้ มีชายหาดและเกาะเป็นจำนวนมาก ที่เป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวทุกชาติ แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ เรือท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเป็นของคนจีน ซึ่งเมื่อปี 2560 ที่มีข่าวเรื่องเรือพินคัสต์ล่มที่จังหวัดภูเก็ต จึงเป็นที่มาของการตรวจสอบว่าบริษัทเรือก็เป็นของคนจีน เรือที่ประสบอุบัติเหตุก็ผลิตในประเทศจีน โดยไม่มีมาตรฐานเช่นกัน จะเห็นได้ว่ามีธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากที่จะสามารถสร้างรายได้เป็น จำนวนมากให้กับประเทศไทย ถ้าเรามีการบริหารและจัดการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งนี้ไม่ว่า ถ้าเป็นธุรกิจที่ดำเนินการโดยคนจีน ประเทศไทยเราจะไม่ได้ประโยชน์เลยจริง ๆ แล้วประเทศไทยก็ยังสามารได้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการใช้แรงงานคนไทย การรับประทานอาหารไทย รวมทั้งภาษีที่เราจะได้ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยถ้าเรามีการวางแผนและการนำกฎหมายมาใช้ให้ เหมาะสมเมื่อทำการศึกษาและสอบถามกับบริษัททัวร์ถึงการทำทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนของบริษัทในต่างประเทศที่เป็นประเทศท่องเที่ยวเช่นเดียวกับประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศเกาหลี ก็ได้ข้อมูลว่ามีลักษณะคล้ายกับทัวร์ศูนย์เหรียญเช่นกัน โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนชำระค่าทัวร์ที่ราคาต่ำมาก ซึ่งจำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวชาวจีนจ่ายใกล้เคียงกับค่าโดยสารเครื่องบินเท่านั้น แต่สามารถมาพำนัก ทานอาหารและท่องเที่ยวได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม นั่นคือทัวร์ศูนย์เหรียญถูกนำมาใช้กับประเทศต่าง ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นหลัก อย่างที่ทุกท่านทราบดีว่าประชากรในประเทศจีนมีมากกว่า 1,400 ล้านคน ในปี 2562 ถ้ามีประชาชนแค่ 10 % ของประชากรจีนทั้งประเทศเที่ยวแค่ครั้งเดียวในแต่ละปี จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจีนมากกว่า 140 ล้านคน ท่องเที่ยวทั่วโลก ดังนั้นบริษัทท่องเที่ยวของทุกประเทศก็ต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ส่วนหนึ่งของประชาชนชาวจีน 140 ล้านคนท่องเที่ยวกับบริษัทของตน ซึ่งสิ่งที่ทำได้ง่ายและไวที่สุดที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวจีน มาเที่ยวกับบริษัทคือทำราคาให้ถูกที่สุด โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่เยือนประเทศนั้น ๆ เป็นครั้งแรก ก็ย่อมอยากไปกับบริษัททัวร์ก่อน และก็ต้องการราคาถูกที่สุดเช่นกัน

ดังนั้นบริษัททัวร์เกือบทั้งหมดจึงใช้วิธีของทัวร์ศูนย์เหรียญกับประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเกือบทั้งหมด โดยเก็บค่าทัวร์ให้ต่ำให้เพียงพอกับค่าตัวเครื่องบิน ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเดินทาง และอื่น ๆ ก็ผลักภาระไปให้กับบริษัทที่รับลูกค้าทัวร์เข้าประเทศของตนเอง เพราะประเทศไหนที่ไม่รับเงื่อนไขของทัวร์ศูนย์เหรียญนี้ บริษัททัวร์ก็จะให้ลูกค้าเปลี่ยนไปเที่ยวประเทศอื่นแทน ที่มีค่าใช้จ่ายถูกกว่า

การบริหารลูกค้าจากทัวร์ศูนย์เหรียญของต่างประเทศ

จากข้อมูลที่ได้รับมา ประเทศท่องเที่ยวอื่น ๆ ในเอเชียก็เหมือนกับประเทศไทย กล่าวคือเป็นลักษณะของทัวร์ศูนย์เหรียญเช่นเดียวกัน เป็นการขายทัวร์ที่มาท่องเที่ยวในประเทศนั้น ๆ ด้วยราคาที่ต่ำกว่าความเป็นจริง เพื่อที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวจีนอยากจะไปเที่ยวที่ประเทศนั้น ๆ แต่เมื่อไปถึงก็จะถูกโกงหรือมัลคฤเทศก์ขายสินค้าที่ระลึกด้วยราคาที่สูงกว่าความเป็นจริง หรือขายสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ การพานักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวในสถานที่นอกเหนือจากที่กำหนด ในตารางการท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น ด้วยราคาที่สูง เพื่อให้บริษัททัวร์ในประเทศนั้น ๆ ได้รายได้เพิ่มเติมจากสิ่งเหล่านี้มาชดเชยค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นจากค่าที่พัก ค่าอาหาร และส่วนที่เกินจากค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็คือกำไรของบริษัททัวร์ในประเทศนั้น ๆ จากบทความหลาย ๆ บทความที่เกี่ยวข้องกับทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา ฟิลิปปินส์ พม่า จะพบว่าปัญหาที่เจอแทบไม่แตกต่างจากปัญหาที่ประเทศไทยประสบอยู่เลย โดยเฉพาะกรณีที่โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าขายที่ระลึก มีเจ้าของเป็นคนจีนแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะในกัมพูชา ที่อนุญาตให้คนจีนสามารถซื้อที่ดินได้ ทำให้บางพื้นที่ในประเทศกัมพูชามีแต่ประชาชนชาวจีนเท่านั้น นอกจากนี้นักท่องเที่ยวจีนไม่ได้ใช้สกุลเงินของประเทศท่องเที่ยวนั้น ๆ แต่กลับใช้เงินสกุลเงิน (เงินหยวน) ผ่านทางการชำระเงินระบบดิจิทัลเช่น WeChat Pay ยิ่งทำให้รัฐบาลของประเทศท่องเที่ยวนั้นไม่มีเงินผ่านเข้าประเทศเลย ทำให้ไม่สามารถเก็บภาษีและรายได้อื่น ๆ ที่รัฐบาลควรจะได้รับได้เลยจากการสอบถามบริษัททัวร์ของประเทศในแถบอาเซียนก็ได้รับข้อมูลแบบเดียวกันว่า รัฐบาลของทุก ๆ ประเทศก็ทราบถึงปัญหานี้ แต่ไม่มีประเทศใดสามารถแก้ไขได้อย่างเด็ดขาด เพราะจากข่าวการปราบทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศไทยเมื่อปี 2559 โดยปิด 3 บริษัทใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับทัวร์ศูนย์เหรียญ ยึดรถบัส 2,155 คัน และเจ้าของบริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก แต่ผลที่เกิดขึ้นคือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยตกลงในปี 2559 ถึง 12 % เทียบกับปี 2558 แต่ในทางกลับกันมีนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศเวียดนาม และประเทศกัมพูชาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และแม้แต่ประเทศลาวนั้นเท่ากับว่าการพยายามกำจัด หรือจำกัดทัวร์ศูนย์เหรียญให้หมดไปหรือลดลงในประเทศหนึ่ง ๆ ก็จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวชาวจีนย้ายไปเที่ยวยังประเทศอื่น ๆ แทน ดังนั้นรัฐบาลของประเทศท่องเที่ยวจึงไม่กล้าที่จะทำอะไรรุนแรงกับบริษัททัวร์ที่นำนักท่องเที่ยวจีนเข้ามาประเทศของตน เพราะมีประเทศไทยเป็นตัวอย่าง แต่พยายามที่จะหาจูงใจให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวประเทศตนเองมากขึ้น เช่น ประเทศเวียดนาม : รัฐบาลพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวมาประเทศเวียดนามมากขึ้น โดยพยายามจะให้ประเทศเวียดนามเป็น “ปลายทางของประเทศผู้นำของ

เอเชีย” หรือ “Asia’s Leading Destination” ในปี 2561 โดยรัฐบาลได้ลงทุนปรับปรุงในเรื่องของเส้นทางคมนาคมไปยังแหล่งท่องเที่ยวในประเทศเวียดนามเป็นจำนวนมาก เพื่อให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวสะดวกยิ่งขึ้น การพัฒนาสนามบิน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ และมีการผ่อนคลายในการขอวีซ่าให้สะดวกขึ้นโดยใช้การขอวีซ่าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักท่องเที่ยวจาก 46 ประเทศทั่วโลก การฝึกอบรมพนักงานให้มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นส่วนรัฐบาลในประเทศท่องเที่ยวอื่น ๆ ก็ไม่ได้มีการสนับสนุนให้กับบริษัททัวร์ บริษัทใด บริษัทหนึ่ง โดยเฉพาะ แต่เป็นการสนับสนุนให้กับส่วนรวม อย่างเช่น ประเทศไทยที่ผ่านมาจะมีการไม่ต้องทำ VISA กับนักท่องเที่ยวจีน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวจีนอยากมาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ รัฐบาลไทยกำลังพิจารณาที่จะออกนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยการจะแจกเงินให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่ง เพื่อให้นักท่องเที่ยวอยากมาเที่ยวเมืองไทยเพราะได้เงินก่อนนั้นถ้ามาเที่ยวในประเทศไทยแต่อย่างไรก็ตาม โครงการนี้ได้ถูกยกเลิกไปเพราะมีผู้คัดค้านเป็นจำนวนมากแต่จริง ๆ แล้วประเทศไทยอาจจะได้ประโยชน์มาก จากโครงการนี้ได้ ถ้ามีการกำหนดวิธีที่จะได้เงินอย่างเหมาะสม เช่นอาจจะต้องให้นักท่องเที่ยวจีนมี Wallet ที่สร้างโดยรัฐบาลไทยเอง โดยเราจะใส่เงินให้นักท่องเที่ยวจีนใน Wallet ของเราก่อนที่นักท่องเที่ยวจะใช้ Wallet นี้ได้จะต้องกรอกข้อมูลทุกอย่างลงไป ทำให้เรามีข้อมูลส่วนตัว รู้พฤติกรรมกรจบบายของนักท่องเที่ยวคนนั้น ทำให้เรามีข้อมูล Big Data ที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ยิ่งกว่านั้นเรายังสามารถที่จะมีข้อมูลเพียงพอ ถ้านักท่องเที่ยวอื่น ๆ สร้างปัญหาให้กับประเทศไทย ได้ทันทีซึ่งนับว่าน่าจะคุ้มกับเงินที่เราแจกให้นักท่องเที่ยวอื่น ๆ ได้ จากผลการสำรวจจุดหมายปลายทางของโลกที่นักท่องเที่ยวมามากที่สุดของโลก (Tops MasterCard’s Global Destination Cities Index) โดยมาสเตอร์การ์ด ประจำปี 2562 ก็ให้ประเทศไทยได้อันดับ 1 ติดต่อกันมาเป็นปีที่ 4 ขณะที่ปารีส ลอนดอน คูไบ ได้อันดับ 2, 3 และ 4 ตามลำดับผลการจัดอันดับนี้ทำให้มองเห็นได้ว่าประเทศไทยเป็นจุดหมายที่นักท่องเที่ยวทั่วโลก มาเป็นจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก จึงไม่แปลกใจที่ทำไมรัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่งการคำนวณรายได้จากการท่องเที่ยว คณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจรับทราบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอคงมีสาระสำคัญดังนี้

1. วิธีการในการจัดทำข้อมูลรายได้ ข้อมูลรายได้จากการท่องเที่ยวได้มาจากการคำนวณจากค่าตัวแปร 3 ตัว คือจำนวนนักท่องเที่ยวรายตลาด จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน

ของนักท่องเที่ยวแต่ละตลาด และจำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวแต่ละตลาด โดยข้อมูลค่าตัวแปรทั้ง 3 ส่วนจะมีที่มาจากฐานข้อมูลดังนี้

1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว : ใช้ฐานข้อมูลจำนวนคนเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นการนับจุดสถิติโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในตารางสถิติดังกล่าวจะจำแนกคนเดินทางตามรายสัญชาติและประเภทของวีซ่าที่ได้รับในการเดินทางเข้าประเทศไทย ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาคัดเลือกตามคำนิยามที่กำหนดเป็น “นักท่องเที่ยว” โดยพิจารณาเฉพาะผู้ที่มิได้ถือสัญชาติไทยและได้รับวีซ่าประเภทนักท่องเที่ยว 15 วัน (Visa on Arrival) นักท่องเที่ยวยกเว้นการตรวจลงตรา Transit Visa และ Tourist Visa สำหรับผู้ที่ได้รับวีซ่าประเภทอื่น ๆ คือ วีซ่าประเภทคนอยู่ชั่วคราว ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ คนต่างด้าวที่ขอกลับเข้ามาในราชอาณาจักร คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจอื่น ๆ รวมทั้งวีซ่าประเภททูต ราชการ จะไม่นำมาพิจารณาเป็นนักท่องเที่ยว

1.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยว : ได้มาจากวิธีการสำรวจโดยการสอบถามนักท่องเที่ยว ณ สถานที่เดินทางออกคือ ท่าอากาศยาน และช่องทางออกในด้านทางบกที่สำคัญในจังหวัดสงขลาและจังหวัดหนองคาย ข้อมูลที่ทำการสำรวจได้แก่ รายละเอียดของค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ค่าใช้จ่ายต่อคน) ระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย การสำรวจดังกล่าวจะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยกระจายจำนวนตัวอย่างไปตามจำนวนนักท่องเที่ยวจาก แต่ละตลาดและรายเดือน ซึ่งจำนวนตัวอย่างดังกล่าวจะมีประมาณ 10,000 รายต่อปี โดยวิธีสุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้จะทำให้มีโอกาสได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ในสัดส่วนซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างนักท่องเที่ยวจริงที่ไทยได้รับจริง หลังจากนั้นจึงนำค่าข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างมาประมวลผลหาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่อคน จากแต่ละตลาด ก่อนที่จะนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแต่ละตลาด เพื่อนำมาเป็นค่าตัวแทนในการคำนวณหารายได้จากการท่องเที่ยวจากแต่ละตลาด

1.3 การจัดทำข้อมูลวันพักเฉลี่ย : ได้มาจากการนำรายละเอียดข้อมูลวันเดินทางเข้าและวันเดินทางออกของนักท่องเที่ยวแต่ละคนมาคำนวณหาจำนวนวันที่เดินทางอยู่ภายในประเทศไทย โดยข้อมูลดังกล่าวจะได้มาจากวันที่ที่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองได้บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ทั้งขาเข้าและขาออกของนักท่องเที่ยวแต่ละคนในขั้นตอนพิธีการเข้าเมืองและนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลหาค่าจำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวแต่ละสัญชาติและวันพักเฉลี่ยรวมทั้งหมด

ตัวอย่าง การคำนวณรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวเป็นกรุปทัวร์ในปี 2561 รายได้จากการท่องเที่ยว = จำนวนนักท่องเที่ยว x วันพักเฉลี่ย x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน $180,152.35$ ล้านบาท = $4,187,112 \times 6.07 \times 7,088.21$ การคำนวณรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเอง (ไม่ได้มาเป็นกรุปทัวร์)

ในปี 2561 รายได้จากการท่องเที่ยว = จำนวนนักท่องเที่ยว x วันพักเฉลี่ย x ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน $342,112.43$ ล้านบาท = $6,438,055 \times 8.86 \times 5,997.65$ ซึ่งเมื่อกำหนดรายได้ที่ได้จากคนจีนทั้งหมดที่เข้ามาประเทศไทยทั้งหมดในปี 2561 ทำให้ประเทศไทยมีรายได้รวมทั้งสิ้นถึง $522,264.78$ ล้านบาท

2. การตรวจสอบข้อมูล หลังจากการประมวลผลรายได้จากการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวแล้วเสร็จ ข้อมูลที่ได้จะนำไปพิจารณาในที่ประชุมคณะที่ปรึกษา ซึ่งได้แก่หน่วยงานภายนอก อันประกอบด้วย ผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยจะช่วยพิจารณาข้อมูลทุกไตรมาส จากข้อมูลล่าสุดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าใน 9 เดือนที่ผ่านมา (ม.ค. - ก.ย. 62) มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยจำนวน 29.465 ล้านคน (เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว 3.51 เปอร์เซ็นต์) และทำรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนเงิน 1.429 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นจาก ช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว 3.45 เปอร์เซ็นต์) และคาดว่าประเทศไทยจะได้รายได้จากการท่องเที่ยว ในปี 2562 ที่ 2.22 ล้านล้านบาท

อย่างที่ทุกท่านทราบกันคืออยู่แล้วว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจีนเป็นนักท่องเที่ยวอันดับ 1 ของประเทศไทย ในช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวจีนเข้ามาในประเทศไทยประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งการคำนวณรายได้ที่นักท่องเที่ยวจีนใซ้อยู่ นั้นจะคำนวณจากค่าโรงแรมที่พัก ค่าร้านอาหาร ค่ารถนำเที่ยว ค่ารถโดยสาร ค่าสถานที่เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว ค่าของที่ระลึก ฯลฯ โดยกรมการท่องเที่ยวได้ประมาณการจำนวนค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ต่อคน ต่อวัน ตามตารางข้างล่าง

ตารางที่ 2 - 3 ค่าใช้จ่ายการโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย พ.ศ.2561

ประเทศ	จำนวนค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)
จีน	6,334.22
ทวีปยุโรป	4,179.71
ทวีปอเมริกา	4,880.21
อาเซียน	5,452.61
เอเชียตะวันออก	5,907.36
แอฟริกา	5,686.13
เอเชียใต้	5,847.95
ตะวันออกกลาง	6,243.92
โอเชียเนีย	5,538.50
ทุกประเทศรวมกัน	5,289.72

ที่มา : กลุ่มสถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

จากตารางที่ 2 - 3 พบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยการจับจ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวจีนเฉลี่ยอยู่ที่ 6,334.32 บาท/วัน ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว จากประเทศยุโรปทุกประเทศ รวมกัน ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศ ในประเทศไทย อยู่ที่ 5,289.72 บาท/วัน ซึ่งนักท่องเที่ยวจีนก็ยังใช้จ่ายมากกว่าค่าเฉลี่ยนี้ถึง 1,044.60 บาท

ตารางที่ 2 - 4 แสดงค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายสูงสุดในประเทศไทย
10 ลำดับ ในปี พ.ศ. 2561

อันดับ	ประเทศ	จำนวนค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)
1	สหรัฐอเมริกา	6,355.71
2	คูเวต	6,227.66
3	ซาอุดีอาระเบีย	6,223.70
4	ฮ่องกง	6,131.13
5	สิงคโปร์	6,001.02
6	จีน	5,747.95
7	อียิปต์	5,739.65
8	อินเดีย	5,645.95
9	ออสเตรเลีย	5,587.14
10	บรูไน	5,578.45

ที่มา : กลุ่มสถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

จากตารางที่ 2 - 4 พบว่า ในปี 2558 นักท่องเที่ยวจีนเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยและ
ใช้จ่ายใช้สอยเฉลี่ย 5,747.95 บาท/วัน ซึ่งถือว่าเป็นอันดับที่ 6 จาก 10 ชาติที่ใช้จ่ายใช้สอยมาก
ที่สุดในประเทศไทย

แต่อย่างไรก็ดีจะพบว่าแผนแม่บทเรื่องการท่องเที่ยวไม่ได้มีการวางกลยุทธ์
การแก้ปัญหาและกำหนดเป้าหมายสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามา
ในลักษณะของทัวร์ศูนย์เหรียญ ที่ถือว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวใหญ่สำหรับประเทศไทย ว่าจะมี
การกำหนดนโยบายอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาประเทศไทยได้ประสบการณ์ที่ดีใน
การมาเที่ยวในประเทศไทย และมีความปรารถนาที่จะมาเที่ยวประเทศไทยอีกครั้งรวมทั้งควรจะต้องมีการ
กำหนดนโยบายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้อุตสาหกรรมทัวร์ศูนย์เหรียญเกิดผลกระทบต่อ
ธุรกิจของคนไทยน้อยที่สุดแต่ทำให้ ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์มากที่สุด อย่างไรก็ตามถ้า
มาพิจารณาแผนแม่บทที่กล่าวกว้าง ๆ ข้างต้นได้มีการระบุ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับทัวร์ศูนย์เหรียญ
ดังนี้คือ

1. วารากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐานและคุณภาพระดับสากล

ควรจะต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนในนโยบายว่ามาตรฐานและคุณภาพระดับสากลคืออะไร จะวัดได้อย่างไร จะมีการประเมินผลอย่างไร ไม่ใช่เป็นการกล่าวกว้าง ๆ แต่ผู้ปฏิบัติไม่ทราบว่าจะจริง ๆ ผู้เขียนนโยบายนี้ต้องการจะบอกวามาตรฐานและคุณภาพของการท่องเที่ยวคืออะไร และระดับสากลคืออะไร วัดอย่างไร ใครเป็นคนกำหนด

2. การสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

อย่างที่ทราบกันว่านักท่องเที่ยวถูกทำร้ายในประเทศไทย ข่าวที่เกิดขึ้นจะโด่งดังไปทั่วโลกในเวลาอันรวดเร็ว เนื่องจากโซเชียลมีเดียที่ใช้กันทั่วโลก ถ้าข่าวที่ไม่ดีกระจายออกไปก็จะมีผลทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าที่จะมาเที่ยวในประเทศไทยได้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะดูแลเรื่องความปลอดภัยเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะต้องช่วยกันดูแลทั้งนักท่องเที่ยวและคนไทยด้วยกัน นอกจากนี้ก็ควรจะต้องมีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบถึงการเดินทางในประเทศไทยว่าบริเวณไหน เวลาไหนที่นักท่องเที่ยวไม่ควรเดินทางไปโดยลำพัง

3. การบังคับใช้กฎหมายให้เกิด ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ

ผู้ที่มีอำนาจในการใช้กฎหมายควรจะต้องนำกฎหมายที่มีอยู่มาใช้เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการคนไทย นักท่องเที่ยวต่างชาติ ถูกเอารัดเอาเปรียบจากบริษัททัวร์ ไม่ว่าจะบริษัทของคนไทย หรือบริษัทของต่างชาติ อย่างที่ทราบกันว่านักท่องเที่ยวจาก ทัวร์ศูนย์เหรียญจะถูกทัวร์ที่นำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวบังคับ ชู เพื่อให้ซื้อสินค้าที่ร้านที่ทัวร์พาไป การซื้อของที่ไม่มีคุณภาพ การต้องจ่ายเงินเพิ่มเพื่อให้ไปยังสถานที่ที่ทัวร์กำหนดให้ไป ซึ่งที่ผ่านมาก็มีการทิ้งนักท่องเที่ยวไว้กลางทางถ้าไม่ยอมไปยังสถานที่ที่ทัวร์ต้องการให้ไปจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องให้ผู้บังคับใช้กฎหมายในทุกภาคส่วน นำกฎหมายที่มีอยู่มาใช้แต่ถ้ากฎหมายที่มีอยู่ไม่เพียงพอสำหรับบางเรื่อง ก็อาจจำเป็นที่จะต้องร่างกฎหมายใหม่เพื่อที่จะคุ้มครองนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการคนไทยให้สามารถได้ประโยชน์ที่ควรจะได้รับอย่างเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์กฎหมายที่สามารถเอามาใช้เพื่อลดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวประเทศไทย มีกฎหมายเป็นจำนวนมากที่จะนำมาใช้เพื่อช่วยผู้ประกอบการและผู้บริโภครวมทั้งนักท่องเที่ยว ถ้าจะพูดถึงทัวร์ศูนย์เหรียญ การที่จะควบคุมได้ผลก็ควรที่จะเริ่มจากผู้ประกอบการ ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2552 ซึ่งผู้บังคับใช้กฎหมายจะต้องตรวจสอบให้ทราบแน่ชัดว่าธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นบริษัททัวร์ บริษัทจัดหารถบัส มัคคุเทศก์ ร้านขายของที่ระลึก ร้านนวด สปา และธุรกิจไหนบ้างที่คน

ต่างชาติสามารถที่จะดำเนินการได้โดยคนต่างด้าว หรือบริษัทที่คนไทยร่วมหุ้นกับคนต่างด้าว และสิ่งสำคัญจะต้องสืบให้ได้ว่ามีคนไทยเป็นนอมินีแทนคนต่างด้าวในการดำเนินธุรกิจหรือไม่ โดยสามารถตรวจสอบจากธุรกรรมการเงิน กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม ซึ่งถ้าตรวจสอบแล้วพบว่าธุรกิจนั้น ๆ ไม่ได้เอื้อประโยชน์ต่อประเทศไทย ผู้บังคับใช้กฎหมายก็สามารถที่จะใช้พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการกับบริษัทนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ เพราะมีการตราไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2552 มาตรา 5 ไว้ดังนี้

มาตรา 5 การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นว่าเกิดผลดีผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศไทยมากน้อยเพียงใด และใช้กฎหมายที่มีอยู่ดำเนินการกับบริษัทที่ถือหุ้นโดยคนต่างด้าว หรือมีคนไทยเป็นนอมินีได้อย่างเต็มที่ การนำเข้ารถยนต์โดยสารเข้ามาจากประเทศจีนปรกติจะมีกำหนดอัตราภาษีนำเข้าอยู่ที่ 40 % สำหรับการนำเข้าจากประเทศจีน แต่ถ้าเป็นการนำเข้าจากประเทศมาเลเซียจะมีอัตราภาษีนำเข้าเป็น 0% ซึ่งทำให้เกิดเรื่องการนำรถประจำทางมาใช้สำหรับการประมูลของ ขสมก เมื่อปี พ.ศ. 2559 ที่มีการสำแดงเท็จ โดยการนำรถบัสที่ผลิตและประกอบในประเทศจีนแทนเพราะราคาถูกกว่า แต่นำเข้าผ่านทางประเทศมาเลเซียเพื่อที่ผู้ประกอบการจะไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า 40% ซึ่งนับเป็นการเอาเปรียบผู้ประกอบการรายอื่น แต่สำหรับรถบัสโดยสารสำหรับนักท่องเที่ยวที่ผ่านมาจะมีการนำโครงรถมาให้โรงงานประกอบห้องโดยสารที่ราชบุรีและโคราช เพราะมีความสามารถในการประกอบแต่ในช่วงที่ประเทศไทยมีความต้องการรถบัสเป็นจำนวนมากขึ้น ทำให้โรงงานที่มีอยู่ในประเทศไทยไม่สามารถประกอบรถบัสโดยสารได้ทันตามความต้องการ ดังนั้นจึงมีบริษัททัวร์ และบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งนำรถที่ประกอบสำเร็จรูปแล้วเข้ามาจากประเทศจีนแต่เนื่องจากอัตราภาษีของประเทศไทยกำหนดอัตราภาษีนำเข้ารถจากประเทศจีนอยู่ที่ 40% ของราคารถ จึงทำให้ผู้ประกอบการให้ทางโรงงานผลิตในประเทศจีนสำแดงราคาต่ำกว่าความเป็นจริงมาก เพื่อที่จะให้เสียภาษีจำนวนต่ำ ซึ่งทำให้ประเทศไทยสูญเสียรายได้จากภาษีที่ควรได้ไปเป็นจำนวนมากดังนั้นกรมศุลกากรคงต้องดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งราคา

ขายที่เป็นราคาขายจริงจากโรงงานในประเทศจีน กับอินวอยซ์จะต้องตรงกัน ถ้าไม่ตรงกันก็จะต้องมีการให้ชำระค่าปรับเพื่อให้ผู้ประกอบการทั้ง 2 ฝ่ายเช็ดทราบ จะได้ไม่มีการสำแดงเท็จอีกต่อไป กฎหมายในประเทศไทยเอื้ออำนวยให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถดำเนินการทุกอย่างได้อยู่แล้ว โดยมีรายละเอียดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช 2469 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 27 ดังนี้ การหลีกเลี่ยงภาษีอากรหมายถึง การนำของที่ต้องชำระค่าภาษีอากรเข้ามาหรือส่งของออกไปนอกประเทศไทยโดยนำมาผ่านพิธีการศุลกากรโดยถูกต้อง แต่ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเจตนาเพื่อมิให้ต้องชำระค่าภาษีอากรหรือชำระในจำนวนที่น้อยกว่าที่จะต้องชำระ เช่น สำแดงปริมาณ น้ำหนัก ราคา ชนิดสินค้า หรือพิกัดอัตราศุลกากรเป็นเท็จ เป็นต้น ดังนั้นผู้นำเข้าหรือส่งออกที่มีความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรจึงมีความผิดฐานสำแดงเท็จอีกฐานหนึ่งด้วยแต่เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทจึงต้องใช้บทหนักลงโทษ สำหรับบทโทษผู้กระทำความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรคือ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

1. ลักษณะความผิด

การหลีกเลี่ยงภาษีอากรหมายถึง การนำของที่ต้องชำระค่าภาษีอากรเข้ามาหรือส่งของออกไปนอกประเทศไทยโดยนำมาผ่านพิธีการศุลกากร โดยถูกต้อง แต่ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเจตนาเพื่อมิให้ต้องชำระค่าภาษีอากรหรือชำระในจำนวนที่น้อยกว่าที่จะต้องชำระ เช่น สำแดงปริมาณ น้ำหนัก ราคา ชนิดสินค้า หรือพิกัดอัตราศุลกากรเป็นเท็จ เป็นต้น ดังนั้นผู้นำเข้าหรือส่งออกที่มีความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรจึงมีความผิดฐานสำแดงเท็จอีกฐานหนึ่งด้วยแต่เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทจึงต้องใช้บทหนักลงโทษ สำหรับบทโทษผู้กระทำความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรคือ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้า

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พุทธศักราช 2469 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 ผู้ใด.....เกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะหนีค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี..... สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

3. ยกเว้นหลักเจตนา

ตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16” การกระทำที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 27 และมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่”

4. องค์ประกอบความผิด ต้องมีเจตนาพิเศษ“โดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษี”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2605/2526 “แม้พระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 บัญญัติให้ถือว่าการกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา 27 และ 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ เป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่ก็ตาม แต่การที่จะเป็นความผิดตามมาตรา 27 ต้องได้ความว่าจำเลยมีเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล...” ดังนั้นผู้บังคับใช้กฎหมายจะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะไม่เห็นเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น เพื่อให้มีการแข่งขันอย่างเสรี และประเทศไทยก็ควรจะต้องได้ประโยชน์จากสิ่งที่สำคัญได้ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551 ที่กำหนดคุณสมบัติ หน้าที่ความรับผิดชอบ รวมทั้งบทกำหนดโทษของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ รวมทั้งผู้นำเที่ยวที่กระทำผิดไปจากพระราชบัญญัตินี้อย่างชัดเจนตามรายละเอียดด้านล่าง

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 80 ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา 15 หรือประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 45 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 80/1 ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามมาตรา 22/2 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 81 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 82 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 83 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 หรือมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 84 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 85 ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 หรือมาตรา 34 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 86 ผู้ใดทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ตามมาตรา 49 หรือทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 62 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 87 มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 51 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 88 มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่ติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา 57 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 89 มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 58 และมาตรา 60 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 90 ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว ตามมาตรา 64 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 91 ผู้นำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดที่ออก ตามมาตรา 66 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทมาตรา 92 ผู้นำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของ นายทะเบียนซึ่งสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามมาตรา 67 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 93 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 76

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา 94 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับเป็นจำนวนเท่าใด ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่ง นายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา 95 ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถที่จะดำเนินการกับผู้ที่ทำให้ผิดได้ตลอดเวลา ถ้าได้รับแจ้งมา นอกจากนี้ พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวขึ้นมา เพื่อที่จะใช้คุ้มครองนักท่องเที่ยวที่ถูกเอาเปรียบจากบริษัทนำเที่ยวตามรายละเอียดด้านล่าง

มาตรา 69 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว หรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 70 กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (1) ทุนประเดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้จำนวนยี่สิบล้านบาท
- (2) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 39 วรรคสาม
- (4) เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดเชยคืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา 41 วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา 42 วรรคสอง
- (5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศ
- (6) ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน

อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าอัตราเงินทดแทนค่อนข้างน้อยมากในสถานการณ์ปัจจุบันค่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงมีการที่จะเก็บเงินจากผู้ประกอบการเข้ากองทุนมากขึ้น เพื่อให้มีเงินมาชดเชยกับผู้เสียหายได้มากขึ้น โดยจะปรับเพิ่มวงเงินหลักประกันจาก 200,000 บาท เป็น 1,000,000 บาท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรพงษ์ เตชะหรรณวิจิตร (2556) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการประกอบกิจการโรงแรมผิวกัญญาเพื่อความมั่นคงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้ข้อมูลว่ามีผู้ประกอบการโรงแรมบางส่วนไม่ได้ขออนุญาตจดทะเบียนให้ถูกต้องรวมทั้งมี ผู้แอบแฝงเข้ามาประกอบกิจการโรงแรม เช่น เซอร์วิซอพาร์ทเมนท์ อพาร์ทเมนท์ คอนโดมิเนียม เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยว 6 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพฯ ฯ, ภูเก็ต, พัทยา, เชียงใหม่, เกาะสมุย, หัวหิน-ชะอำ จึงทำให้มีจำนวนโรงแรมและจำนวนห้องพักที่มีผู้เสนอขายใน Agoda Application มีปริมาณที่มากกว่าจำนวนโรงแรมและจำนวนห้องพักที่มีการจดทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมการปกครองเป็นจำนวนมาก จึงส่งผลให้ราคาขายของโรงแรมในเมืองไทยต่ำกว่าประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนทั้งหมด รวมทั้งต่ำกว่าราคาโรงแรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีกเป็นอย่างมาก

เมื่อประเทศไทยไม่เข้มงวดกับการจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม และไม่ควบคุมผู้แอบแฝงที่เข้ามาซื้อขายแพคเกจเป็นโรงแรม ทำให้มีการแข่งขันแย่งลูกค้ากันสูง จึงเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบการธุรกิจชาวจีนซื้อขายแพคเกจหรือคอนโดมิเนียม ฯลฯ มาเป็นที่พักให้กับนักท่องเที่ยวทัวร์ศูนย์เหรียญ ทำให้รัฐบาลก็ไม่สามารถเก็บภาษีจากการพักของนักท่องเที่ยวเหล่านี้ได้เลย ทำให้ผู้ประกอบการโรงแรมที่ถูกกฎหมายก็เสียเปรียบในการแข่งขันเรื่องราคา ทำให้ไม่สามารถขายห้องได้ รัฐบาลไทยก็จกเก็บภาษีได้น้อยลง

ผลที่ตามมานอกจากการไม่สามารถเก็บภาษีได้ ก็คือเรื่องของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งมีความเสี่ยงในเรื่องที่จะเกิดอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก เกิดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณในการบูรณะและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในจำนวนที่สูงมาก อีกทั้งมีการบุกรุกเพื่อใช้ที่ดินอย่างผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก

ผู้เขียนอยากจะให้ ผู้บังคับใช้กฎหมายดำเนินการอย่างเข้มงวดกับโรงแรมที่เปิดโดยยังไม่ได้รับใบอนุญาต และมีบทลงโทษอย่างจริงจังกับผู้ประกอบการแอบแฝง ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษเจ้าของสถานที่ มีการเก็บภาษีโรงเรือนให้คำนวณในอัตราเดียวกับโรงแรม เข้มงวดในการเก็บภาษีเงินได้หรือปิดธุรกิจแอบแฝงนั้น ๆ เพื่อให้ธุรกิจโรงแรมที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายสามารถอยู่ได้ และสามารถจ่ายภาษีให้กับรัฐบาลได้ต่อไป

รวมทั้งการยกเลิกระเบียบของกระทรวงการคลัง ในเรื่องของค่าที่พัก และค่าอาหารของผู้เดินทางไปปฏิบัติราชการแบบเหมาจ่าย แต่เป็นการให้ต้องเอาใบเสร็จรับเงินจากโรงแรม ที่ถูกต้องตามกฎหมายมาเป็นหลักฐานในการเบิกเงินเท่านั้น

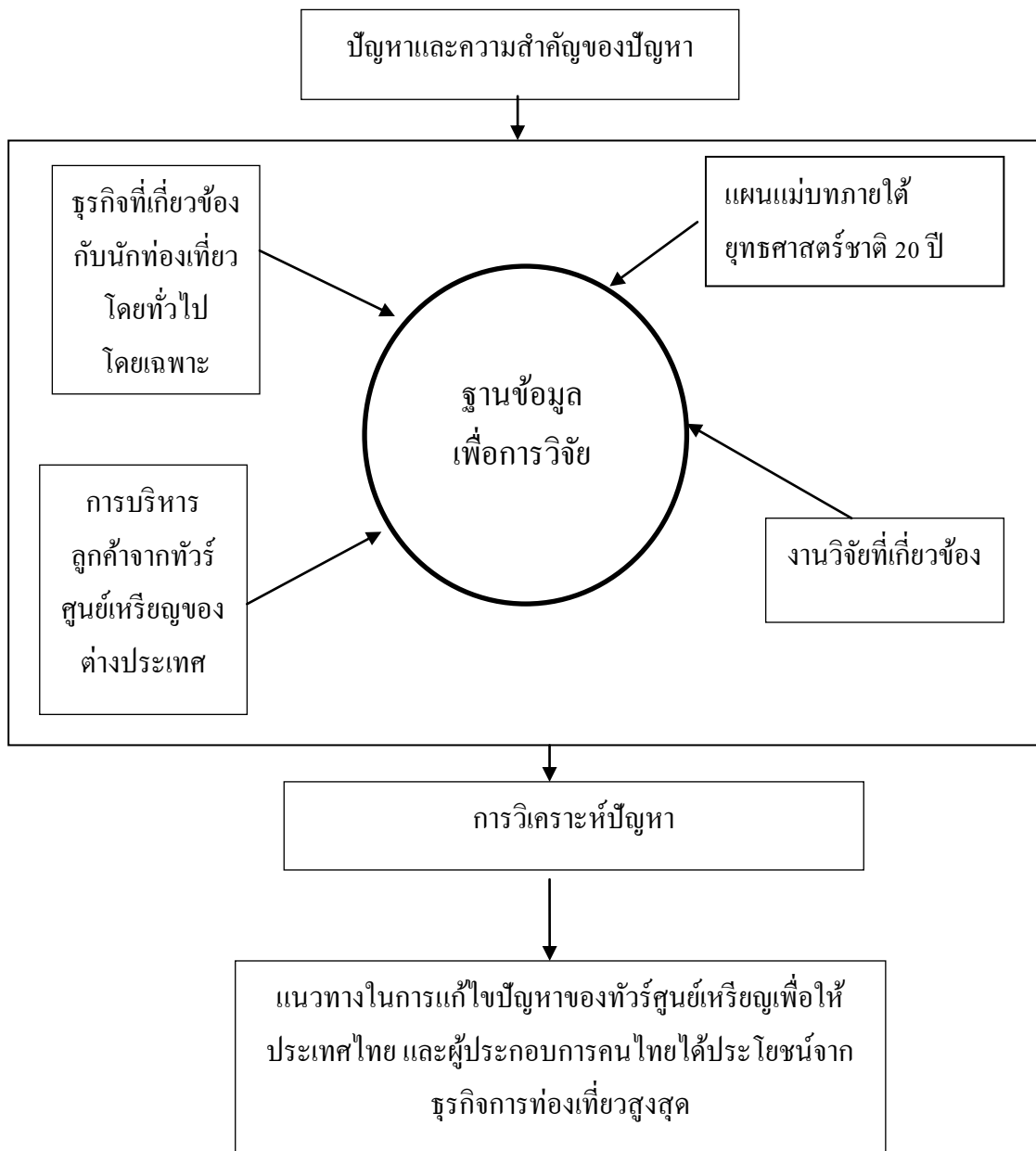
เพื่อผู้ประกอบการที่ถูกต้องกฎหมายจะได้อยู่ได้ ประเทศไทยจะได้ไม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก ทำให้มีนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นแทน

พันตำรวจโท กุศลชน ประจวบเหมาะ (2557) ได้ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการการท่องเที่ยวของประเทศไทย ได้พิจารณาว่าเมื่ออัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวมีอย่างต่อเนื่องแล้ว ควรที่ประเทศไทยจะต้องเน้นทำการตลาดกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยมีตำแหน่งทางการตลาด (Market Positioning) ของแหล่งท่องเที่ยวของไทย ก็คือการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ หรือการท่องเที่ยวเชิงชุมชน ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง ภายในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งการเกิดขึ้นได้ก็ต้องมีการพัฒนาแก้ไขในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ทักษะด้านภาษา
2. จำนวนแรงงานที่คาดเคลื่อน
3. มาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพ
4. ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว
5. สร้างความรับผิดชอบต่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
6. ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง
7. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น
8. ให้การสนับสนุนเครือข่ายโรงแรมไทยให้เป็นนานาชาติ
9. ให้ความช่วยเหลือและช่วยพัฒนาทักษะใหม่ให้กับผู้ประกอบการ SME
10. ให้งบประมาณดำเนินโครงการด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
11. ระบบการขนส่งมวลชนในเมืองท่องเที่ยวขนาดใหญ่
12. กำกับดูแลสินค้าและบริการที่เอาเปรียบ

ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาปรับปรุงให้แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแต่ละแห่งให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อประเทศไทยจะได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพด้วยเช่นกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

รัฐบาลให้ความสำคัญกับธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง เพราะเมื่อปี 2562 ธุรกิจท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมากกว่า 3 ล้านล้านบาท หรือประมาณ 17 % ของ GDP ประเทศไทย ถึงกับกำหนดให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพราะต้องการให้ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งแผนแม่บททั้ง 6 แผนย่อยเป็น แผนงานที่ได้รับการออกแบบอย่างดีที่จะเป็นตัวกระตุ้นและสานต่อธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แต่จากงานวิจัยที่พบว่าธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่สามารถที่จะทำให้ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์อย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากปัญหาของทวิ์ศูนย์เหรียญที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่ในประเทศไทย แต่เกิดขึ้นกับเกือบทุกประเทศ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน จึงทำให้ประเทศไทยขาดรายได้จากการท่องเที่ยวไปเป็นจำนวนมหาศาลทั้ง ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากขึ้นทุกปี

ดังนั้นจึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ภาครัฐทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องหาวิธีป้องกันและปราบปรามธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับทวิ์ศูนย์เหรียญให้ได้ โดยไม่จำเป็นจะต้องรอกฎหมายใหม่ แต่ภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันมาบังคับใช้ได้ทันที

อย่างไรก็ตามถ้ากฎหมายที่มีอยู่แล้วไม่เพียงพอกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีเรื่องของเทคโนโลยีหรือดิจิทัลมาเกี่ยวข้องก็มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมาย หรือมีกฎหมายใหม่มาเสริมสิ่งที่ขาดไปให้ได้มากที่สุด

บทที่ 3

ปัญหาและผลกระทบจากทัวร์ศูนย์เหรียญ

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจของประเทศจีนเติบโตขึ้นจนกลายเป็น เศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่ติดอันดับต้น ๆ ของโลก ทำให้ชาวจีนมีความพร้อมที่จะใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการท่องเที่ยวมากขึ้นถึงร้อยละ 20 ต่อปี ดังนั้น ตลาดนักท่องเที่ยวจากจีนจึงมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปัจจุบัน ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีมากกว่า 10 ล้านคนต่อปี โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ประมาณ 48,000 บาท ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับคนไทยได้มากถึง 480,000 ล้านบาท และอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศจีนที่ทำให้ชาวจีนมีรายได้ที่มากขึ้น ซึ่งองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization - UNWTO) ได้ประมาณการไว้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มเป็น 100 ล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2563

ตลาดนักท่องเที่ยวจีน เป็นที่คาดการณ์ไว้ว่าจะเป็นน้ำเลี้ยงสำคัญที่จะช่วยพยุงเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้แก่คนไทยในสถานะที่เศรษฐกิจของไทยนั้นมีการแข่งขันอย่างรุนแรง การส่งออกติดลบ และฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจได้อย่างแข็งแกร่งเนื่องจากชาวจีนนิยมที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างมาก เพราะประเทศไทยเป็นประเทศกลุ่มแรกร่วมกับมาเลเซียและสิงคโปร์ที่รัฐบาลจีนอนุญาตให้ประชาชนชาวจีนสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวต่างประเทศได้ กอปรกับประเทศไทยมีความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายไม่สูง และมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับจีน จึงสามารถดึงดูดให้คนจีนตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้เป็นอันดับต้น ๆ

แต่อย่างไรก็ดี สัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวจีนร้อยละ 70 เป็นการท่องเที่ยวแบบกลุ่มที่เรียกว่า กรุ๊ปทัวร์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ที่สบายใจกับการท่องเที่ยวโดยมีมัคคุเทศก์ที่สามารถพูดภาษาจีนได้ แต่กว่าร้อยละ 80 ของกรุ๊ปทัวร์นักท่องเที่ยวชาวจีนนั้น กลับมีพฤติกรรมของ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” ที่เน้นการทำยอดจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่กลับมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่ต่ำมากจนแทบจะเรียกได้ว่าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ทั้งที่นักท่องเที่ยวชาวจีนในรูปแบบกรุ๊ปทัวร์นั้น มีค่าใช้จ่ายต่อหัวอยู่ที่ประมาณ 6,406.58 บาท (บุญลาภ ภูสุวรรณ, ออนไลน์, 2563) ซึ่งแม้ว่าประเทศไทยจะคาดการณ์นักท่องเที่ยวจากจีนเข้ามาเป็นท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

แต่ความคาดหมายเรื่องเม็ดเงินจริง ๆ ที่เข้าประเทศไทยอาจจะไม่เป็นจริงอย่างที่ประเทศไทยต้องการ ก็เนื่องมาจาก พฤติกรรมของกรุ๊ปทัวร์ชาวจีนกว่าร้อยละ 80 เป็น “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” และส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างมากเพราะรายได้จากการท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้น ไม่ได้ลงสู่ภาคธุรกิจและภาคการท่องเที่ยวของพื้นที่ หากแต่จะหมุนเวียนอยู่ภายในระบบของกลุ่มทัวร์และตัวแทน ซึ่งคิดเป็นจำนวนเงินที่สูงมากในแต่ละปี (Sukrit Buranasun, ออนไลน์, 2016)

ทัวร์ศูนย์เหรียญ และ ทัวร์kickแบ็ก (Kick Back Tour) คืออะไร

“ทัวร์ศูนย์เหรียญ” (Zero-Dollar Tour) ในที่นี้หมายถึง คณะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย โดยซื้อทัวร์จากเอเจนต์ทัวร์ในประเทศจีนซึ่งมีราคาต่ำมาก่อนที่บริษัทเหล่านี้จะส่งลูกค้าทัวร์ทั้งกรุ๊ปมาให้บริษัทเอเจนต์ทัวร์ในประเทศไทยโดยที่ตนเองไม่ต้องจ่ายค่าทัวร์ที่เก็บมาจากลูกค้าทัวร์เพื่อใช้ในการพาเที่ยวให้กับเอเจนต์ทัวร์ในประเทศไทยแม้แต่เหรียญเดียว อันเป็นที่มาของคำว่า “ศูนย์เหรียญ” เนื่องจากไม่มีการเก็บค่าทัวร์เลยแม้แต่เหรียญดอลลาร์เดียว (จ้ชวณันท์ สันธิเดช, ออนไลน์, 2563)

“ทัวร์ศูนย์เหรียญ” เป็นทัวร์ราคาถูก ที่นำนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วยแพ็คเกจราคาที่ถูกที่รวมค่าตัวเดินทางบนเครื่องบิน ค่ารถ ค่าที่พัก ค่าร้านอาหาร ซึ่งอยู่ในระหว่างราคา 2,000-5,000 บาท เมื่อเจ้าของบริษัททัวร์คิดราคาทัวร์ถูกเกินจริง ก็จะนำนักท่องเที่ยวไปถอนทุนคืนตามแหล่งซื้อสินค้าในเครือข่ายของตนเอง อาทิ ร้านอาหารระดับร้านเครื่องหนัง ร้านอาหารบำรุงสุขภาพ รวมไปถึงการใช้บริการในสถานบันเทิง 18+ ที่เตรียมไว้รองรับนักท่องเที่ยวจีนโดยเฉพาะ แล้วบวกค่าบริการเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 30-50 ของราคาสินค้า

วิธีการของทัวร์กลุ่มนี้เริ่มจากการขายแพ็คเกจทัวร์ในราคาต่ำกว่าความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น แพ็คเกจเที่ยวไทย 5 วัน 5 คืน จากประเทศจีนมากรุงเทพฯ ไปพัทยา ราคาเพียง 15,000 บาท ราคานี้รวมค่าเครื่องบิน ที่พัก พาเที่ยวตลอดทริป ซึ่งถือว่าเป็นราคาที่ถูกลงมาก ๆ แต่เมื่อพิจารณาลงไปจะพบว่า บริษัททัวร์ต้นทางจากจีนคิดราคาเพียงค่าตัวเครื่องบินโดยบวกกำไรเข้าไปเพียงเล็กน้อย เช่น ค่าตัวเครื่องบิน ราคา 8,000 บาท ก็จะคิดกำไรอีก 2,000 บาท ต่อคน หากมีลูกค้าทัวร์ 200 คน ต่อลำ บริษัทก็จะได้กำไรไปแล้ว 400,000 บาท ซึ่งบริษัทเหล่านี้นิยมใช้วิธีการเช่าเหมาลำเครื่องบิน หรือชาร์เตอร์ไฟลท์ และเพื่อให้คุ้มแก่ การเช่าเหมาลำเครื่องบิน บริษัทจึงจำเป็นต้องหาลูกค้าให้เต็มลำเพื่อเอาทุนคืนดีกว่าปล่อยให้ที่นั่งว่าง และเมื่อมาถึงเมืองไทยแล้วก็จะส่งต่อลูกค้าให้บริษัททัวร์ฝั่งไทยดูแล โดยไม่ให้เงินสักบาท จึงเรียกทัวร์ประเภทนี้ว่า “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” (พลโท ดร. ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลัย, 2558 : 44)

ส่วน “ทัวร์คิกแบ็ก” (Kick Back Tour) นั้นมีสภาพการณ์ที่คล้ายกัน แต่ความแตกต่างกันตรงที่เวลาบริษัททัวร์จากจีนส่งนักท่องเที่ยวมาให้บริษัททัวร์ในประเทศไทย นอกจากจะไม่ให้เงินแล้ว บริษัททัวร์ฝั่งไทยยังต้องจ่ายเงินเพื่อ “ซื้อหัว” นักท่องเที่ยวให้กับบริษัททัวร์ฝั่งจีนอีกด้วย

แผนภาพที่ 3-1 แผนภูมิวงจรทัวร์ศูนย์เหรียญ

ที่มา : ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลัย, 2558

ทัวร์ศูนย์เหรียญจะใช้จ่ายเงินต้นที่ต่ำกว่าราคาทุนอย่างมาก เพื่อเน้นยอดปริมาณของนักท่องเที่ยว ก่อนจะไปเก็บส่วนต่างจากสินค้าและบริการที่ทัวร์เหล่านี้ได้ติดต่อกับตัวแทน (Nominee) ในเครือ ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวต้องจ่ายในราคาที่แพงกว่าปกติ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าที่ระลึก โชว์อานาจาร คิวรถเดือน ฯลฯ ซึ่งเป็นการขูดรีดนักท่องเที่ยวที่ไม่สมควร ทำให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติดังนี้

1. ปัญหาด้านภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย

แพ็คเกจทัวร์ศูนย์เหรียญที่บริษัททัวร์จากประเทศจีนขายในราคาต่ำกว่าต้นทุน นั้นเนื่องจาก บริษัททัวร์ในจีนไม่ได้นำค่าทัวร์แพร์ (Tour Fare) เช่น ค่าที่พัก ค่าร้านอาหาร ค่ารถโดยสาร ฯลฯ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยรวมอยู่ในค่าแพ็คเกจทัวร์ แต่ปล่อยให้เป็นการแกะบริษัททัวร์ฝั่งไทย ทำให้

มีการบังคับให้ลูกค้าต้องซื้อของในร้านค้าที่เป็นเครือข่ายของตน ตลอดจนการซื้อแพ็คเกจเสริมอื่น ๆ นอกเหนือจากโปรแกรมทัวร์ เพื่อเรียกทุนคืน ด้วยเหตุนี้คนจีนจึงมองว่าประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางราคาถูก” (Cheap Destination) ตรงข้ามกับความพยายามสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ที่จะทำให้ประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพ” (Quality Destination) อีกทั้งการใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อบีบบังคับลูกค้าเพื่อเอาต้นทุนคืนยอมทำให้นักท่องเที่ยวไม่ประทับใจกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย และเกิดความเช็ดขาดจนไม่ยากที่จะกลับมาเที่ยวเมืองไทยอีก ซึ่งไม่เพียงแต่จะทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของชาวต่างชาติเสียหายเท่านั้น แต่ยังจะทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในการหารายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อีกด้วย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งที่ 2 นั้น เป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในเมืองไทยมาแล้วและต้องการท่องเที่ยวด้วยตัวเองอีกครั้ง (Revisit) โดยมีการใช้จ่ายค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งถือเป็นนักท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยได้มากกว่านักท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์

2. ปัญหาด้านสถานที่และการท่องเที่ยว

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งทะเล ภูเขา วัฒนาอาราม ห้างสรรพสินค้า แหล่งช้อปปิ้ง ตลอดจนสถานบันเทิง ซึ่งดึงดูดความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวทั่วโลก แต่การหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยเฉพาะทัวร์ศูนย์เหรียญนั้นที่เน้นจำนวนนักท่องเที่ยว โดยบริษัททัวร์จากจีนจะส่งนักท่องเที่ยวมาทางเครื่องบินเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 150 คน ต่อลำ

แผนภาพที่ 3-2 นักท่องเที่ยวชาวจีนทำอากาศยานดอนเมือง

ที่มา : ททท.

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวจีนกลายเป็นนักท่องเที่ยวอันดับหนึ่งเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้ประเทศไทย ต้องรับมือกับความเนืองแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากจีน เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลกและมีอัตราการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศสูงมาก โดยในปี 2562 มีสถิติจากกรมการท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวจากจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีมากกว่า 10 ล้านคน ในขณะที่พื้นที่ต่าง ๆ ที่ใช้รับรองนักท่องเที่ยว นั้นมีอย่างจำกัด เช่น สนามบิน ร้านอาหาร หรือแม้แต่สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่เป็นแลนด์มาร์คสำคัญของประเทศไทยก็เกิดความแออัดของสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่ใช้ต้อนรับนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังต้องใช้ในการรับรองนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจากการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการร้านค้าตามสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณถนนหน้าพระลานกรุงเทพมหานคร ทั่ววันที่มาเยี่ยมวัดพระศรีรัตนศาสดาราม (หรือวัดพระแก้ว) และพระบรมมหาราชวังถึง 15,000-16,000 คน ต่อวัน โดยมาเป็นกรุปทัวร์ถึงร้อยละ 90

แผนภาพที่ 3-3 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ที่มา : ททท.

แผนภาพที่ 3-4 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร

ที่มา : ททท.

นอกจากนี้ ตามเกาะแก่งที่มีชายหาดและปะการังสวยงาม ที่โรงแรมระดับ 4-5 ดาวจะแนะนำแขกคนไทยและยุโรปว่าถ้าจะไปเที่ยวเกาะต่าง ๆ ที่สวยงามตามรูปภาพ จะต้องไปตอนเช้าตรู่ ห้ามไปหลัง 10 โมงเช้าเด็ดขาดเพราะเกาะเหล่านี้จะถูกยึดครองโดยนักท่องเที่ยวจีน พูดจาเสียงดังลั่นเกาะ ไม่มีความสงบ

แผนภาพที่ 3-5 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่อ่าวมาหยา จังหวัดกระบี่

ที่มา : ททท.

ปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ ที่ต้องแบ่งปันพื้นที่กับนักท่องเที่ยวชาวจีน อีกทั้งการรับรองนักท่องเที่ยวจำนวนมากย่อมต้องมีการใช้สอยทรัพยากรจำนวนมากประกอบกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนบางส่วนที่ไร้มารยาท แชนกิว และไร้ระเบียบวินัย มีการทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสร้างความสกปรก จนทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เสื่อมโทรม นอกจากนี้ยังมีการสร้างความเสียหายให้แก่สถานที่ท่องเที่ยว ดังที่นักท่องเที่ยวจีนสร้างความเสียหายแก่เสาบันไดไม้สีดำ ความยาวประมาณ 80-100 เซนติเมตร ในบ้านดำ หรือพิพิธภัณฑสถานบ้านดำ ตั้งอยู่ที่ ต.นางแล อ.เมือง จ.เชียงราย ซึ่งเป็นบ้านของอาจารย์ถวัลย์ ดัชนี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) พ.ศ.2544 อีกด้วย ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อบรรยากาศ การท่องเที่ยวภายในประเทศในภาพรวม

แผนภาพที่ 3-6 ความเสียหายจากนักท่องเที่ยวจีนที่พิพิธภัณฑสถานบ้านดำ จังหวัดเชียงราย

ที่มา : ททท.

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่านักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยแม้ดูเหมือนว่าจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย แต่ในอีกด้านหนึ่งก็สร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยด้วยเช่นกัน ซึ่งเราสามารถแบ่งประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวจีน ดังรายละเอียดด้านล่างดังนี้

3. ปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรม

เมื่อพูดถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ชอบส่งเสียงดัง โวยวาย ไร้ระเบียบ หลายคนแสดงพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ อาทิ เอาเท้าไปแกว่งในอ่างล้างหน้า ขากถู ยืนปัสสาวะ ถ่ายอุจจาระไม่เลือกที่จนมีข่าวปรากฏบนสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ทั้งในไทยหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั่วโลก แน่นนอนช่วงหนึ่งคนไทยรู้สึก “เอือมระอา” กับสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมานี้ บางส่วนถึงกับออก

โรงต่อต้านไม่ยากต้อนรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ แต่ด้วยเหตุที่การท่องเที่ยวของชาวจีนที่มาจับตัววีซ่าหรือวีซ่าอื่นนั้น เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นจำนวนของนักท่องเที่ยวมากกว่าคุณภาพ แม้การมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองไทยมาก ๆ จะเป็นเรื่องดี แต่นักท่องเที่ยวจีนที่ส่วนใหญ่เป็นพวกทัวร์ศูนย์เหรียญ นั้น มักเป็นนักท่องเที่ยวระดับล่างที่นอกจากจะไม่ทำรายได้เป็นกอบเป็นกำแล้วยังเป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพต่ำ การใช้จ่ายต่ำ และเข้ามาทำลายแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติไทยพังยับเยิน จนนักท่องเที่ยวคุณภาพต้องหนีหายไปหมด ดังที่โรงแรม 3-5 ดาวในประเทศพากันประสบปัญหา แต่ปัญหานี้ก็ไม่ได้รับการเหลียวแลจากกระทรวงการท่องเที่ยวฯ แต่อย่างใด ยังคงตั้งหน้าไปรโมตนักท่องเที่ยวจากจีน เพื่อหวังให้แทนที่ “นักท่องเที่ยวรัสเซีย” ซึ่งมีคุณภาพต่ำพอกัน

ปัญหานักท่องเที่ยวจีน ไม่เพียงมีพฤติกรรมสุดแหย่อย่างที่ อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ แห่งวัดร่องขุน จังหวัดเชียงราย เปิดโปงในทีวี ถ่ายอุจจาระเรียราด แถมยังถ่ายอุจจาระลงในโถปัสสาวะอีกด้วย ทำให้อ่างน้ำสกปรกน่าเหม็นไปหมด ประชาชนและนักท่องเที่ยวชาติอื่นหนีกันหมด เจ้าของโรงแรมระดับ 4 ดาว ในกระบี่ ภูเก็ต ก็มาบ่นให้ฟังถึงพฤติกรรมที่แหย่ ๆ ของนักท่องเที่ยวจีน ซึ่งกำลังทำลายธุรกิจการท่องเที่ยวไทยในภาพรวม โดยเฉพาะเกาะแก่งสวยงาม แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในภาคใต้ ที่เป็น “ไข่มุกอันดามัน” กำลังกลายเป็น “ไข่มุกเปื้อนจี้” ไปแล้วอย่างที่ชายหาดภูเก็ต มีนักท่องเที่ยวจีนถ่ายอุจจาระลงในอ่างล้างหน้าเลย ไม่ใช่แค่เอาเท้าไปล้างในอ่างล้างหน้าอย่างที่เห็นข่าวที่หาดนพรัตน์ธารา และหมู่เกาะพีพี พฤติกรรมแย่งกว่าที่วัดร่องขุนอีก

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนต่อการมาเที่ยวไทยเกิดจากการแนะนำของบริษัททัวร์ที่โน้มน้าวลูกทัวร์ด้วยราคาที่ถูกลง ความสะดวกสบายของที่พัก การฟังคำบอกเล่าจากคนอื่น และความน่าสนใจในสถานที่กิจกรรมท่องเที่ยว แต่กระนั้นก็ตามนักท่องเที่ยวจีนก่อปัญหาให้กับบริษัททัวร์ไม่น้อยนั่นคือ นักท่องเที่ยวไม่ค่อยจะทำตามสัญญาที่กำหนด เช่น เงื่อนไขต่าง ๆ ค่าทัวร์ ไม่ค่อยมีระเบียบ ไม่ค่อยเชื่อฟังไกด์หรือหัวหน้าคณะ มีบริษัททัวร์ที่ไม่มีคุณภาพ ทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยไม่น่าเชื่อถือ และภาพลักษณ์ที่เสียหายส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยที่ลดน้อยถอยลงจากคนจีนด้วย (ปัญญา ไกรทัศน์, ออนไลน์, 2560)

แผนภาพที่ 3-7 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่พบเห็นในประเทศไทย

ที่มา : ททท.

4. ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ทัวร์ศูนย์เหรียญ คือการที่คณะทัวร์จากต่างประเทศโดย เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยที่ได้ไม่เสียเงินค่าทัวร์ในค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อันได้แก่ ค่าโรงแรมที่พัก ค่าร้านอาหาร ค่ารถโดยสาร ค่าสถานที่เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ แม้แต่เหรียญเดียว ทำให้ไม่มีรายได้เข้าสู่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และต้องกลายเป็นภาระให้แก่บริษัททัวร์ในประเทศไทยที่จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเหล่านั้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการท่องเที่ยวในประเทศไทยต้องรับความเสี่ยง หรืออาจขาดทุนจนต้องปิดกิจการได้ ทำให้ผู้ประกอบการต้องถูกบีบบังคับให้ ใช้วิธีการเรียกทุนคืนจากการซื้อของที่ระลึกหรือการใช้จ่ายของลูกค้าทัวร์ระหว่างการท่องเที่ยวในประเทศไทย

พฤติกรรมการประกอบธุรกิจแบบทัวร์ศูนย์เหรียญทำให้รายได้ไม่เข้าประเทศ เนื่องจากผู้ประกอบการในประเทศไทยจะ ไม่ได้ค่าทัวร์แม้แต่บาทเดียว หรืออาจจะต้องเสียค่าหัวหรือค่าคิกแบ็ก ให้กับบริษัททัวร์จีนเพื่อให้ส่งลูกค้าทัวร์มาให้อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบริษัททัวร์ในประเทศไทยบางแห่งต้องถูกบีบบังคับให้ดำเนินธุรกิจทัวร์โดยมีเงื่อนไขกับกิจการหรือกลุ่มธุรกิจ ในเครือข่ายของคนจีนด้วยกันเอง เช่น กำหนดสถานที่ใน โปรแกรมท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ที่บริษัททัวร์จะต้องพาลูกค้าไป และขายสินค้าในราคาที่สูงกว่าความเป็นจริง และบังคับลูกค้าด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อเรียกทุนคืนจนบางรายถึงขั้นที่ลูกค้าทัวร์หากเห็นว่าจะเป็นการขาดทุน นอกจากนี้ การเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนมากยังก่อให้เกิดอาชีพนักมั่วสุม นักคฤหาสน์หรือที่เรียกว่า “ไกด์ผี” ซึ่งเป็นคนจีนที่อาศัยข้อได้เปรียบทางภาษามาอาสาเป็นมัคคุเทศก์ให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีน ทั้ง ๆ ที่ อาชีพนักมั่วสุมเป็นอาชีพที่สงวนไว้เฉพาะคนไทยเท่านั้น และนำเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยให้ข้อมูลที่ผิดแก่นักท่องเที่ยว บางบริษัทก็มีการจ้างมัคคุเทศก์ชาวไทยไว้เพื่อเป็นยันกันผิดพลาดตรวจสอบ แต่จะใช้ชาวจีนที่สามารถพูดภาษาเดียวกันกับลูกค้าทัวร์ในการนำเที่ยวแทน (ทัวร์ศูนย์เหรียญ, ออนไลน์, 2563)

นอกเหนือจากบริษัททัวร์ไทยที่ต้องรับนักท่องเที่ยวจีน และเดินตามโครงสร้างธุรกิจที่ “บิดเบี้ยว” ข้างต้นแล้ว ยังมีประเด็นที่น่าสะพรึงกลัวที่กำลัง “รุกคืบ” เข้ามาพร้อมกับทัวร์ศูนย์เหรียญที่กำลังไหลบ่าเข้ามาบ้านเรา นั่นคือ การรุกคืบเข้ามาของกลุ่มนักธุรกิจจีนที่เข้ามายึดหัวหาดเปิดบริษัทนำเที่ยวในไทยรวมทั้งธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง โดยกลุ่มธุรกิจเหล่านี้เริ่มผุดขึ้นมาเป็นดอกเห็ดใน 4-5 ปีมานี้ มีทั้งที่ใช้ชื่อคนไทยเป็นนามินี หรือเอาคนจีนเข้ามาสวมบัตรประชาชนคนไทยแล้วเปิดสำนักงาน ภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงแรมที่พักนับสิบแห่งเพื่อรับนักท่องเที่ยวจากจีน โดยเฉพาะพฤติกรรมของกลุ่มทุนเหล่านี้ แรกเข้ามานั้นจะเน้นเรื่อง การนำนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่องเป็นจำนวนมากและอ้างต้องการความคงเส้นคงวาของธุรกิจ มีการจัดหาเครื่องบินเช่าเหมาลำขนาด 200 ที่นั่ง โดยให้คนจีนโดยสารมาเต็มทุกที่นั่ง บินเข้า-ออกจากจีนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ส่วนโรงแรม ภัตตาคารร้านอาหารก็จองยาวข้ามปีก่อนจะรุกคืบเข้ามาเจรจาถือหุ้นหรือบิบบชี้อโดยตรง หากไม่ก็จะยกเลิกหรือโยกไปใช้บริการรายอื่นแทน

ปัญหาของการทำธุรกิจในลักษณะเช่นนี้ เริ่มกระทบกับธุรกิจในประเทศไทยแล้วในจังหวัดภูเก็ตเมื่อกลุ่มทุนจีนที่เคยเช่าเหมาภัตตาคาร โรงแรมที่พักใช้วิธีการเจรจาบิบบชี้อหุ้น เสรจร่วมทุนเพื่อแลกกับการนำนักท่องเที่ยวเข้ามาพักหรือใช้บริการระยะยาวเมื่อไม่ได้ก็โยกย้ายไปใช้บริการแห่งอื่น ขณะที่ธุรกิจร้านอาหารและโรงแรมที่พักในพัทยาที่ในอดีตเคยเฟื่องฟูจากการขายอาหารที่พักรักให้นักท่องเที่ยวหรือทัวร์จากรัสเซียและยุโรปตะวันออกข้ามปี เวลานี้ก็เริ่มประสบปัญหาหลังยุโรปตะวันออกและรัสเซียเผชิญปัญหาเศรษฐกิจทำให้นักท่องเที่ยวหายไป และเริ่มหันไปขายเหมาให้กับบริษัททัวร์จีนกันเป็นล่ำเป็นสันแล้ว หลายแห่งเริ่มถูกกลุ่มทุนจีนรุกคืบจะเข้ามาถือหุ้น หรือซื้อกิจการแล้วเช่นกัน

บริษัทที่ประกอบธุรกิจโดยคนจีนหรือนามินีเหล่านี้มีพฤติกรรมของการหลีกเลี่ยงภาษีอากร กล่าวคือ มีการลักลอบหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากรในการนำเข้ารถโดยสารเพื่อมาใช้กับกิจการของบริษัทโดยสำแดงราคาต่ำ และสำแดงรายได้ที่ต่ำเกินความเป็นจริงต่อกรมสรรพากร ซึ่งทำให้รัฐเสียหายจากการจัดเก็บภาษีที่ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย และยังกระทบต่อภาคธุรกิจชุมชน หรือธุรกิจท่องเที่ยวในท้องถิ่น เนื่องจากที่บริษัทคนจีนหรือนามินีเหล่านี้เข้ามาเปิดธุรกิจ เป็น โรงแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ เพื่อรองรับคนจีนเอง จนทำให้ ผู้ประกอบธุรกิจในท้องถิ่นต้องเสียโอกาสในการสร้างรายได้จากกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ซึ่งความเสียหายดังกล่าวคิดเป็นเงินในจำนวนที่สูงมาก

5. ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ

กระบวนการทำธุรกิจของบริษัททัวร์นอมนิที่เข้ามาประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับธุรกิจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยดังกล่าวที่กล่าวมาข้างต้นถือว่าเป็นภัยร้ายแรงสำหรับประเทศไทย เพราะเงินที่ได้จากธุรกิจทั้งหมดถูกขนกลับประเทศจีน กลายเป็นกลุ่มทัวร์เหล่านี้เข้ามาใช้ทรัพยากรของประเทศไทยโดยไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรกับประเทศไทยแม้แต่น้อย อีกทั้งยังเป็นการแย่งรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินของประเทศ และเป็นช่องทางการหลีกเลี่ยงภาษี และการฟอกเงิน ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม อาทิ การขูดรีด มาเฟีย หรือการเลี่ยงภาษีและลักลอบหนีศุลกากร ตลอดจนการเข้าเมืองผิดกฎหมายด้วย ดังนั้น ปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญจึงเป็นประเด็นหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญและใช้มาตรการปราบปรามอย่างจริงจัง นำมาสู่การจับกุมเจ้าของบริษัท ผู้อัน จำกัด และบริษัท ชินหยวน จำกัด ซึ่งมีหลักฐานว่าประกอบกิจการแบบ ทัวร์ศูนย์เหรียญโดยสวมบัตรประชาชนคนไทยเข้ามาจดทะเบียนตัดตั้งบริษัททัวร์ ก่อนจะขยายผลไปถึงบริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ในประเทศไทยและมีเครือข่ายกว้างขวาง ซึ่งกิจการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนและปัญหาต่าง ๆ ตามมาเป็นจำนวนมาก โดยบริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจให้บริการด้านรถยนต์โดยสารไม่ประจำทางซึ่งก่อตั้งเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2536 ดำเนินธุรกิจ รถเช่า อาทิ รถบัส รถตู้ รถบัสปรับอากาศ รถทัวร์ปรับอากาศ มีประสบการณ์กว่า 20 ปี โดยเริ่มแรกนั้นมีรถเพียงไม่กี่คัน แต่ต่อมากิจการได้ขยายตัวขึ้นจนปัจจุบันมีจำนวน สูงถึง 900 คัน และรถตู้กว่า 50 คัน มีพนักงานในองค์กรกว่า 1,000 คน และมีการโฆษณาอย่างแพร่หลาย พร้อมทั้งประกาศตัวว่าเป็นยักษ์ใหญ่ด้านธุรกิจท่องเที่ยว

เมื่อวันศุกร์ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2559 พล.ต.อ.ชัยชนะ ศิริอำพันธ์กุล เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) แถลงผลการเข้าตรวจค้นบริษัท ผู้อัน ทราเวล จำกัด และบริษัท ชินหยวน ทราเวล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทนำเที่ยวภายในประเทศไทยที่ต่ำกว่าทุน หรือบริษัททัวร์ศูนย์เหรียญ โดยมีนางฉวีรัตน์ โสภณชัย และชาวจีนซึ่งลักลอบสวมบัตรประชาชนของนายสมเกียรติ คงเจริญ คนไทยซึ่งเสียชีวิตไปตั้งแต่ปี 2550 เป็นกรรมการผู้จัดการและมีหุ้นอยู่ในบริษัท ผู้อัน จำกัด โดยจากการตรวจสอบพบว่า บริษัทนำเที่ยวทั้งสองแห่งใช้บริการรถบัสโดยสารของบริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเช่ารถแต่มีข้อตกลงว่าจะต้องพานักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้าตามร้านที่บริษัท โอเอฯ ได้กำหนดไว้จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1. บริษัท รอยัล เจมส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ประกอบธุรกิจจำหน่ายอัญมณี
2. บริษัท รอยัล พาราไดซ์ จำกัด ประกอบธุรกิจภัตตาคาร

3. บริษัท รอยัล ไทย เฮริ่ง จำกัด ประกอบธุรกิจจำหน่ายอาหารเสริมบำรุงร่างกาย ของที่ระลึก

4. บริษัท บางกอก แชนดิคราฟท์ เซ็นเตอร์ จำกัด ประกอบธุรกิจการขายส่งเครื่องหนังและเครื่องใช้สำหรับการเดินทาง

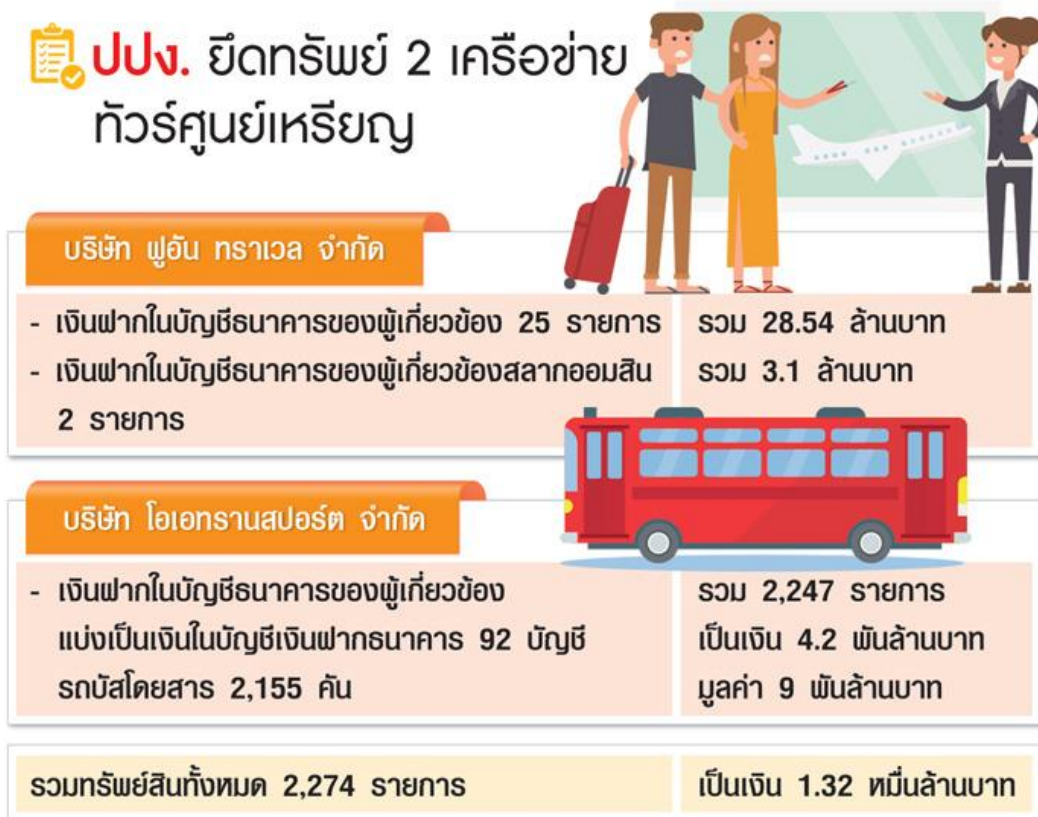
จากปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ร่วมกันหลายและบุกเข้าตรวจค้น บริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด และบริษัทเครือข่ายอีก 4 แห่ง โดยมีการอายัดรถบรรทุกเที่ยว 2,086 คัน บัญชีเงินสดกว่า 90 บัญชี มูลค่ากว่า 13,000 ล้านบาท และพบว่า ทั้ง 5 บริษัทเป็นเจ้าของเดียวกัน และเป็นขบวนการที่สร้างให้ “ทิวส์ศูนย์เหรียญ” เติบโตในประเทศไทยกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวระบุว่า 5 บริษัทนี้ครองส่วนแบ่งตลาดทิวส์ศูนย์เหรียญในไทยมากถึงร้อยละ 60 (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, ออนไลน์, 2560)

แผนภาพที่ 3-8 ภาพข่าวการจับกุมบริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด

ที่มา : ไทยรัฐฉบับพิมพ์, ออนไลน์, 2560

แผนภาพที่ 3-9 อินโทรกราฟฟิกการจับกุมบริษัททัวร์ที่ เป็นนอมินีของจีน

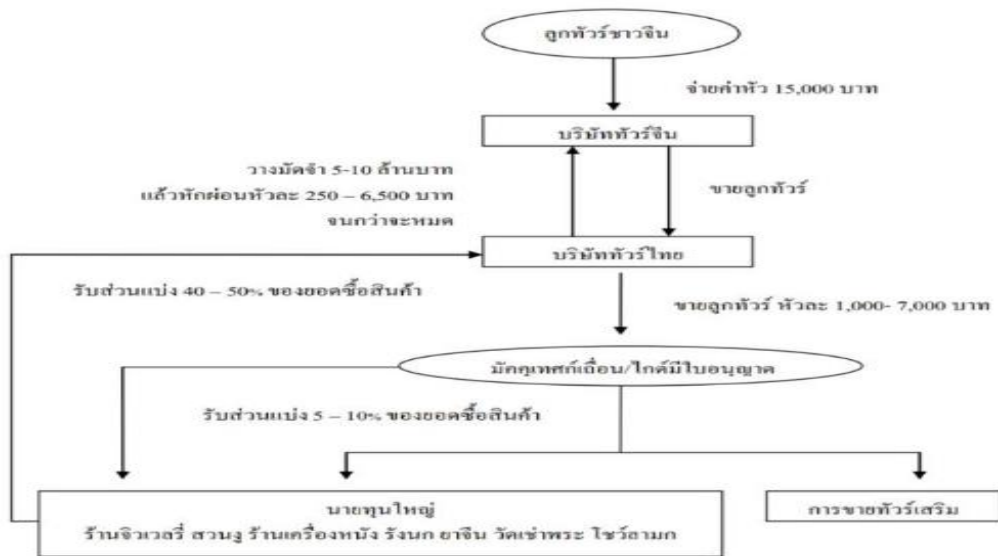
ที่มา : Tnews , ออนไลน์, 2560

นอกจากนี้ ยังให้มัลคฤเทศก์ใช้วิธีบังคับ ล่อลวง นักท่องเที่ยวให้ซื้อสินค้าที่ สูงเกินจริง ทั้งนี้ บริษัท โอเอฯ (โดยมีนางนิตา โรจน์รุ่งรังสี นายวสุรัตน์ โรจน์รุ่งรังสี กับพวก เป็นประธานกรรมการและกรรมการ) จะจ่ายเงินค่าตอบแทนร้อยละ 20 – 30 ให้กับมัลคฤเทศก์ ตามยอดขายที่นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าและหากไม่เป็นไปตามข้อตกลง บริษัท ผู้อื่นๆ และบริษัท จีนหยวนฯ จะต้องถูกปรับค่าเสียหาย (Tnews , ออนไลน์, 2560) ทั้งนี้เมื่อพิจารณากระบวนการและ ขั้นตอนของเครือข่ายทัวร์ศูนย์เหรียญที่ว่านั้นสามารถวิเคราะห์ขั้นตอนของทัวร์ศูนย์เหรียญ ได้ดังต่อไปนี้

1. เปิดบริษัททัวร์ เพื่อรับนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบผิดกฎหมาย แบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้
 - 1.1 ให้คนจีนปลอมหรือสวมบัตรประชาชนเป็นคนไทยเพื่อจดทะเบียน จัดตั้งบริษัท
 - 1.2 ว่าจ้างนอมินีที่เป็นคนไทย ให้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท

2. มีการตกลงกับบริษัททัวร์ของคนไทย เพื่อบริการด้านการเดินทาง
 3. กำหนดสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเรียกเก็บค่าบริการที่แพงจากนักท่องเที่ยว
- โดยเมื่อศึกษาแล้วพบว่า ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้เป็นกรดำเนินการ โดยเจ้าของกลุ่มเดียวกัน หรือมีลักษณะเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจที่หาผลประโยชน์ร่วมกันเป็นกระบวนการ ซึ่งอธิบายตามแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภาพที่ 3-10 ภาพวงจรการดำเนินธุรกิจทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศไทย

ที่มา : วิภา อุดมฉันทน์ และคณะ, 2548

6. ปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ไทย-จีน โดยสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสัมพันธ์ไทย-จีน ได้เข้ายื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีเพื่อขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทัวร์จีนที่ขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาจีน ทั้งนี้การขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาจีนสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนขึ้นแบบก้าวกระโดด ทำให้ผู้ประกอบการต้องเสี่ยงต่อการทำผิดกฎหมายด้วยการใช้มัคคุเทศก์ที่ไม่มีใบอนุญาต จึงต้องมีการขอความช่วยเหลือจากรัฐบาล

7. ปัญหาด้านการแข่งขันที่มากขึ้น

นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาไทยเป็นจำนวนมากกลายเป็นปัจจัยดึงดูดให้นักลงทุนจีนเข้ามาทำธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับชาวจีนด้วยกันมากขึ้น ทำให้เกิดภาวะการแข่งขันที่สูงในหลายรูปแบบ สอดคล้องกับปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ FDI ในภาคธุรกิจ

บริการที่มีนักลงทุนจากจีนและฮ่องกงหันมาลงทุนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น โดยมีมูลค่ากว่า 40,000 ล้านบาท ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการลงทุนในธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ธุรกิจโรงแรม และร้านอาหารที่มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 20 และ 23 ตามลำดับ

8. ปัญหาด้านการท่องเที่ยวที่ต้องผ่านกรุปทัวร์

นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมท่องเที่ยวผ่านบริษัททัวร์เป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 44 ทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้จำเป็นต้องเที่ยวตามโปรแกรมที่บริษัททัวร์จัดไว้รวมถึงการใช้บริการตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ร้านอาหาร หรือแม้กระทั่งร้านขายของที่ระลึกตามที่บริษัททัวร์กำหนด ทำให้รายได้ในส่วนนี้อาจจะไม่กระจายไปถึงผู้ประกอบการไทยเมื่อนักลงทุนจีนมาลงทุนในธุรกิจเหล่านี้มากขึ้น โดยธุรกิจที่คาดว่าจะมีโอกาสทำเงินรั่วไหลออกจากประเทศนั้นมีตั้งแต่ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และร้านค้าปลีกค้าส่งที่ขายของให้ชาวจีน ซึ่งในแต่ละปีนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมากับทัวร์มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม ร้านอาหาร และช้อปปิ้งมูลค่ากว่า 1 แสนล้านบาท

ทัวร์ศูนย์เหรียญเกิดขึ้นในประเทศไทย เกิดขึ้นในประเทศไทยมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปีแล้วและยังไม่มีทีท่าว่าจะจบสิ้นลง ซึ่งไม่เพียงแต่จะสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังบ่อนทำลายภาพลักษณ์อันดีด้านการท่องเที่ยวของประเทศในสายตาของชาวจีนจากการถูกเอาเปรียบจากทัวร์เหล่านี้ ทั้งที่ประเทศไทยและประเทศจีนต่างมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและมีการเฉลิมฉลอง 30 ปีความสัมพันธ์ไทย-จีนด้วย ดังนั้น ภาครัฐภายใต้การบริหารประเทศของ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จึงมีการจัดการแก้ปัญหาให้โครงสร้างการทำธุรกิจทัวร์ในประเทศต้องบิดเบี้ยวและบานปลายจนเกินแก้ไข ด้วยการปราบปรามธุรกิจทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศอย่างจริงจัง ในขณะที่เดียวกันปัญหาดังกล่าวก็เป็นที่รับทราบและมีการแก้ไขโดยรัฐบาลของประเทศจีนเช่นเดียวกัน เนื่องจากในปี พ.ศ. 2556 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางออกไปต่างประเทศกับทัวร์ศูนย์เหรียญที่มีราคาต่ำกว่าทุนเหล่านี้ทำให้ภาพลักษณ์ของนักท่องเที่ยวชาวจีนในสายตาชาวโลกนั้นเสียหายอย่างมาก ทำให้รัฐบาลจีนต้องออกกฎระเบียบเพื่อควบคุมบริษัททัวร์ในประเทศจีน ซึ่งถือเป็นการจัดการบริษัททัวร์ศูนย์เหรียญที่ประเทศต้นทางไปบ้างแล้ว แต่บริษัททัวร์ปลายทางในเครือข่ายของทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศไทยยังลักลอบดำเนินธุรกิจอยู่ การจัดการกับปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญของประเทศไทย ซึ่งถือเป็นประเทศแรก ๆ ที่ปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญในประเทศปลายทาง จึงต้องเผชิญหน้ากับความเสียหายที่ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวจีนจะลดลงอย่างมาก แต่รัฐบาลได้คาดหวังว่าจะเกิดการแข่งขันทางธุรกิจท่องเที่ยวในประเทศที่เป็นธรรม และได้นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างรายได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยให้กับประเทศไทยได้อย่างทั่วถึง และสร้างความประทับใจแก่

นักท่องเที่ยวชาวจีนให้เกิดความประทับใจที่ไม่ถูกเอาเปรียบและกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกครั้งในอนาคต

สาเหตุของปัญหา

1. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมของคนจีน

จากรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีน โดยศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2548) ได้เสนอผลการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาของนักท่องเที่ยวชาวจีนกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย ไว้ดังนี้ (ไทยรัฐฉบับพิมพ์, ออนไลน์, 2560)

1.1 ไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างจากจีน

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย แต่ด้วยเอกลักษณ์ที่แตกต่างกับจีนจึงเป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วัดวาอาราม ธรรมชาติอันอบอุ่น สายน้ำ แสงแดดและทะเล ตลอดจนถึงสถานบันเทิงริมน้ำต่าง ๆ บางอย่างก็หาดูหาเที่ยวไม่ค่อยได้ในสังคมจีน การเดินทางมาเที่ยวไทยจึงถือว่าการลงทุนที่คุ้มค่า คนจีนมักพูดว่า “เมืองไทยมีพร้อมทั้งวัด ทะเลและสิ่งบันเทิงริมน้ำ” เที่ยวเมืองไทยยังได้ทั้งความสนุกและได้บุญด้วย เพราะคนจีนในยุคนี้หันมาศรัทธานับถือศาสนานิยมไปสักการบูชาพระ และซื้อวัตถุมงคลต่าง ๆ ด้วยความเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบรรดาแหล่งท่องเที่ยวมากมายของไทย

สิ่งที่ชาวจีนชื่นชอบที่สุดก็คือทะเล เพราะประเทศจีนถึงจะกว้างใหญ่ไพศาลเพียงใด แต่พื้นที่ติดทะเลมีน้อยนิดประชาชนที่อาศัยอยู่ภายในประเทศอาจไม่เคยมีโอกาสเห็นทะเลหากจะเดินทางไปเที่ยวทะเลที่อยู่ทางภาคตะวันออกของประเทศก็ไกลมาก บางครั้งค่าใช้จ่ายอาจจะสูงกว่าเดินทางมาเที่ยวทะเลในประเทศไทยเสียอีก

1.2 ค่าใช้จ่ายถูก

เมื่อเทียบกับการเดินทางไปเที่ยวประเทศอื่นเที่ยวเมืองไทยประหยัดกว่ามาก เพราะไทยกับจีนอยู่ใกล้กัน มีสายการบินติดต่อกันสัปดาห์กว่า 100 เที่ยวบิน ทั้งสายการบินต้นทุนต่ำที่เริ่มบินไปลงเมืองใหญ่ ๆ ของจีนหลายเมือง ค่าครองชีพและราคาสินค้าในประเทศไทยก็ใกล้เคียงกับจีนขณะที่อาหารหลายอย่างที่คนจีนแสวงหารับประทานเพราะถือว่าเป็นอาหารบำรุงและหาซื้อยาก เช่น รังนก สัตว์ป่า และอาหารทะเลสามารถรับประทานได้ง่ายและถูกกว่าเมื่อมาเที่ยวเมืองไทย

1.3 ไทยมีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่คล้ายคลึงกับจีน

เนื่องจากไทยกับจีนมีการแลกเปลี่ยนและผสมกลมกลืนกันทางวัฒนธรรมมาช้านาน ประเทศไทยมีชาวจีนโพ้นทะเลและชายไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องกินเรื่องอยู่ ภาษาที่สื่อสารกันพอรู้เรื่อง และบรรยากาศโดยทั่วไป ล้วนมีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวจีนเกิดความรู้สึกสบาย ๆ เป็นกันเองและคุ้นเคยได้ง่าย

นอกจากนี้ ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนยังขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของ ชาวจีนด้วย นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวกรุงเทพฯ ส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มวัยทำงาน หรือเริ่มมีฐานะทางการเงินที่ดี ที่เดินทางออกนอกประเทศครั้งแรก โดยมีมุมมองในจุดหมายปลายทางว่า ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งทัศนียภาพและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก ขณะที่กลุ่มเกษียณอายุรุ่นใหม่จะเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น และเป็นกลุ่มที่มีเวลาและกำลังซื้อสูง โดยใช้สื่อออนไลน์ในการหาข้อมูลท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีการวางแผนจองตั๋วต่าง ๆ หรือซื้อทัวร์เตรียมไว้ล่วงหน้า แม้ประเทศไทยจะเผชิญปัญหาการท่องเที่ยวชะลอตัวอันเนื่องมาจากปัญหาการเมืองภายในประเทศ จนถึงการประกาศ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 22 มกราคม 2557 อันมีผลให้รัฐบาลของแต่ละประเทศประกาศคำแนะนำนักท่องเที่ยว (Travel Advisory) ในระดับที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังยืนยันในการมาเที่ยวเมืองไทย เนื่องจากรู้สึกเสียดายเงินที่จ่ายให้บริษัทนำเที่ยวเรียบร้อยแล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวจีนที่เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานหรือกลุ่มคนระดับรากหญ้าสามารถเดินทางมาประเทศไทยได้ เนื่องจากการมีอยู่ของทัวร์ศูนย์เหรียญซึ่งเปิดโอกาสให้เดินทางมายังประเทศไทยได้ในราคาที่ต่ำกว่าทุน ขณะที่กลุ่มผู้มีฐานะดีหรือกลุ่มชนชั้นสูง ยังไม่นิยมเดินทางมาไทย อาจเนื่องจากมีกำลังซื้อที่สูงกว่า มีภาพลักษณ์ในการเดินทางไปยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลี อเมริกาคิดว่า เพราะประเทศเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ในการแสดงถึงสถานะทางสังคมอย่างหนึ่งในการเดินทางไปยังประเทศที่มีความเจริญ และเป็นที่ยอมรับว่าต้องใช้เงินมากกว่าการเลือกเดินทางมายังประเทศไทย วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่จึงเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนครั้งแรก มีความรู้สึกตื่นเต้น และต้องการเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในไทยมากที่สุด และเน้นการเดินทางในช่วงปิดภาคเรียน ซึ่งนิยมเดินทางกันเป็นครอบครัว แหล่งท่องเที่ยวที่จัดว่าเป็นที่สนใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนคือ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล แหล่งช้อปปิ้งสินค้าต่าง ๆ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวยามค่ำคืน (Night Life) ส่วนปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวจีนพึงพอใจ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ และการมีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ของจำนวนนักท่องเที่ยวจากจีนเดินทางออกท่องเที่ยวทั่วโลกจะมีจำนวนมากขึ้น และคาดว่าปี 2558 จีนจะกลายเป็นอันดับ 1 ในการเดินทาง

ท่องเที่ยวในเอเชีย ทำให้นอกจากจะสร้างความตื่นตัวให้กับประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางแล้ว ยังได้สร้างความตระหนกตกใจในพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนที่ปฏิบัติตัวระหว่างการท่องเที่ยว ด้วยจากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนที่กระทำระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว จะพบพฤติกรรมที่สร้างปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสลักชื่อลงในประติมากรรมโบราณ ในวิหารแห่งหนึ่งที่อียิปต์ การขโมยเสื้อชูชีพในเครื่องบิน การส่งเสียงดัง เอะอะ ไม่เกรงใจผู้อื่น เป็นต้น (บุญลาก ภูสุวรรณ, ออนไลน์, 2563)

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ CNTA รายงานตัวเลขประชากรจีนที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ ในปี 2558 มีจำนวน 119.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ราว 49.55 ล้านคน ขณะที่ปี 2559 คาดการณ์ว่าจะมีประชากรจีนเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศสูงถึง 133 ล้านคน จากสถิติที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

หลังจากจีนเริ่มเปิดประเทศและอนุญาตให้ประชากรจีนเดินทางออกไปยังต่างประเทศเมื่อ ปี 2536 จำนวนนักท่องเที่ยวจีนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว พร้อม ๆ กับการกำเนิดธุรกิจทัวร์ศูนย์เหรียญ ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทั้งจีนและประเทศปลายทาง โดยเฉพาะประเทศไทยที่ปีล่าสุดมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามากว่า 7,934,791 คน แต่กลับไม่ได้รับรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

3. การแข่งขันทางธุรกิจ

ย้อนหลังไปเมื่อช่วงปี พ.ศ. 2543-2547 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ที่ซื้อรายการนำเที่ยวและเดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวในลักษณะกรุ๊ปทัวร์ เป้าหมายหลักคือการมาพักผ่อน และส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกจ้างในโรงงาน ซึ่งถือว่าเป็นลูกจ้างที่อยู่ในตลาดระดับล่าง ทำให้ศักยภาพด้านการแข่งขันของบริษัทนำเที่ยวในประเทศไทยในการรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดจากนักท่องเที่ยวจีนที่เติบโตอย่างรวดเร็วถูกบั่นทอนด้วยปัจจัยสองประการ

ประการแรก การแข่งขันช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดนักท่องเที่ยวจีนที่ทวีความรุนแรง เพราะแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง เช่น ฮองกง เกาหลีใต้ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวในยุโรป ล้วนแล้วแต่ต้องการนักท่องเที่ยวจากจีนเพราะการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้คนจีนมีกำลังซื้อ และจีนอนุญาตให้คนจีนเดินทางเที่ยวต่างประเทศได้ และยังอนุญาตให้คนจีนแลกเงินได้ปีละ 20,000 เหรียญสหรัฐฯ โดยใช้แค่บัตรประชาชน

ประการที่สอง ท่องเที่ยวไทยโดนบั่นทอนด้วยอุปสรรค ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของไทย โดยเฉพาะทัวร์ศูนย์เหรียญ มีการวิจัยพบว่า เหตุที่นักท่องเที่ยวจีนนิยมมาเที่ยว

ในไทยเพราะไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างจากจีน นับจากสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติ ที่อบอุ่นสายลม แสงแดดและสายน้ำ รวมถึงแหล่งบันเทิงที่อยากจะได้ในจีน ทำให้คนจีนถือว่าคุ้มค่าต่อการเข้ามาเที่ยวในไทย ทั้งได้ไหว้พระและเช่าวัตถุมงคล รวมไปถึงบันเทิง และไม่น่าจะแปลกที่ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวจีนชอบทะเลและกินอาหารทะเล และที่สำคัญที่สุด คือ อาหารการกินของประเทศไทยที่มีราคาถูก แถมยังสามารถหาสิ่งของบำรุงหายาก เช่น ینگนก สัตว์ป่า อาหารทะเล ฯลฯ ที่หาง่ายและถูกกว่า

ความรู้เรื่องทางการท่องเที่ยวของไทยที่มีต่อคนจีนเริ่มเกิดขึ้นในราวปี พ.ศ. 2533 เมื่อนักท่องเที่ยวทะเลลักเข้ามามากกว่า 8 แสนคนต่อปี ต่อมาได้มีการขายทัวร์ในราคาหัวละ 6,000 หยวน ที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีกำไร เมื่อนักท่องเที่ยวจีนเริ่มมากขึ้น บริษัททัวร์มากขึ้น การตัดราคาเกิดขึ้นโดยมีการตัดราคาเหลือ 4,000 หยวน จนท้ายสุดอยู่ที่ 1,500 หยวน จากเดิมที่ประเทศไทยคิดอันดับหนึ่งในสิบที่คนจีนต้องการเข้ามาเที่ยวกลายเป็นหนึ่งในสี่

เมื่อความต้องการเข้ามามาก การตัดราคายังมาก ความรุนแรงของการตัดราคาจนท้ายสุดบริษัทนำเที่ยวในไทยยอมไม่เก็บค่าแพ็คเกจทัวร์ จากฝ่ายจีนแม้แต่หยวนเดียวหรือเหรียญเดียว กลายเป็นลักษณะ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” ทั้งที่ผู้ประกอบการต้องมีต้นทุนค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าพาหนะ แต่ฝ่ายไทยกลับขอให้จีนส่งนักท่องเที่ยวเข้ามาเท่านั้น ไม่สนใจว่าฝ่ายจีนจะเก็บเงินจากนักท่องเที่ยวเท่าไร และนี่คือทัวร์ศูนย์เหรียญที่บริษัททัวร์จีนเรียกว่า “หลิงถวานเฟย”(零團費) ซึ่งนอกจากจะไม่เรียกเก็บเงินจากบริษัททัวร์ในจีนแล้ว บริษัททัวร์ไทยยังต้องจ่ายค่าหัวคิวของนักท่องเที่ยวที่ส่งเข้ามาให้กับบริษัททัวร์จีนอีกต่างหาก เมื่อเป็นเช่นนั้นนักท่องเที่ยวจากจีนเข้ามาจึงถูกบริษัททัวร์ในไทยหลอกกลางดัมตุ้น ชูครี๊ด ช่มชู่แกมบังคับ จนทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาในไทยทุกข์มากกว่าสุข

เมื่อการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น กลายเป็นทัวร์ติดลบ แต่บริษัททัวร์ไทยยังยินดีที่จะจ่ายเงินซื้อนักท่องเที่ยวจากจีนเข้ามา โดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหรือที่เรียกว่า “ค่าทัวร์แพร์” บางบริษัททัวร์ไทยถึงกับหอบเงินมัดจำเกือบสิบล้านบาท ไปวางมัดจำให้ส่งลูกค้าเข้ามา โดยมีเงื่อนไขว่าบริษัททัวร์ไทยได้ลูกค้ามาแล้ว จะหักค่าหัวจากมัดจำไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดเงินมัดจำ กลายเป็นบริษัททัวร์จีนได้เปรียบเลือกส่งลูกค้าให้บริษัทที่จ่ายค่าคิกแบ็ก (Kick Back) หรือค่าคิปี หรือค่าหัว ในราคาสูง ฝ่ายจีนจึงเป็นฝ่ายได้เงิน แถมเป็นเงินจำนวนมหาศาล

ความรู้เรื่องของบริษัททัวร์ไทยที่รับลูกค้าจากจีนพุ่งพรวดจาก 64 บริษัทในปี 2541 ขึ้นมาเป็น 383 บริษัทในปี 2547 บริษัทเหล่านี้ใช้วิธีการหลบหลีกกฎหมายโดยจดหลายบริษัท ภายใต้ผู้มีอิทธิพลไม่กี่คนที่มีอำนาจผูกขาด โดยกระบวนการทำงานจะแบ่งเป็นขั้นเป็นตอน โดยขั้นแรกจะหาลูกค้าทัวร์กับบริษัททัวร์ในจีน จากนั้นเป็นการซื้อขายหัวลูกค้าทัวร์ ก่อนจะเป็นขั้นตอนการ

ลงทุนคืน ต่อมาทวิร์ศูนย์เหรียญ ได้พัฒนาด้วยการที่เหล่าไกด์เดือนซื้อลูกทวิร์จากบริษัททวิร์ เพื่อถอนทุนและรีดกำไร ด้วยการทำทุกวิถีทางให้ลูกทวิร์ควักเงินซื้อสินค้า เพื่อเอาค่าคอมมิชชั่น แถมเต็มคุ่นและโก่งราคาจนนักท่องเที่ยวจีนเข็ดหนีไปเที่ยวมาเลเซีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เกาหลี แทนการ ลูกโกงในไทย ส่งผลให้รายได้ท่องเที่ยวไทยจากจีนลดลงอย่างรวดเร็ว

หลักหรือว่าวิธีการของขบวนการกลุ่มนี้ก็คือการอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายมา ประกอบกิจการทวิร์ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทย โดยพยายามใช้ทุกวิถีทางในการ หลบเลี่ยงภาษีนั่นเอง พิจารณาจากเนื้อหาการแถลงข่าวที่เกิดขึ้นจะพบว่า ขบวนการทวิร์ศูนย์เหรียญที่ว่า นั้น เกิดลักษณะของการร่วมมือกันระหว่างบริษัทของคนจีนในประเทศไทยกับบริษัทของคนไทย ซึ่งเข้ามาหาผลประโยชน์ร่วมกัน

ผลกระทบ

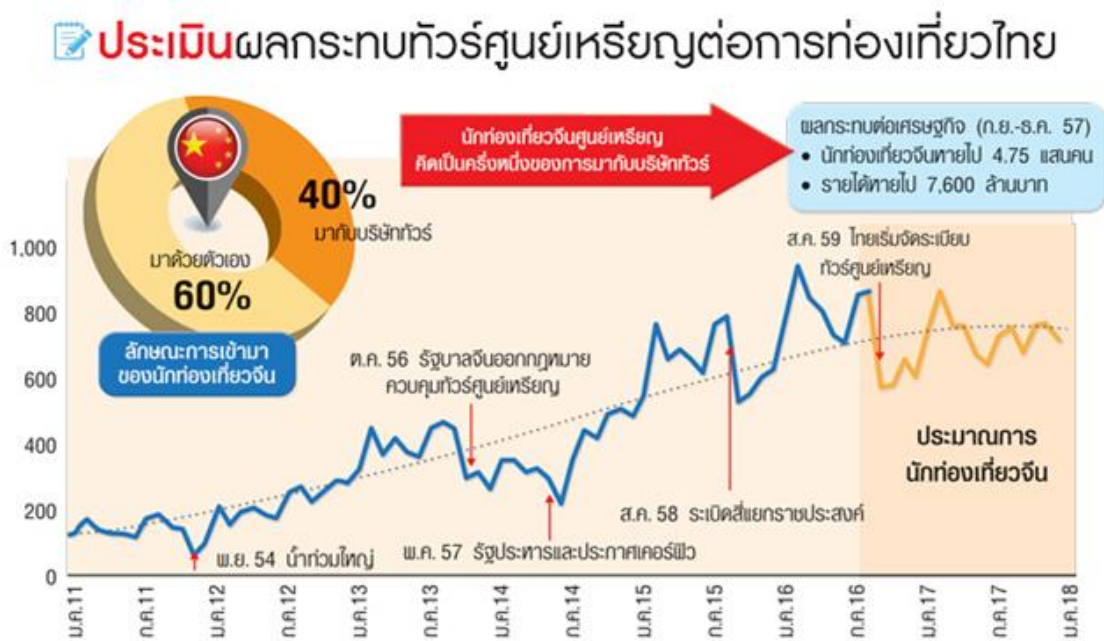
1. ผลกระทบด้านภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย

คำว่า “ศูนย์เหรียญ” ไม่ได้หมายความว่าประเทศไทยไม่ได้เงินแม้แต่บาทเดียวจาก นักท่องเที่ยวเพราะถึงจะไม่มีภาษีซื้อปิ้งเลย ย่อมต้องมาซื้อของกิน มาใช้บริการสาธารณะต่าง ๆ ชื่อของที่ระลึกเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เมื่อคิดถึงผลกระทบที่จะได้รับในระยะยาว ประเทศไทยจะเสีย ภาพลักษณ์ และจะได้รับมูลค่าและคุณค่าน้อย คนจีนจึงมองว่าประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางราคาถูก” หรือ Cheap Destination ตรงข้ามกับความพยายามสร้างภาพลักษณ์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ที่จะทำให้ประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพ” หรือ Quality Destination

รศ.วิภา อุดมฉันท อาจารย์ประจำภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ และรองผู้อำนวยการสถาบันเอเชียศึกษา ในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัยพร้อมด้วย คณะผู้วิจัย ได้เปิดเผยถึงผลการวิจัยเรื่อง “คู่ทางความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทย-จีน ด้านการท่องเที่ยว” ว่า ประเทศไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศจีน ตั้งแต่ปี 2518 ทั้งสองประเทศได้ ทวีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นในอีก 4 ปีต่อมา เมื่อประเทศจีนได้เริ่มปฏิรูป ประบอบ เศรษฐกิจพร้อมเปิดประเทศสู่โลกภายนอก ประเทศไทยเป็นประเทศแรกในโลกที่รัฐบาลจีน อนุญาตให้ชาวจีนเดินทางออกไปเยี่ยมญาติและท่องเที่ยวได้ ไทยกับจีนจึงมีความสัมพันธ์ด้านการ ท่องเที่ยวที่ยาวนานที่สุด การท่องเที่ยวเป็นหัวใจหลักที่ทำรายได้ให้กับ ทั้งสองประเทศเป็นจำนวน มาก อย่างไรก็ตามแม้ว่าการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีนจะพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านปริมาณ แต่ ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยมีแนวโน้ม ลดลงสาเหตุของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยวไทยจนน่าวิตก คือ การท่องเที่ยว

ระหว่างไทย – จีน ภูคนายทุนและผู้มีอิทธิพลบางกลุ่มนำไปทำเป็นธุรกิจการค้าภายใต้ระบบที่เรียกว่า “ทวิร์ศูนย์เหรียญ” หรือ การที่บริษัททวิร์ในประเทศไทยไม่เรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้าหรือบริษัททวิร์จีนที่ส่งลูกค้าทวิร์มาให้กับบริษัททวิร์ของประเทศไทย แต่จะอาศัยวิธีการแสวงหากำไรจากลูกค้าทวิร์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ไม่ถูกกฎหมาย ซึ่งปัญหาทวิร์ศูนย์เหรียญเป็นการดำเนินธุรกิจข้ามชาติที่มีลักษณะเป็นขบวนการและได้ขยายระดับความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ สร้างความเดือดร้อนและไม่พอใจแก่นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่กล้ามาเที่ยวประเทศไทย ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนลดลงจากที่เคยสูงถึงเกือบ 8 แสนคน ลดลงมาเหลือเพียง 6 แสนคนต่อปี และสร้างความเสียหายต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

แผนภาพที่ 3-11 แสดงการประเมินผลกระทบจากทวิร์ศูนย์เหรียญต่อการท่องเที่ยวไทย

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว และศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ทีเอ็มบี

ผลกระทบที่ทวิร์ศูนย์เหรียญมีต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้น มีอยู่ในระดับที่สูงเพราะรายได้จากการท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้น ไม่ได้ส่งสู่ภาคธุรกิจและภาคการท่องเที่ยวของพื้นที่หากแต่จะหมุนเวียนอยู่ภายในระบบของกลุ่มทวิร์และตัวแทน คิดเป็นจำนวนเงินที่สูงมากในแต่ละปี อีกทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่ทวิร์เหล่านี้รับมาในแต่ละรอบนั้น ก็มีอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อให้คุ้มค่างบต้นทุนและส่วนต่าง รวมถึงการที่ทวิร์เหล่านี้มีราคาถูกมาก ๆ ทำให้ประเทศไทยถูกมองว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับล่าง ซึ่งจะส่งผลให้ขาดการควบคุม ดูแลไม่ทั่วถึง และเป็นประเด็นเรื่องนักท่องเที่ยวด้วยคุณภาพที่มีให้เห็นกันอยู่เป็นประจำ

2. ด้านสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว

การมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองไทยมาก ๆ ถือเป็นแนวโน้มที่ดี เนื่องจากสามารถทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาล อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวในรูปแบบทัวร์ศูนย์เหรียญ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพต่ำ การใช้จ่ายต่ำ เข้ามาท่องเที่ยวอย่างไม่มีความรู้ความเข้าใจ และอาจทำลายแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมได้ จนนักท่องเที่ยวคุณภาพหนีหายไปหมด โดยสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ จะถูกยึดครองโดยนักท่องเที่ยวจีนที่พูดจาเสียงดัง ลั่นเกาะ ไม่มีความสงบ สร้างความสกปรก และสร้างความเสียหายแก่อาคาร สถานที่ และธรรมชาติโดยรอบ จนในอนาคตอันใกล้ ประเทศไทยอาจไม่เหลือธรรมชาติอะไรไปขายนักท่องเที่ยวได้อีก เมื่อธรรมชาติอันสวยงามได้ถูกนักท่องเที่ยวจีนราคาถูกทำลายจนยับเยินไปจนหมดสิ้นแล้ว “คนไทยได้น้อย แต่กลับสูญเสียทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศจากการที่คนจีนเข้ามาใช้เป็นจำนวนมาก และทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของไทยลดลง”

แผนภาพที่ 3-12 ภาพนักท่องเที่ยวชาวจีนในแหล่งสถานที่ท่องเที่ยว

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว และศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ทีเอ็มบี

3. ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัญหาพฤติกรรมเรื่องพฤติกรรมของชาวจีน เป็นที่เอือมระอาในสายตาของคนไทย ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกในแง่ลบระหว่างคนไทยและคนจีน เพราะคนไทยรังเกียจพฤติกรรมที่ไร้มารยาทและสกปรก ในขณะที่คนจีนก็เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่ถูกคนไทยด่าหยาบประณามอย่างรุนแรง จนเริ่มมีกระแสต่อต้านจากสื่อมวลชนในประเทศจีน และแสดงความผิดหวังต่อประเทศไทย เนื่องจากคนจีนมองว่าคนไทยเป็นมิตรสหายใกล้ชิด และภาพลักษณ์ของไทย

ที่แสดงต่อชาวโลกคือความเป็นมิตรในฐานะสยามเมืองยิ้ม แต่การถูกเหยียดหยามด้วยเหตุผลด้านชาติพันธุ์กลับกลายเป็นปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีน และทั้ง ๆ ที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมายาวนานและมีการเฉลิมฉลองสัมพันธ์ภาพระหว่างไทย – จีนมีมากกว่าร้อยปีด้วย (ท้าวจีน, ออนไลน์, 2560)

4. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ก่อนสถานการณ์การจัดระเบียบโดยภาครัฐการดำเนินธุรกิจแบบ “ท้าวศูนย์เหรียญ” หากมองเผิน ๆ อาจเห็นว่าไม่เห็นเป็นอะไร ดีเสียอีกจะได้มีคนจีนเข้ามาใช้จ่ายในประเทศมาก ๆ แต่หากมองให้ลึกลงไป การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจีนกลับไม่ได้เข้าสู่ประเทศอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เนื่องจากเครือข่ายท้าวศูนย์เหรียญนี้ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการเงินเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ไปเต็ม ๆ จากค่าใช้จ่ายในส่วนของ การซื้อปั้งและการขายแพ็คเกจทัวร์เสริมอื่น ๆ แต่หลังจากรัฐบาลไทยได้ดำเนินนโยบายปราบท้าวศูนย์เหรียญอย่างจริงจังเมื่อปลายเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ที่ผ่านมานั้นคาดการณ์กันว่าจะมีนักท่องเที่ยวจากจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยลดลงราวร้อยละ 5 ของจำนวนที่คาดไว้ การเอาจริงเอาจังกับบรรดาท้าวศูนย์เหรียญที่ผ่านมามาตามนโยบายของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา วันนี้มีผลกระทบเกิดขึ้นให้เห็นเป็นรูปธรรม

หลังมาตรฐานกวาดล้างท้าวศูนย์เหรียญ รัฐบาลเข้าพบทางเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย โดยระบุว่าสิ่งที่ทำลงไป เพราะต้องการปกป้องสิทธิประโยชน์ของนักท่องเที่ยวจีนไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ตลอดจนความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวได้ โดยที่ทางรัฐบาลจีนพร้อมให้ความร่วมมือกวาดล้างท้าวศูนย์เหรียญ ซึ่งที่ผ่านมามีบริษัทที่เกี่ยวข้องมากกว่า 3,500 บริษัทแล้วเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพในระยะยาว

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่านโยบายของรัฐบาลจะส่งผลกระทบในด้านจำนวนและรายได้จากท่องเที่ยวบ้างในระยะสั้น โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนอาจลดลงประมาณ 300,000 คน ส่วนใหญ่เป็นตลาดที่ซื้อแพ็คเกจทัวร์เข้ามาท่องเที่ยวไทย ส่วนตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเองน่าจะไม่ได้รับผลกระทบ

สมาชิกรัฐสภาไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (Association of Thai Travel Agent : ATTA) ยอมรับว่าหลังการปราบท้าวศูนย์เหรียญอย่างจริงจัง ทำให้นักท่องเที่ยวจีนได้ยกเลิกการจองตั๋วเครื่องบินมายังประเทศไทยแล้วถึง 70 – 80% ส่งผลให้สายการบินบางแห่งได้รับผลกระทบอย่างหนัก และมีการยกเลิกเที่ยวบินไปแล้วบางส่วน สอดคล้องกับแหล่งข่าวจากสายการบินแอร์ไชน่า ที่ระบุว่านี่สายการบินที่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก โดยในเดือนกันยายน – ตุลาคมนี้สายการบินแอร์ไชน่าได้ยกเลิกเที่ยวบินที่บินระหว่างจีนและไทยไปแล้วบางส่วน เช่นเดียวกับสายการบินไชน่า เซาเทิร์น แอร์ไลน์ ที่กล่าวถึงเรื่องเดียวกันนี้ว่า ทันทีที่รัฐบาลไทยมีมาตรการปราบ

ทัวร์ศูนย์เหรียญทำให้นักท่องเที่ยวจีนหยุดการเดินทางเข้าไทย ทำให้สายการบินไชน่า เซาเทิร์น แอร์ไลน์ จำเป็นต้องยกเลิกเที่ยวบินจากเมืองรองของจีนเข้าไทยไปแล้วหลายเส้นทาง อาทิ อุ๋ฮั่น ฉางชา และฉัวเถา เป็นต้น

จากการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวข้างต้นทำให้ศูนย์วิจัยกสิกรไทยประเมินว่าอาจจะทำให้สูญเสียรายได้ท่องเที่ยวที่แท้จริงไปมูลค่าประมาณ 8,500 ล้านบาท ซึ่งคำนวณมาจากการใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นเม็ดเงินที่เข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจไทยอย่างแท้จริง โดยไม่รวมการใช้จ่ายที่จะสะพัดไปยังธุรกิจจีนที่ดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีการดำเนินธุรกิจที่เข้าข่ายเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

จะเห็นว่าการปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญของภาครัฐให้อยู่ในกฎระเบียบการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันอาจทำให้นักท่องเที่ยวจีนหายไปในระยะสั้น ซึ่งศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจที่เอ็มบีประเมินว่ารายได้ที่สูญเสียไปจะอยู่ที่ 7,600 ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 2 ของรายได้จากนักท่องเที่ยวรวม ซึ่งจะทำให้รายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งปีจะอยู่ในระดับ 4 แสนล้านบาท โดยรายได้ที่หายไปคำนวณจากเม็ดเงินที่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจที่แท้จริง ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทาง และค่าไกด์ ไม่รวมค่าซื้อสินค้าและการจัดแพ็คเกจทัวร์เสริมที่เครือข่ายทัวร์ศูนย์เหรียญเป็นผู้ได้รับไปเต็ม ๆ

ผลการปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญจะทำให้นักท่องเที่ยวจีนลดลงไป ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 20 ของนักท่องเที่ยวจีนทั้งหมด แต่นักท่องเที่ยวจีนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 80 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเองร้อยละ 60 กับกลุ่มที่มาอยู่กับบริษัททัวร์ที่ไม่ใช่ศูนย์เหรียญอีกร้อยละ 20 ที่ยังคงชื่นชอบสถานที่ท่องเที่ยวไทย โดยนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อและมีศักยภาพ จึงคาดว่า การเติบโตนี้จะสามารถเข้ามาชดเชยกลุ่มนักท่องเที่ยวทัวร์ศูนย์เหรียญที่หายไปบ้าง

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหวสูง เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่กระทบต่อ นักท่องเที่ยวก็จะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงอย่างมากในช่วงเวลาอันสั้น และทำให้ของรายได้ของประเทศจากการท่องเที่ยวลดลง ส่งผลกระทบไปถึงผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและแรงงานที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และนำมาซึ่งมาตรการเยียวยาช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว ด้วยเงินงบประมาณจำนวนมหาศาลของรัฐบาล

การหยั่งรากลึกของทัวร์ศูนย์เหรียญในเมืองไทยไม่ได้แค่ทำธุรกรรมซื้อขายปกติ ยังมีตัวแทนรับชำระเงินของผู้ให้บริการจากต่างประเทศที่ไม่ได้รับบริการจากประเทศไทยเข้ามาให้บริการแก่ร้านค้าในเครือข่ายทัวร์ศูนย์เหรียญเพื่อให้บริการกับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยว

ไม่ต้องชำระเงินโดยตรงกับร้านค้าแต่ให้บริการชำระเงินให้บริการทัวร์จีนที่เมืองจีน จึงเป็นการซื้อขายที่เกิดขึ้นจริงและได้ของกันจริง แต่ไปจ่ายเงินกันที่เมืองจีนผ่านระบบบริการชำระเงินของจีนเอง ตามกฎหมายการซื้อขายจึงไม่เกิดในเมืองไทย ภาษีการซื้อขายที่รัฐควรจะได้จึงไม่มี ก่อนหน้านี้รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องหลงใหลได้ปลื้มกับยอดนักท่องเที่ยวจีนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อคุณไต้ในแล้ว ภาษีที่ควรจะได้ก็ไม่ได้ ทรัพยากรก็สูญเสียไป แรงงานที่คิดว่าจะเกิดการจ้างงานกลายเป็นใช้มัคคุเทศก์ (ไกด์) ที่เป็นคนต่างชาติมาทำหน้าที่แทนคนไทย

ปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญ อาจเกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยอย่างรวดเร็ว และปัญหานี้อาจสะท้อนถึงเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจที่เป็นความหวังของประเทศ ทั้งสายการบิน โรงแรม ทัวร์จีน ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ต่างได้รับผลกระทบกันโดยถ้วนหน้า เนื่องจากบริษัททัวร์ได้ทำสัญญาระยะยาวกับบริษัทคู่ค้าที่จีนแล้ว เมื่อบริษัทโอเอฯ ถูกดำเนินคดี บริษัททัวร์ที่เคยใช้บริการจึงได้รับผลกระทบตามไปด้วย เพราะต้องมีภาระต้นทุนการเช่ารถบัสเพิ่มขึ้น และจำเป็นต้องปรับขึ้นราคาขายทัวร์ทันที ส่งผลให้ผู้ประกอบการทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายจีนปรับตัวไม่ทัน ขณะที่นักท่องเที่ยวจีนก็ยกเลิกการเดินทางทันทีเช่นกัน นอกจากสายการบิน โรงแรม ทัวร์จีน ธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่ต่างได้รับผลกระทบกันโดยถ้วนหน้าแล้ว ในแง่ของเป้าหมาย จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเคยคาดหวังกว่าจะมีตัวเลขทะลุ 10 ล้านคนภายในสิ้นปีนี้ จากเดิมที่มีนักท่องเที่ยวชาวจีนกว่า 7.9 ล้านคน ในปีที่ผ่านมาที่ ก็อาจจะมีปัญหาเช่นกัน

5. ผลกระทบด้านความมั่นคงของชาติ

กระบวนการทำธุรกิจของบริษัททัวร์นอมนีที่เข้ามาประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับธุรกิจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในประเทศไทยดังกล่าวครอบครองตลาดการบริการท่องเที่ยวในประเทศไทย แต่เงินที่ได้จากธุรกิจทั้งหมดถูกขนกลับประเทศจีน อีกทั้งยังมีพฤติกรรมมากรหลีกเลียงภาษีศุลกากรและภาษีสรรพากร ซึ่งกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินของประเทศ และเป็นช่องทางการฟอกเงิน ตลอดจนทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม อาทิ การขูดรีดนักท่องเที่ยว เป็นมาเฟียเพื่อบีบบังคับให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวต้องขายกิจการและเข้าไปดำเนินธุรกิจเสียหาย ดังที่เกิดเหตุการณ์ในจังหวัดภูเก็ต เมื่อกลุ่มทุนจีนที่เคยเช่าเหมากัดตาดาคารโรงแรมที่พักใช้วิธีการเจรจาบีบบังคับซื้อหุ้น เสรจร่วมทุนเพื่อแลกกับการนำนักท่องเที่ยวเข้ามาพักหรือใช้บริการระยะยาว เมื่อไม่ได้ก็โยกย้ายไปใช้บริการแห่งอื่น ขณะที่ธุรกิจร้านอาหารและโรงแรมที่พักในพัทยาที่ในอดีตเคยเฟื่องฟูจากการขายอาหารที่พักให้นักท่องเที่ยวหรือทัวร์จากรัสเซียและยุโรปตะวันออกข้ามปี เวลานี้ก็เริ่มประสบปัญหาหลังยุโรปตะวันออกและรัสเซียเผชิญปัญหาเศรษฐกิจทำให้นักท่องเที่ยวหายไปและเริ่มหันไปขายหมามาให้กับบริษัททัวร์จีนกันเป็นล่ำเป็นสัน

แล้ว หลายแห่งเริ่มถูกกลุ่มทุนจีนรุกคืบจะเข้ามาถือหุ้นหรือซื้อกิจการแล้วเช่นกัน หรือการเลี้ยงภาณี การลักลอบหนีศุลกากร ตลอดจนการเข้าเมืองผิดกฎหมายด้วย ดังนั้น ปัญหาของท้าวี่ศูนย์เหรียญจึงเป็น ประเด็นหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญและใช้มาตรการปราบปรามอย่างจริงจัง

6. ผลกระทบด้านภาษีอากร

ผู้ประกอบการนำเที่ยว ไกด์ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก กิจการขนส่ง ฯลฯ ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากร ดังนี้

6.1 ผู้ประกอบการนำเที่ยว ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ตาม ซึ่งตามปกติผู้ประกอบการนำเที่ยวในประเทศไทย ต้องมีรายได้จาก นักท่องเที่ยวหรือบริษัททัวร์ในประเทศจีน ที่ได้จ้างผู้ประกอบการฯ และอาจได้รับรางวัล ส่วนลดจากร้านค้าที่นำนักท่องเที่ยวไปซื้อของ และมีหน้าที่ต้องนำรายได้ทั้งหมดที่ได้รับเสียภาษี เงินได้ และภาษีมูลค่าเพิ่มหากมีรายรับทั้งหมดเกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปีขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการเหล่านี้ก็มีต้นทุนที่ใช้ในการประกอบกิจการนำเที่ยว ประกอบด้วย ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าขนส่ง ค่าเข้าชมการแสดง เงินเดือนหรือค่าจ้างไกด์ และบางกรณียังเกิดรายจ่ายค่าหัวให้แก่บริษัท ทัวร์ที่ส่งนักท่องเที่ยวให้แก่ผู้ประกอบการอีกด้วย

อย่างไรก็ดี หากได้พิจารณาถึงการเสียภาษีอากรของผู้ประกอบการนำเที่ยว จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการฯ มีรายได้จากการประกอบกิจการสองประเภท ซึ่งมีหน้าที่ต้องนำรายได้ทั้งสองมารวมคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม คือ รายได้ค่าจ้างนำ เที่ยวที่ได้รับจากบริษัททัวร์ที่ส่งนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย และรายได้ค่านายหน้าหรือค่าน้ำที่ ได้จากร้านค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อสินค้า

6.2 มัคคุเทศก์หรือไกด์ทัวร์ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในประเทศไทย ถือว่ามี แหล่งเงินได้ในประเทศไทย จึงมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย โดยไม่ต้อง คำนึงว่าเป็นบุคคลสัญชาติใด และจะอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาเท่าไร หรือได้รับค่าบริการ ในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม โดยเงินได้ที่ต้องนำมาเสียภาษีไม่ว่าจะได้รับจากผู้ประกอบการนำ เที่ยวในรูปของค่าจ้างหรือค่านายหน้า ที่ได้รับจากร้านค้าต่าง ๆ ก็ตาม และมีหน้าที่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มหากมีรายรับทั้งหมดเกิน 1,800,000 บาทต่อปี

6.3 ผู้ประกอบการขนส่ง มีหน้าที่เสียภาษีเงิน ได้จากรายได้ให้บริการขนส่ง แต่จะ ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม หากผู้ประกอบการมีการให้บริการอื่นแก่นักท่องเที่ยวร่วมกับการขนส่ง แต่ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหากมีรายรับทั้งหมดเกิน 1,800,000 บาท ต่อปี

6.4 โรงแรมร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ผู้ให้บริการการแสดงต่าง ๆ มีหน้าที่เสีย ภาษีเงินได้ และเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหากมีรายรับเกิน 1,800,000 บาท ต่อปี เมื่อพิจารณาปัญหาในการเสีย

ภาษีอากรของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะพบปัญหาในการเสียภาษีในทุกกิจการ ซึ่งบางกรณีอาจเกิดจากแรงจูงใจด้านอื่นที่ทำให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี ทำให้รัฐเกิดการสูญเสียภาษีอากรเป็นจำนวนมาก อันเนื่องจากการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับตัวรัฐศูนย์หรือสูญ ได้แก่

6.4.1 ผู้ประกอบการท่องเที่ยว เมื่อมีรายได้อาจจากการนำเที่ยวหรือได้รับค่านายหน้า ไม่มีการออกหลักฐานการรับเงินให้ครบถ้วน อีกทั้งไม่สามารถหาหลักฐานค่าใช้จ่ายที่สำคัญ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าขนส่ง ค่าเข้าชมการแสดง เงินเดือนหรือค่าจ้างไกด์ ได้อย่างครบถ้วนถูกต้อง จึงไม่มีหลักฐานในการบันทึกบัญชี จึงทำให้ผู้ประกอบการอาจเสียภาษีอากรไว้ไม่ถูกต้อง

6.4.2 มัคคุเทศก์หรือไกด์ทัวร์ ซึ่งเป็นชาวต่างชาติ เมื่อมีรายได้อาจจากการนำเที่ยวในประเทศไทยมีหน้าที่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับ คือ ค่าจ้างและค่านายหน้าที่ได้รับจากร้านค้ามาเสียภาษีในประเทศไทย และผู้จ่ายเงินให้แก่ไกด์ทัวร์มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งภาษีต่อกรมสรรพากร แต่เนื่องจากไกด์ทัวร์ซึ่งเป็นชาวต่างชาติ ไม่มีสิทธิประกอบอาชีพในประเทศไทย ประกอบกับการขออนุญาตเมืองเพื่อระบุดสถานะนักท่องเที่ยว และร้านค้า ผู้จ่ายค่านายหน้าให้แก่ไกด์ทัวร์ ก็มีได้หักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่ง จึงทำให้กรมสรรพากรไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะจัดเก็บภาษีอากร

6.4.3 ผู้ประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ร้านขายของที่ระลึก ผู้ให้บริการค่าที่พัก ร้านอาหาร ขนส่ง จัดการแสดง ฯลฯ ซึ่งอาจขาดความรู้ ความเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ และวิธีการเสียภาษีอากร และบางกรณีอาจมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงภาษีจึงทำให้มิได้ออกหลักฐานการขายหรือการให้บริการแก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวเพื่อไปเป็นหลักฐานในการบันทึกบัญชี และขณะเดียวกันอาจเกิดจากสาเหตุที่ผู้ประกอบการนำเที่ยวไม่ต้องการหลักฐานซึ่งอาจจะทำให้รู้ว่าผู้ประกอบการนำเที่ยวมิได้มีแต่รายได้อาจจากการให้บริการนักท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

สำหรับประเด็นที่ผู้ประกอบการต่างชาติเข้าประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย แล้วส่งผลกำไรที่ได้กลับไปต่างประเทศนั้น หากมีการเสียภาษีอากรอย่างถูกต้องครบถ้วน โดยมีได้หักเหลือภาษีก็จะไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างไร แต่กรณีดังกล่าวอาจเกิดปัญหาต่อเมื่อผู้ประกอบการต่างชาติเข้าประกอบกิจการในประเทศไทย โดยการตั้งคนไทยเป็นตัวแทนเชิด (Nominee) เพื่อดำเนินการแทน โดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น และหลีกเลี่ยงภาษีอากร

สรุป

ปัญหาของทวิสเตอร์หนี้หรือเป็นปัญหาในระดับชาติที่เกิดขึ้นและสะสมมานาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าเครื่องบินเหมาลำ การไม่จ่ายเงินให้กับบริษัททวิสเตอร์ในประเทศไทย แลบบางครั้งยังคิดเงินค่าหัวเพิ่มขึ้นมาอีก ทำให้บริษัททวิสเตอร์ของคนไทยที่จะหาทางร่วมมือกับสถานที่ท่องเที่ยว ภัตตาคาร โรงแรม รวมทั้งร้านอาหารของที่ระลึก ที่จะต้องหาทางถอนทุนคืนจากนักท่องเที่ยวจีน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบใด ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมีการฟ้องร้อง และไม่ยอมกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก

นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวจีนที่มากับทวิสเตอร์หนี้หรือเป็นจำนวนมากที่เป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งมาทำลายทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย การแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ ยังไม่รวมถึงการรุกรานของนักธุรกิจจีนที่เข้ามายึดหัวหาดเปิดบริษัททวิสเตอร์ในประเทศไทยรวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีทั้งใช้ชื่อคนไทยเป็นนอมินี หรือเอาคนจีนมาสวมบัตรประชาชนคนไทยเพื่อใช้ชื่อไปเปิดภัตตาคาร อพาทเมนต์ เพื่อรับนักท่องเที่ยวชาวจีนโดยเฉพาะที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด กลายเป็นนักธุรกิจชาวจีนที่ได้ประโยชน์จากเม็ดเงินเกือบทุกเม็ดเงินที่ใช้จ่ายในประเทศไทย ในขณะที่ทรัพยากรในประเทศไทยถูกทำลาย และมียะจำนวนมหาศาลจากนักท่องเที่ยวชาวจีน จากทวิสเตอร์หนี้หรือที่ทิ้งไว้ให้กับประเทศไทยของเรา

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยทำการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านทวิสเตอร์หนี้หรือได้แก่ เจ้าของธุรกิจ โรงแรมและธุรกิจอัญมณี ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีรายนาม ดังนี้

1. นายธีระยุทธ จิราธิวัฒน์
ผู้บริหารเครือเซ็นทรัล และประธานกรรมการ โรงแรมและรีสอร์ท ในเครือเซ็นทรา
2. นายถวัลย์วงศ์ ธีระวิทย์กัญญา
กรรมการผู้จัดการ บริษัทไฟร์เร็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด
3. นางจิตติพร มณีเนตร
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
4. นายอุดม มัตสยะวานิชกุล
ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์
5. นายธนศ วรศรัณย์
กรรมการผู้จัดการบริษัท ไทยเจมส์มาร์ทีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

สรุปการสัมภาษณ์ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ต่างพูดถึงผลเสียของทัวร์ศูนย์เหรียญที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยเป็นมูลค่ามหาศาล ไม่ว่าจะเป็น

1. การสร้างภาพลักษณ์และทัศนคติเชิงลบที่มีต่อประเทศไทยให้กับนักท่องเที่ยว
2. การไม่กระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวชาวไทยอย่างแท้จริง
3. เกิดธุรกิจที่ไม่ถูกกฎหมาย โดยมุ่งหวังกำไรจากนักท่องเที่ยว เพียงด้านเดียว
4. เกิดการผูกขาดเชิงธุรกิจท่องเที่ยวและปัญหาการหลอกลวง นักท่องเที่ยว อาจจะ

ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เจ้าของธุรกิจโรงแรมและธุรกิจอัญมณี ทั้ง 3 ท่านกลับมีความคิดเห็นว่า

1. การเข้ามาของทัวร์ศูนย์เหรียญของจีนเป็นผลดีต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ โรงแรม และเจ้าของธุรกิจอัญมณี เพราะทางบริษัททัวร์ที่นำชาวจีนเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก
2. ในส่วนของราคาก็ได้จ่ายค่าโรงแรมและค่าบริการตามที่ตกลงกัน แม้ว่าราคาอาจจะต่ำกว่าลูกค้าโดยทั่วไป แต่ก็สามารถมาเติมเต็ม ส่วนของห้องพักที่ว่างอยู่ในแต่ละช่วงเวลา เพราะจะดีกว่าการปล่อยห้องพักให้ว่าง โดยที่ไม่มีรายได้เข้ามา ซึ่งถือว่าเป็นการได้ประโยชน์ด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย เช่นเดียวกับเจ้าของธุรกิจขายอัญมณี ก็ยินดีและดีใจที่มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามา แม้ว่าทางเจ้าของธุรกิจจะต้องจ่ายค่าหัวให้กับบริษัททัวร์ก็ตาม แต่ก็ถือว่าคุ้มกับรายได้ที่ได้จากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาซื้ออัญมณีจากทางร้านไป

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับทัวร์ศูนย์เหรียญควรจะต้องมาประชุมพร้อมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องจากทุก ๆ ฝ่าย เพื่อที่จะแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาจริง ๆ ไม่ใช่เป็นการเขียนเสียให้วุ่นวาย ซึ่งท้ายที่สุดกลายเป็นนักท่องเที่ยวเงินหายไปหมด ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นของคนไทย 100 เปอร์เซ็นต์ หรือคนไทยเป็นอนามิ ก็ล้มหายตายจากไปหมด ประเทศไทยก็จะมีแต่แหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม แต่ไม่มีนักท่องเที่ยวไปชื่นชม ก็ไม่รู้ว่าจะเรียกว่าแหล่งท่องเที่ยวอีกหรือไม่ ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม

บทที่ 4

แนวทางในการแก้ไขปัญหาของทวิรัฐศูนย์เหรียญ ต่อธุรกิจท่องเที่ยว

จากปัญหาและผลกระทบจากทวิรัฐศูนย์เหรียญและนักท่องเที่ยวชาวจีนที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่มากและสะสมมานาน จึงเป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วนที่ส่วนราชการและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบแก้ไขเพื่อลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นรายได้จากการท่องเที่ยว รวมทั้ง ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติที่นับวันจะเสื่อมสภาพไปเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเป็นจำนวนมากแต่ไม่สามารถควบคุมได้

จึงได้นำแนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง และได้ประสบพบปัญหาด้วยตัวเอง มาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาของทวิรัฐศูนย์เหรียญและนักท่องเที่ยวชาวจีนดังต่อไปนี้

ด้านนโยบาย

1. ต้นน้ำ

1.1 ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐบาลควรมีมาตรการในระดับยุทธศาสตร์ และดำเนินการ โดยใช้วิธีการทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กับประเทศจีนที่เป็น “ประเทศต้นทาง” โดยจัดทำความเข้าใจร่วม (MOU) ระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อกำกับดูแลความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวทั้งสองฝ่าย รวมทั้งติดตามการแก้ปัญหาทวิรัฐศูนย์เหรียญร่วมกัน

1.2 สร้างกลไกการปฏิบัติ ทั้งสองฝ่ายจะต้องสนับสนุนซึ่งกันและกันในการปรับปรุง จัดทำโครงการในการท่องเที่ยวและการจัดการเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน การแลกเปลี่ยนเบาะแส และเอกสารของคดีที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องและสาขาอาชีพการท่องเที่ยว การส่งเสริมซึ่งกันและกันในการจับกุมกิจกรรมผิดกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เช่น ทวิราคาถูกที่ไม่สมเหตุผล การบังคับให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้าที่มีราคาสูง และการสร้างกลไกในการเข้าใจและฝึกอบรม ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายจะทำงานร่วมกันในการเสริมสร้างความเข้าใจด้านมารยาทในการท่องเที่ยว และส่งเสริมกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ธรรมเนียมปฏิบัติ สิ่งแวดล้อม

ทางธรรมชาติ ประเพณีท้องถิ่น สิ่งต้องห้าม หลักความปลอดภัยและความรู้ โดยทั่วไปสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การจัดทำสื่อสาธารณะ เพื่อให้ตระหนักถึงวัฒนธรรมการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวรักษามารยาทเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น

1.3 การแลกเปลี่ยนความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม รัฐบาลไทยและรัฐบาลควรจัดฝึกอบรมด้านภาษาจีนให้แก่มัคคุเทศก์ชาวไทย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบรรยายภาษาจีนและภาษาไทย ขณะเดียวกันควรมีการอบรมเกี่ยวกับมารยาทที่ลูกค้าควรปฏิบัติให้นักท่องเที่ยวชาวจีน และเตรียมความพร้อมในการกำกับดูแลความเรียบร้อยของคณะทัวร์ด้วย

2. ปลายน้ำ

ประเทศไทยในฐานะประเทศปลายทาง ควรจะดำเนินนโยบาย ดังนี้

2.1 การปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มเป้าหมาย การท่องเที่ยวควรมีปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเน้นความเหมาะสมระหว่างคุณภาพสินค้าและบริการกับราคาที่ขาย และอาจแบ่งกลุ่มลูกค้าระดับบนกับระดับล่างให้ชัดเจน เนื่องจากปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจีนที่เรียกกันว่า “นักท่องเที่ยวจีนกระเป๋าหนัก” หรือเรียกอีกอย่างว่า “กลุ่มเศรษฐกิจใหม่” เข้ามามากขึ้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้พร้อมที่จะซื้อสินค้าหรือบริการที่ราคาสูงแต่ต้องมีคุณภาพเสมอ

2.2 การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ ให้มีคุณภาพเนื่องจากปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจีนจำนวนมากเข้ามาในประเทศไทย และมีความหลากหลายจากมณฑลหรือเมืองที่เดินทางเข้ามา ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมดังนั้น บริษัทนำเที่ยวที่พานักท่องเที่ยวจีนเที่ยวในประเทศไทยจำเป็นต้องร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ โดยหน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือสภาหอการค้าจีน จะต้องเป็นผู้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับมัคคุเทศก์หรือบริษัทนำเที่ยวสามารถปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง อาทิ การปรับรายการนำเที่ยวได้อย่างเหมาะสม การเพิ่มทางเลือกในการจัดรายการนำเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้จะต้องมีการควบคุมสินค้าและบริการ ให้มีคุณภาพเหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าชาวจีนที่มาจากแต่ละมณฑล โดยเฉพาะสร้างรายการนำเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวจีนตลาดบนหรือกลุ่มลูกค้ากระเป๋าหนัก ที่นอกจากจะมีกำลังซื้อสูงและทุ่มเทเรื่องบริการที่ดีแล้ว ยังเน้นความตรงเวลาและการแบ่งระดับการให้บริการซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมในการให้บริการที่หรูหรา มีคุณภาพดีเยี่ยมเป็นทุนอยู่แล้ว หากแต่บริษัทนำเที่ยวอาจต้องสร้างรายการนำเที่ยวเพิ่มให้มากขึ้น จะช่วยเปลี่ยนความรู้สึกในมุมมองด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนได้อย่างดีทั้งนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรจัดทำคู่มือประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ในสินค้าและบริการทางด้านการท่องเที่ยว และมาตรฐาน

ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจในการซื้อสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ เช่น การใช้บริการทางเพศกับหญิงบริการ การชมการแสดงอนาจาร หรือการเล่นพนัน และจัดอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หัวหน้าทัวร์จีน และสถานประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวจีนไปเที่ยวและขณะเดียวกันต้องสร้างความเข้าใจกับคนในท้องถิ่นถึงลักษณะนิสัยใจคอ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจีนให้มากขึ้นเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างทั้งสองฝ่าย

2.3 การจัดทำโมเดลเส้นทางท่องเที่ยวมาตรฐาน โดยระบุสิ่งที่ทำได้และสิ่งที่ห้ามภาครัฐควรจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวประเทศไทยสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตนเอง (Foreign Independent Traveler : FIT) ที่มักเดินทางโดยอาศัยการหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะทางโซเชียลเน็ตเวิร์กเพราะปัจจุบันแม้จะมีคู่มือการท่องเที่ยวที่จัดทำขึ้นมาเองโดยภาคธุรกิจ แต่ก็อาจมีข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือไม่สามารถนำมาใช้ได้ตามความต้องการ ดังนั้น ควรเพิ่มการชี้แจงข้อมูลการจัดระเบียบธุรกิจนำเที่ยวผ่านสื่อออนไลน์ เนื่องจากเป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในหมู่ชาวจีน อาทิ การแนะนำเส้นทางเดินทางในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด, เส้นทางท่องเที่ยวรถไฟฟ้า BTS และ MRT โดยเฉพาะ, การแนะนำร้านอาหาร, ร้านกาเฟียอดนิยม, แหล่งซื้อสินค้าของฝาก เป็นต้น โดยผ่านบทความ รูปภาพ และสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ตลอดจนการส่งเสริมผ่านช่องทางออนไลน์อื่น ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในกลุ่มนักท่องเที่ยวจีน โดยอาจจะขอความร่วมมือเผยแพร่ข้อมูลบนเครื่องบิน สนามบิน สถานที่ท่องเที่ยว

2.4 จัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว ภาครัฐควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น บริการ Call Center ที่ให้บริการ 24 ชั่วโมง เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบเข้ามาร้องเรียน

2.5 ส่งเสริมการเรียนภาษาจีนเพื่อเพิ่มบุคลากรในการท่องเที่ยวเนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนโดยเฉพาะกรุ๊ปทัวร์ศูนย์เหรียญ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการติดต่อสื่อสารกัน และต้องการให้บุคลากรคนในการนำเที่ยวสามารถเข้าใจหรือสื่อสารกับนักท่องเที่ยวจีนได้รู้เรื่อง ดังนั้น ประเทศไทยควรวางแผนส่งเสริมเยาวชนรุ่นใหม่ในการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สาม เพื่อรองรับการท่องเที่ยวของชาวจีนในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วประเทศ อาทิ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมภาษาจีนในโรงเรียนในระดับภูมิภาค การส่งเสริมการเรียนภาษาจีนเพื่ออาชีพ โดยเฉพาะในจังหวัด ที่มีแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของชาวจีน เช่น เชียงใหม่ กระบี่ ภูเก็ต ชลบุรี กาญจนบุรี เป็นต้น เนื่องจากในอนาคต จะมีนักท่องเที่ยวจีนเข้ามาอีกจำนวนมาก และเป็นที่ต้องการในทุก ๆ ภาคของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

2.6 การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของชาวจีน ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของคนจีนที่ปรากฏในสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย ควรส่งเสริมมีการทำสื่อประชาสัมพันธ์ข้อห้าม หรือข้อควรปฏิบัติสำหรับสถานที่ต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว โดยผ่านสื่อต่าง ๆ และโซเชียลเน็ตเวิร์ค ตลอดจนประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานส่งเสริม การท่องเที่ยวของจีน และสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (ATTA) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้แก่กลุ่มลูกค้าชาวจีน ตลอดจนฝึกฝนให้มัคคุเทศก์ดูแลและรับผิดชอบต่อลูกค้าทัวร์ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.7 การกำหนดราคากลางเพื่อเป็นการแก้ปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสัมพันธ์ไทย-จีน ควรมีข้อสรุปร่วมกัน โดยเฉพาะการกำหนดค่าทัวร์ขั้นต่ำจากบริษัททัวร์ที่ทำตลาดกับนักท่องเที่ยวจีน โดยมีนโยบายดังนี้

2.7.1 กำหนดราคาค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวขั้นต่ำ 1,000 บาท ต่อคน ต่อวัน ตัวเลขนี้ได้จากการประเมินจากค่าโรงแรม ค่ามัคคุเทศก์ ค่ายานพาหนะ ค่าประกัน และค่าอาหารราคากลาง

2.7.2 กำหนด “ราคากลาง” ของทัวร์ตามต้นทุนที่ชัดเจนและเป็นธรรมกับนักท่องเที่ยวชาวจีนตามกลไกตลาด โดยอาจจะกำหนดอัตราค่าบริการมาตรฐานธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ระดับสแตนดาร์ด มีราคา 1,000 ถึง 2,000 บาท ระดับโกลด์ มีราคา 2,000 ถึง 5,000 บาท และระดับพรีเมียม มีราคา 5,000 บาทขึ้นไป เป็นต้น

2.7.3 กำหนดราคามาตรฐานของไกด์ในกรุ๊ปทัวร์เพิ่มเติม ราคาไม่เกิน 3,000 บาท ต่อคน ต่อทริป และในอนาคตควรร่างเป็นพระราชบัญญัติใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

ด้านกฎหมาย

1. การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1.1 ควบคุมการให้บริการนักท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ ภาครัฐควรมีการควบคุมการให้บริการนักท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ โดยกำหนดเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในประเทศ อาทิ การกำหนดรูปแบบของทัวร์แต่ละประเภท และการควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น รถโดยสารทัวร์ คุณสมบัติไกด์ทัวร์ รวมทั้งรูปแบบของร้านค้าที่บริษัททัวร์นำนักท่องเที่ยวไปซื้อของได้ เป็นต้น

1.2 การกำหนดระบบควบคุมตรวจสอบไว้ในกฎหมายภาครัฐควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ อาทิ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติ

การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 และเพื่อมิให้เกิดการสวมสิทธิหรือจ้างวานคนไทยให้ประกอบธุรกิจแทนคนต่างด้าว และควบคุมและตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของคนต่างด้าวอย่างเข้มงวด โดยแก้ไขกฎหมายให้เพิ่มโทษแก่บุคคลที่รับประกอบธุรกิจแทนคนต่างด้าวหรือเพิ่มโทษของการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้ของบริษัททัวร์ที่ไม่สุจริต เช่น มีการตรวจสอบทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยเพิ่มเติมการตรวจสอบใน “เชิงลึก” โดยเฉพาะการที่มีชาวต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นบริษัทลูกข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเรื่องการเสียภาษีและการฟอกเงิน เป็นต้น

2. การควบคุมและบังคับใช้กฎหมาย

2.1 ห้ามการจัดทัวร์ศูนย์เหรียญ รัฐบาลต้องห้ามการจัดทัวร์ศูนย์เหรียญที่เป็นทัวร์ราคาถูก และไม่ได้รับค่าบริการ หรือรับค่าบริการในอัตราที่ไม่พอกับค่าใช้จ่าย

2.2 บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังภาครัฐจะต้องให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความประทับใจและจงใจให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวเมืองไทยอีก โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจากกรุ๊ปทัวร์ที่มีโอกาสพัฒนาไปเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตัวเอง (FIT) ที่เน้นการท่องเที่ยวด้วยตนเองเป็นหลัก โดยสำรวจท่องเที่ยวและกรมการท่องเที่ยวจะต้องจริงจังกับสถานประกอบการที่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดต่อนักท่องเที่ยว เนื่องจากในปัจจุบันมีข่าวเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้ง และนักท่องเที่ยวจีนเป็นกลุ่มที่มีความรู้สึกไวต่อเรื่องนี้เช่นกัน ดังนั้น หน่วยงานที่มีอำนาจดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว อาทิ ดำรวจท่องเที่ยว ต้องแสดงให้เห็นอย่างจริงจังว่าสามารถควบคุมสถานการณ์ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวได้

2.3 เครื่องคิดในการปราบปรามมัคคุเทศก์ผิดกฎหมาย ภาครัฐต้องปราบปราม “ไกด์เถื่อน” ซึ่งหมายถึงคนจีนที่พานักท่องเที่ยวมาเอง หรือเป็นไกด์เอง จนเกิดความไม่พอใจในกลุ่มมัคคุเทศก์ เพราะไกด์จีนบรรยายหรือให้ข้อมูลผิดเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงจะต้องมีการตรวจสอบ “ไกด์กันผี (Sitting Guide)” ที่หมายถึง ไกด์ซึ่งมีใบอนุญาตประกอบอาชีพมัคคุเทศก์แต่พูดภาษาจีนไม่ได้ เพียงแต่นั่งเฉย ๆ เอาไว้ป้องกันการล่มสลายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเครื่องคิดในการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพ และการตรวจสอบมัคคุเทศก์ให้มากขึ้น

2.4 สอดส่องดูแลมิให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว จะต้องดูแลมิให้ไม่เกิดกลุ่มผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว โดยให้มีการเพิ่มโทษสำหรับผู้ประกอบการที่เอารัดเอาเปรียบในขั้นรุนแรง

2.5 เพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมตรวจสอบการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว มีการตรวจสอบทะเบียนธุรกิจของบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยเพิ่มเติมการตรวจสอบ

“ในเชิงลึก” โดยเฉพาะที่มีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติ รวมทั้งบริษัทในเครือข่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทั้งในเรื่องการเสียภาษีและการฟอกเงิน

2.6 ควบคุมการให้บริการนักท่องเที่ยว ควบคุมการให้บริการนักท่องเที่ยว ในเชิงคุณภาพ เช่น การกำหนดรูปแบบ กรุ๊ปทัวร์ คุณสมบัติไกด์ทัวร์ ตลอดจนรูปแบบของร้านค้า ที่บริษัททัวร์ นำนักท่องเที่ยวไปซื้อของได้ เป็นต้น

2.7 การบังคับใช้กฎหมายของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องตรงไปตรงมาเพื่อความ ถูกต้อง เช่น พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551 ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2556 เป็นต้น

ด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบจากทัวร์ศูนย์เหรียญที่เกิดขึ้นในประเทศไทยสร้างความเสียหายแก่ภาค ธุรกิจของประเทศไทยซึ่งคิดเป็นตัวเงินที่สูงมาก และมาตรการที่รัฐบาลปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญ ก็ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นกลุ่มลูกค้าและเป็นตลาดขนาดใหญ่ลดจำนวนลงไป แต่เพื่อแลกกับการได้รับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องมีการปรับแนวทางการ ส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

1. จัดกลุ่มลูกค้าทัวร์เป้าหมายเพื่อหารายได้เข้าประเทศ

1.1 แบ่งกลุ่มตลาดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวกระเป๋าหนัก กับกลุ่ม นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ใช้แรงงาน และส่งเสริมการขายทัวร์ร่วมกับให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยเน้นจัด โปรแกรมท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางด้วยตนเอง (FIT) ให้มากขึ้น และ เสนอขายโปรแกรมท่องเที่ยวที่เหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

1.2 เน้นการเดินทางในแบบฉบับของชาวจีน เช่น ทริปกลุ่มเพื่อน ทริปครอบครัว รวมถึงทริปท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของปลายทางท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการอาจพิจารณากระจายกลุ่มลูกค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากการ พังพาดตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป เช่น จากเดิมธุรกิจเน้นทำตลาดลูกค้ากลุ่มทัวร์ ก็ควรจะ เพิ่มสัดส่วนการจับตลาดท่องเที่ยวเองให้มากขึ้น เป็นต้น

1.3 นักท่องเที่ยวประเภททัวร์แพ็คเกจ แต่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ส่งเสียงดัง เอะอะ โวยวาย ไร้ระเบียบ แชงคิว แย่งกันกิน เอาเท้าไปแกว่งในอ่างล้างหน้า ขากลุย ขับถ่ายไม่เลือก

ที่ซับซ้อนมาเองซับซ้อนอันตราย ขี้เหนียว จับจ่ายใช้สอยน้อย ก็ไม่ควรละเลยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ แต่ควรเปิดมุมมองเหรียญอีกด้านหนึ่งของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ด้วย เพราะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเน้นการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ และทำโปรโมชั่นส่งเสริมการขายแตกต่างกัน เพื่อให้เข้าถึงความต้องการ

2. ให้การสนับสนุนและสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการในท้องถิ่น

2.1 ป้องกันการบีบบังคับให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในประเทศไทยต้องทำตามเงื่อนไขเพื่อแลกกับการได้ลูกค้า โดยรัฐควรให้การสนับสนุน ให้ผู้ประกอบการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจภายในท้องถิ่นให้เข้มแข็งระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการนำเที่ยวกับผู้ให้บริการที่พัก โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าร้านขายของที่ระลึก ในท้องถิ่น เพื่อสร้างกำลังสำรองกับกลุ่มธุรกิจทัวร์จากต่างประเทศ

2.2 ใช้จุดขายของการท่องเที่ยวไทย กล่าวคือ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว และเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวระยะใกล้ จึงไม่ต้องใช้เวลาวางแผนล่วงหน้านาน รวมถึงคุณภาพการให้บริการเพื่อกระตุ้นตลาด

3. การปรับกลยุทธ์การตลาด

3.1 ต้องเพิ่มระดับความพร้อมในการทำธุรกิจกับนักท่องเที่ยวชาวจีน เช่น ความรู้ทางด้านภาษาจีนของพนักงาน การจัดทำป้ายต่าง ๆ เป็นภาษาจีนในกิจการ การจัดทำเอกสารสำคัญเป็นภาษาจีน การอบรมพนักงานให้มีความพร้อมในการขายสินค้าหรือให้บริการแก่นักท่องเที่ยวจีน เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องปรับตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีนที่จะมีปริมาณเพิ่มขึ้น

3.2 ภาครัฐควรมีมาตรการในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในเรื่องการปฏิบัติตน เช่น การจัดทำเอกสารเผยแพร่สิ่งที่ควรทำและสิ่งที่ไม่ควรทำ (Do's and Don'ts) ในการท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นภาษาจีน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง เช่น ธุรกิจให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยว ควรร่วมกันออกข้อกำหนดในการเข้าพักและใช้บริการของนักท่องเที่ยวชาวจีนไว้เป็นมาตรฐานเพื่อใช้ร่วมกัน

3.3 ผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องติดตามเทรนด์ใหม่ ๆ ของชาวจีนและสร้างความแตกต่างให้กับธุรกิจตัวเองเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีน ไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งและออกแบบสถานที่ เช่น นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่นิยมโรงแรมและสถานที่ที่มีการออกแบบและตกแต่งสไตล์จีนมากนัก แต่ก็ยังต้องการสิ่งของอำนวยความสะดวกที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมจีน เช่น เครื่องดื่มชา กาแฟ รวมถึงอ่างล้างหน้าแบบคู่ที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะต้องใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุดมากที่สุด

4. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อมรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีน

4.1 ภาครัฐต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจท่องเที่ยวไทย ด้วยการเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการด้านการท่องเที่ยวได้หลากหลายและง่ายขึ้น รวมถึง การใช้สื่อต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลและสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเที่ยวได้เอง ตลอดจนเข้มงวดขึ้นในการตรวจสอบการเข้ามาทำธุรกิจของชาวต่างประเทศ และให้ความสำคัญการดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

4.2 ปรับปรุง ซ่อมแซม หรือขยายพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ ฯลฯ ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ ในขณะเดียวกันต้องรักษาความสะอาด ถูกสุขลักษณะ และเป็นระเบียบเรียบร้อยด้วย

4.3 มีการให้รางวัลการันตีคุณภาพจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับผู้ประกอบการ หรือการจัดอันดับสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยวและสร้างกำลังใจให้กับผู้ประกอบการ

5. ปรับทัศนคติของคนไทยที่มีต่อคนจีน

ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลและสร้างความเข้าใจและการสื่อสารให้กับคนไทยท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวจีนที่มีมุมมองต่างกัน โดยฝ่ายคนไทยมองว่าตนเองได้รับประโยชน์น้อยและถูกคุกคามจากการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนนั้น ก่อนที่จะเกิดกระแสต่อต้านนักท่องเที่ยวจีน และอาจบานปลายไปเป็นปัญหาด้านการท่องเที่ยวและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในอนาคตได้

6. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านภาษีอากรระหว่างหน่วยงานของรัฐแบบ

บูรณาการ

ปัญหาท้าวสุรนัยเหรียญทำให้เกิดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีซึ่งเป็นรายได้ของรัฐ เพราะบริษัทนำเที่ยวจากจีนหรือนอมนิในประเทศไทยใช้เป็นช่องทางในหลีกเลี่ยงภาษี เช่น การหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร โดยให้ลูกท้าวซึ่งเข้ามาเป็นจำนวนมากถือสินค้าควบคุม อาทิ สุรา บุหรี่ ฯลฯ เข้ามาในประเทศโดยใช้สิทธิยกเว้นอากรสำหรับของใช้ส่วนตัว แต่กลับนำมาขายเป็นสินค้าในประเทศ, การนำของที่ผิดกฎหมาย อาทิ ศิลปวัตถุ พระพุทธรูป สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซากสัตว์ ฯลฯ ออกไปนอกประเทศ, การที่บริษัท โอเอ ทรานสปอร์ต จำกัด หลีกเลี่ยงภาษีศุลกากรของรถโดยสารที่นำเข้ามาจากจีนเพื่อมาใช้ในกิจการนำเที่ยวของตนเอง ตลอดจนการที่บริษัท นอมนิ ในประเทศไทยหลบเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจะต้อง

บูรณาการอำนาจหน้าที่และร่วมมือกันยับยั้งการหลีกเลี่ยงภาษีเหล่านี้ โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จะต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบทะเบียนธุรกิจของบริษัทนำเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มที่มีผู้ถือหุ้นเป็นคนจีนหรือเป็นนอมินีของคนจีน และรายงานผลการประกอบธุรกิจให้แก่กรมสรรพากรเพื่อจัดเก็บภาษีเงินได้ได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และแจ้งรายชื่อบริษัทที่เป็นกลุ่มเสี่ยงให้กรมศุลกากรในฐานะหน่วยงานที่ควบคุมการนำเข้า-ส่งออก ใช้มาตรการเข้มงวดกวดขันกับการนำเข้าและส่งออกสินค้าของบริษัทเหล่านั้นด้วย

ด้านการบริหารจัดการ

1. ด้านการจัดระเบียบการท่องเที่ยว

1.1 หน่วยงานท้องถิ่นจัดทำคู่มือแนะนำการใช้ชีวิตและการท่องเที่ยวในพื้นที่ แยกกับบริษัทนำเที่ยวและนักท่องเที่ยว อาทิ รายละเอียดว่าพื้นที่ไหนเข้าเที่ยวได้ ไม่ได้ การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีอยู่ หากไม่เคารพกฎหมาย กฎจราจร นักท่องเที่ยวจะได้รับผลอย่างไร ถูกจับ ถูกปรับ หรือกรณีเช่ารถขับ หากไม่มีใบขับขี่สากล ก็ไม่สามารถเช่ารถได้ และหากผู้ประกอบการให้นักท่องเที่ยวเช่า ดำรงก็จะดำเนินการตามกฎหมาย ทั้งกับนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการเช่นกัน นอกจากนี้มีคฤหาสน์ที่ท้องถิ่นและหัวหน้าทัวร์ควรสร้างจิตสำนึกด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน ทำความเข้าใจถึงความหมายของการท่องเที่ยวแบบอิงความเป็นท้องถิ่นด้วย

1.2 ภาครัฐต้องจัดระเบียบมัคคุเทศก์ เพื่อแก้ปัญหาไกด์เถื่อน หรือ Sitting Guide ด้วยมาตรการปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญ เพราะทัวร์เช่นว่านั้นมีไกด์ผีหรือไกด์เถื่อน เป็นจำนวนมาก ผลจากการปราบปรามจะทำให้มัคคุเทศก์ชาวไทยกลับมามีงานมากขึ้น และรัฐจะมีรายได้เข้าประเทศจากการเก็บภาษีรายได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือ ไกด์ชาวไทยยังพูดภาษาจีนไม่ดี ไม่แข็งแรงเท่ากับเจ้าของภาษา ไกด์ชาวไทยจึงควรปรับปรุงและส่งเสริมด้านภาษาจีนให้แข็งแรง มิเช่นนั้นจะกลายเป็นช่องโหว่ให้ต่างชาติสวมรอยเข้ามาแย่งอาชีพของคนไทยในอนาคตได้

2. ด้านการควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยว

ควรเน้นการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่และในช่วงเวลาที่อาจมาซ้อนทับกับกิจกรรมคนท้องถิ่นเพื่อลดปัญหาการแออัดของสถานที่ท่องเที่ยว ในส่วนนี้ผู้ประกอบการอาจออกแบบรายการนำเที่ยวให้สอดคล้องและเข้ากับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นด้วย

3. ด้านการอำนวยความสะดวก

3.1 การใช้ป้ายภาษาจีนควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เป็นภาษาจีนมากขึ้น เพราะจะช่วยลดการใช้ไกด์เถื่อน ต้องยอมรับว่าบางจุดบางที่คนไทยก็พูดภาษาจีนไม่ได้ ถ้าเรามีป้ายประชาสัมพันธ์เป็นภาษาจีนก็น่าจะช่วยให้ส่วนหนึ่ง ปัจจุบันภาพลักษณ์ของคนไทยเหมือนหลอกลวง แต่จริง ๆ แล้วเป็นคนของเขาที่หลอกลวงกันเอง แต่ใช้เวทีไทย มันจะช่วยให้อีกมาก ถ้าเรามีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น อาจจะตั้งแสบบนเครื่องบินเลยก็ได้ ว่าการท่องเที่ยวที่ถูกต้องควรทำอย่างไร จะช่วยเขาได้เยอะมาก

3.2 การให้ความรู้กับตลาด การให้ความรู้กับตลาดเป็นอีกสิ่งที่ทำได้ ให้ความรู้ว่ามีเมืองไทยควรกินอะไร นอนอย่างไร เที่ยวอย่างไร เอาของดีไปขายโดยสอดคล้องในภาพยนตร์ เช่น เส้นทางด้วยรถลีมูซีน ซึ่งนอกจากความสะดวก ปลอดภัย ยังมีใบเสร็จรับเงินสามารถนำไปคืนภาษีได้อีก เป็นต้น ถ้าเราเสนอขายของดี แล้วตลาดจะเรียกร้อยเอง

3.3 การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจีนถือเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งจากการจมน้ำ อุบัติเหตุเรือชนกัน ควรมีป้ายภาษาจีนประชาสัมพันธ์เตือนห้ามลงเล่นน้ำ อีกทั้งขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการช่วยกันเตือนนักท่องเที่ยว และภาครัฐควรทำป้ายประชาสัมพันธ์ภาษาจีนเตือนภัย การจัดการด้านความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ต้องสร้างความเชื่อมั่นเนื่องจากนักท่องเที่ยวจีนเป็นกลุ่มที่อ่อนไหวต่อเรื่องนี้ และมักจะวิตกกังวลเสมอ นอกจากนี้สิ่งที่นักท่องเที่ยวจีนอยากให้มีการจัดการอันดับแรกคือ ความไม่สะดวกสบายด้านการจราจร เนื่องจากนักท่องเที่ยวจีนที่เป็นกลุ่มฐานะปานกลางถึงระดับล่าง มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นปริมาณแหล่งท่องเที่ยวแต่ละวัน ดังนั้นหากมีปัญหาการจราจร อาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงรายการท่องเที่ยวซึ่งจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความไม่พอใจและรู้สึกถูกเอาเปรียบจากการจ่ายค่าบริการท่องเที่ยวมาแล้ว เป็นต้น

3.4 ตั้งคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพโดยมีตัวแทนจากภาครัฐและเอกชนเข้าร่วม กล่าวคือ คณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมเพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวจากที่คนจีนมองประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางราคาถูก” (Cheap Destination) ให้ประเทศไทยเป็น “จุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพ” (Quality Destination) คณะกรรมการฯ อาจจัดให้มีรางวัล Travel Award ให้บริษัททัวร์คุณภาพ และรางวัลมัคคุเทศก์ดีเด่น เป็นต้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ได้เสนอแนะและให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญดังนี้

1. ภาครัฐจะต้องกำหนดมาตรการที่จะทำให้ไม่ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทย โดยการนำกฎหมายและข้อบังคับที่เข้มงวด และนำมาปฏิบัติใช้อย่างจริงจัง
 2. พัฒนาคุณภาพของมัคคุเทศก์ และอบรมจรรยาบรรณรับทัศนคติให้มีความซื่อสัตย์ ต่ออาชีพมัคคุเทศก์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย
 3. เสนอขายแพคเกจคุณภาพสำหรับตลาดนักท่องเที่ยวจีนให้เป็นไปตามกลไกตลาด และสภาพการแข่งขัน โดยมีสมาคม ชมรม หรือองค์กร รองรับมาตรฐานและจัดระบบร่วมกัน
 4. โรงแรมทุกระดับชั้นควรกำหนดระดับราคาที่เหมาะสมชัดเจน
 5. ธุรกิจโรงแรมที่พักอาศัย สำหรับนักท่องเที่ยว ต้องอยู่ในระบบและมีใบอนุญาตอย่างถูกต้อง โรงแรมและที่พักเหล่านี้ แย่งตลาดด้วยการตัดราคาสร้างความเสียหายเป็นวงกว้าง
 6. บริการรถขนส่งสำหรับนักท่องเที่ยวทุกประเภท ควรให้มีมาตรฐานที่ชัดเจน และต้องมีประกันอุบัติเหตุทุกที่นั่ง
 7. ธุรกิจที่มีการขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว ต้องควบคุมคุณภาพสินค้าและราคา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว กำหนดให้ทุกร้านค้าต้องขึ้นทะเบียน
 8. ส่งเสริมและกระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตนเอง (Free Independent Traveler – FIT)
 9. ปรับปรุงพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เกิดความคล่องตัว สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และรองรับแนวโน้มรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต
- ส่วนจากการสัมภาษณ์ในภาคเอกชนของเจ้าของธุรกิจ โรงแรมและธุรกิจอัญมณี ทั้ง 3 ท่านต้องการให้มีข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาดังนี้
1. จัดระเบียบควบคุมการก่อสร้างโรงแรมให้มีมาตรฐานและสถานที่ที่จะให้พัก จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงแรม เท่านั้น ถึงจะอนุญาตให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้
 2. การออกกฎหมายให้ Application ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว อาหาร จะต้องเสียภาษีอย่างน้อย VAT เพื่อให้รัฐบาลได้ประโยชน์
 3. กำหนดเป็นข้อกำหนดหรือพระราชบัญญัติที่จะสร้างระบบรองรับ Job Order เพื่อให้บริษัททัวร์ที่จะนำนักท่องเที่ยวเกินกว่า 5 คน เข้ามาในประเทศไทยจะต้องใส่รายละเอียดใน

ระบบ ไม่ว่าจะเป็นชื่อนักท่องเที่ยว, เดินทางด้วยอะไร, โรงแรมที่จะเข้าพัก, สถานที่ท่องเที่ยวที่จะไปเพื่อที่ข้อมูลเหล่านี้จะได้ส่งไปที่สรรพากร เพื่อใช้สำหรับการเก็บภาษีจากทั้งโรงแรมและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

4. หาทางเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยตนเอง ให้มากขึ้น

สรุป

แนวทางในการแก้ไขปัญหาของทัวร์ศูนย์เหรียญ จะต้องพิจารณาให้ครบทุกด้าน เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาทุกมิติ มิฉะนั้นการแก้ปัญหาจะไม่จบสิ้น ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาจะต้องพิจารณาในเรื่องด้านนโยบายทั้งต้นน้ำ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ การสร้างกลไกการปฏิบัติการแลกเปลี่ยนความรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมกับประชาชนจีนในส่วนของปลายทาง เราก็ควรจะต้องปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น พัฒนาคุณภาพของสินค้า บริการ อบรมฝึกฝนเจ้าหน้าที่ให้มีความสามารถในการบริการให้พูดได้หลายภาษา ร่วมมือกับบริษัททัวร์ในประเทศไทยและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในการจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวที่เป็นภาษาจีน เพื่อให้นักท่องเที่ยวจีนสามารถมาประเทศไทยได้ด้วยตนเองในราคาที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยที่ไม่ต้องมากับทัวร์ศูนย์เหรียญอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในเวลาเดียวกัน ก็ควรจะต้องนำกฎหมายที่มีอยู่มาบังคับใช้ให้ได้มากที่สุด อย่าเพียงแต่มุ่งหวังที่จะให้มีการแก้ไขกฎหมายอยู่ตลอดเวลา อย่างที่ทราบกันว่ากฎหมายทุกฉบับก็มีช่องโหว่ทั้งนั้น ไม่มีทางที่จะเขียนกฎหมายได้ครอบคลุมทุกเรื่อง ทุกมิติได้ แม้จะมีกฎหมายใหม่ออกมา ก็มีความเป็นไปได้สูงที่จะมีช่องโหว่หรือช่องว่างให้คนทำผิดกฎหมายได้เช่นเดิม อย่างเช่นที่ผ่านมา เนื่องจากธุรกิจการท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่จะทำเงินให้แก่ประเทศไทยอย่างมหาศาลถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขและลดปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ให้เหลือน้อยที่สุดไม่อาจจะเริ่มจากการจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวแต่ละระดับให้เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นกลุ่มทัวร์ศูนย์เหรียญ หรือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยเที่ยวในประเทศไทยมาก่อนกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเอง และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีฐานะต้องการมาศึกษาวัฒนธรรมไทย หรือต้องการที่จะมาจับจ่ายใช้สอยในประเทศไทยอย่างไม่มีขีดจำกัด หลังจากนั้นก็จำเป็นจะต้องสนับสนุน การสร้างรายได้แก่ผู้ประกอบการในท้องถิ่น ให้มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์ และให้เป็นจุดขายในการท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ก็ต้องอาศัยเครือข่ายในการสร้างความร่วมมือด้านภาษีอากรระหว่างหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สามารถเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยในแง่ของประเทศไทยแล้ว ถึงแม้จะเป็นบริษัทต่างชาติมาลงทุนเพื่อหารายได้

แต่ถ้าประเทศไทยสามารถเก็บภาษีได้ตามกฎหมายที่กำหนดก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะประเทศไทยก็ได้ภาษีและมีการจ้างพนักงานคนไทยมาทำงานเช่นกัน ซึ่งน่าจะดีกว่าธุรกิจร้านค้าที่เป็นของคนไทย แต่สรรพากรไม่สามารถเรียกเก็บภาษีได้ เพราะแจ้งข้อมูล หรือตกแต่งตัวเลขทางบัญชีให้มีผลขาดทุนตลอดก็ไม่ใช่ผลดีต่อประเทศไทยเลย

สรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาคงจะต้องพิจารณาและคำนึงถึงผลดีต่อส่วนรวมของประเทศชาติให้ได้มากที่สุดเป็นจุดตั้ง คงไม่มีแนวทางแก้ไขใด ๆ ที่จะให้ผลประโยชน์กับทุก ๆ ฝ่ายได้เท่าเทียมกันหมด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาส่วนมากเป็นหลัก

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เน้นเรื่องประเด็นการ
ท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยต้องการให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกหลักในการช่วยขับเคลื่อน
ประเทศไทย โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยว
กลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ
ของนักท่องเที่ยว แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ในด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม
อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ และสิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน
คือการสร้างความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายให้เกิด
ความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งใน
มิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แต่จากปัญหาของทัวริสต์ศูนย์หรือศูนย์ที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และ
รายได้จากนักท่องเที่ยวที่ไม่เป็นไปตามการวิเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้องแม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใน
ประเทศไทยเป็นจำนวนมหาศาลในหลายปีที่ผ่านมา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน
ต้องช่วยกันระดมความคิดเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน อันจะนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดของชาติ

สรุป

สถานการณ์และแนวโน้มของการท่องเที่ยวไทย ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ
ทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ อาทิ แนวโน้มและทิศทางการท่องเที่ยวในตลาดโลก
ภาวะการแข่งขัน ความเสี่ยง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ
การท่องเที่ยว โดยเฉพาะสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันที่ยังคงอยู่บนความไม่แน่นอนทั้งจาก
ภัยธรรมชาติ โรคระบาด ความไม่มั่นคง ด้านเศรษฐกิจและการเมืองของหลายประเทศทั่วโลก
ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวไทย ยังคงมีปัญหามากมายและอุปสรรคอีกมากมาย
ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโลกและการท่องเที่ยวไทย แต่ใน
ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
ความสะดวกสบายในการเดินทางและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์
ทำให้แนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่

เอื้อประโยชน์และสร้างโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ดังนั้น การศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้จะชี้ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ศักยภาพและโอกาสของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะต่อไป และเพื่อใช้ประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย

ประเด็นสำคัญที่ควรจะมีการพิจารณา คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย เดินมา ถูกทิศถูกทางแล้วหรือไม่ และจะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ซึ่งที่ผ่านมาถึงแม้ประเทศไทยจะประสบภาวะวิกฤตที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศแต่เมื่อผ่านพ้นวิกฤตไปแล้วนักท่องเที่ยว ก็ยังกลับมาเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แสดงถึงความเชื่อมั่นที่นักท่องเที่ยวมีต่อเมืองไทย ในขณะที่เดียวกัน ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก การท่องเที่ยวไทยยังมีปัญหาที่สะสมมาอย่างยาวนานซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ความไม่พร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรท่องเที่ยว ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาการบริหารจัดการของภาครัฐและการบูรณาการ เพื่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ความล้ำสมัยของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย เป็นต้น ขณะเดียวกัน การแก้ไขปัญหาที่สั่งสมมานานของทางการไทยในครั้งนี้อยู่ในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว รวมทั้งต้องพิจารณาเป็นระบบทั้งต้นน้ำซึ่งเป็นประเทศต้นทางของทัวร์ ซึ่งควรจะได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านท่องเที่ยวของไทยและจีน ซึ่งจะช่วยให้การให้บริการด้านการท่องเที่ยวของไทยมีคุณภาพมากขึ้น และปลายน้ำคือประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว และเป็นโอกาสที่จะเพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกครั้งด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้

ทัวร์ศูนย์เหรียญที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียหายเป็นจำนวนมาก ทั้งในแง่ธุรกิจของผู้ประกอบการคนไทย สินค้าลอกเลียนแบบสินค้าไทยจากประเทศจีน ราคาโรงแรมหรืออพาร์ทเมนต์ที่ถูกกดราคา มัคคุเทศก์คนจีนที่มาทำงานอย่างไม่ถูกกฎหมายในประเทศไทย การหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ของบริษัททัวร์ การใช้เครื่องบินเช่าเหมาลำจากประเทศจีนแทนการใช้เครื่องบินของไทย บริษัททัวร์ที่เจ้าของเป็นคนจีน แต่ให้คนไทยเป็นนอมินี ทรัพยากรธรรมชาติ

ของไทยที่ถูกทำลาย นักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น ๆ ไม่อยากมาประเทศไทยเพราะต้องแย่งงาน แย่งเที่ยวกับนักท่องเที่ยวจีน รวมทั้งความเสียหายอีกมากมายที่กล่าวถึงไว้ในบทวิจัยบทที่ 3

อย่างไรก็ตาม เหริยญทุกเหริยญย่อมมี 2 ด้าน ทวีร์ศูนย์เหริยญทำน่านักท่องเที่ยว ชาวจีนมาเที่ยวในประเทศไทย ก็มีประโยชน์ให้กับประเทศไทยอยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นภาษีสนามบิน การกิน การดื่ม ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าในประเทศไทย การยังคงใช้มัคคุเทศก์คนไทย เนื่องจาก กฎหมายบังคับ คนขับรถทัวร์ที่เป็นคนไทย การใช้น้ำมันสำหรับพาหนะทุกชนิดในประเทศไทย สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เก็บเงินค่าเยี่ยมชม สถานที่จัดแสดงต่าง ๆ อาจจะมีนักวิชาการ หรือ คนไทยจำนวนหนึ่งรังเกียจคนจีน ว่าสกปรก ซอซอกถูย หรือทิ้งของไม่เป็นที่ ทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ และพยายามที่ไม่อยากให้นักจีนเข้ามาในประเทศไทย จึงพยายามพูดใน สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ นานา ๆ แต่จะเห็นกันทันที เมื่อคราวใดที่ประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวจีน ไม่ว่าจะการจับกุมผู้บริหารบริษัท โอ เอ และบริษัทในเครือ เรือพีนิคส์ที่เกิดอุบัติเหตุ ทำให้ นักท่องเที่ยวชาวจีนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้น ปรากฏว่านักท่องเที่ยว ชาวจีนไม่เข้ามาในประเทศไทยเลย ถึงแม้จะมีคนกล่าวถึงเป็นจำนวนมากว่าทวีร์ศูนย์เหริยญ คนไทยไม่ได้อะไรเลย มีแต่บริษัทที่เป็นของคนจีนที่ได้ประโยชน์ แล้วทำไมพอเกิดเรื่องแล้ว นักท่องเที่ยวชาวจีนไม่มา คนที่อะอะโววายกลับเป็นคนไทยทั้งสิ้น นั่นก็เป็นการแสดงว่าธุรกิจ ทวีร์ศูนย์เหริยญก็มีประโยชน์ต่อคนไทยเป็นจำนวนมาก จนถึงกับทำให้เราต้องมีการทำเรื่องขอ โทษไปยังคนจีน และประเทศจีน ในสิ่งที่เราพูดหรือแสดงออกไป ถ้าทวีร์ศูนย์เหริยญหรือ นักท่องเที่ยวจีนมีแต่เอาเปรียบคนไทย ทำให้รัฐบาลไทยถึงต้องเรียกร้อง และทำทุกวิถีทางที่จะ ให้นักท่องเที่ยวจีนกลับมา ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรจะต้องมาประชุม ปรึกษาหาวิถีทางที่จะทำให้ทวีร์ศูนย์เหริยญ และนักท่องเที่ยว สามารถนำเงินตราเข้าประเทศไทยให้ มากกว่าที่ผ่านมาให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ การบังคับใช้ กฎหมายที่มีอยู่เพื่อการควบคุมร้านค้าขายของที่ระลึก การสร้างความเข้าใจกันกับนักท่องเที่ยว ชาวจีนให้รู้วัฒนธรรมไทยมากขึ้น การพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนให้มี ประสิทธิภาพ และอื่น ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยบทที่ 4 ซึ่งถ้าทุก ๆ ฝ่ายร่วมมือร่วมใจกัน อุปสรรค และปัญหาที่มีอยู่ก็จะกลายเป็นโอกาสให้กับประเทศไทย ในการที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติ จริง ๆ ไม่ใช่เป็นแค่เศษเงินอย่างที่มันักวิชาการหลาย ๆ ท่านกล่าวไว้

ดังนั้นผู้ประกอบการไทยควรหากกลยุทธ์การตลาดที่เข้าถึงนักท่องเที่ยวชาวจีนได้ มากขึ้น และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและ ได้ประโยชน์จากตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ยังเติบโตด้วยการแข่งขันด้าน บริการให้ดีที่สุด

นอกจากนี้ในส่วนของมัคคุเทศก์หรือไกด์ ต้องฝึกฝนและพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ประสพการณ์ และภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และเข้าใจถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย และจะต้องช่วยรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามของไทยไว้ให้คงอยู่ อีกทั้งนักท่องเที่ยว จะต้องได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย เพื่อให้สามารถท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างมีความสุข โดยไม่สร้างทัศนคติในแง่ลบให้กับคนไทย ตลอดจนต้องให้ความร่วมมือในรักษาทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยด้วย และได้รับความประทับใจจากนักท่องเที่ยวประเทศไทยในครั้งแรกเพื่อพัฒนาไปเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยว FIT และ Revisit และสุดท้ายสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ ประชาชนคนไทย จะต้องให้การต้อนรับและเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเปิดกว้างกับพฤติกรรมที่แตกต่างกันของคนจีน โดยเฉพาะพ่อค้าแม่ขายจะต้องให้บริการด้วยความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใสและไม่เอาเรดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ตลอดจนคอยสอดส่องดูแล เป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หากประเทศไทยยังจำเป็นต้องอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจหลักให้กับประเทศ รวมถึงเป็นแหล่งกระจายรายได้และการจ้างงานเพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับชุมชนและสังคมไทยแล้ว ภาครัฐควรจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยดังนี้

2.1 ควรจะมีการทบทวนทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงศักยภาพและโอกาสที่จะเกิดขึ้น และเพื่อเป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน ผู้จัดทำจึงเห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องทุกองคาพยพล้วนมีความสำคัญที่จะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ

2.2 ภาครัฐต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการป้องกันทัวริสซึมหรือภัยจากประเทศต้นทาง ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ตรงไปตรงมา เพื่อไม่ให้มีทัวร์นอกระบบด้วยการตรวจสอบ จับกุม ยึด อาัยตทรัพย์ ที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แม้จะมีผลกระทบตามมาแต่ก็ต้องยอมเสียสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต

2.3 ขณะเดียวกันต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจท่องเที่ยวไทยด้วยการเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการด้านการท่องเที่ยวได้หลากหลายและง่ายขึ้น รวมถึงการใช้สื่อต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลและสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเที่ยวได้เอง

2.4 เข้มงวดขึ้นในการตรวจสอบการเข้ามาทำธุรกิจของชาวต่างประเทศ ในส่วนของผู้ถือหุ้นที่แท้จริง รวมทั้งการชำระภาษีให้ถูกต้อง

2.5 อบรมพัฒนาผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้ต้องมีคุณธรรมและจิตสำนึกที่จะไม่เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

2.6 สร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวด้วยการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยมีส่วนผลักดันเพื่อเปลี่ยนให้ประเทศไทยที่ถูกมองว่าเป็น “จุดหมายปลายทางราคาถูก” (Cheap Destination) ให้เป็น “จุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพ” (Quality Destination)

2.7 ให้ความสำคัญการดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ หากทุกภาคส่วนสามารถบูรณาการร่วมกันได้ ก็จะทำให้การท่องเที่ยวของไทยพัฒนาไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตลอดไป และเป็นจุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพแห่งหนึ่งของโลก และนำมาซึ่งความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การเริ่มทำวิจัยหัวข้อนี้ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2563 เป็นช่วงที่การท่องเที่ยวไทยเติบโตและขยายตัวอย่างมาก มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาติอื่น ๆ เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก กอปรกับทัวرسุนย์หรือธุรกิจขยายตัวมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามขณะที่กำลังทำการวิจัยใกล้เสร็จนี้ ประกฏว่าเกิดสถานการณ์การระบาดของไวรัส Covid 19 ซึ่งทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวกลายเป็นศูนย์ทันที เพราะการระบาดของไวรัส Covid 19 ทำให้ประเทศเกือบทุกประเทศทั่วโลก ระงับการให้ชาวต่างชาติเข้าประเทศของตน แม้แต่คนในประเทศนั้น ๆ เองก็จะถูกการห้ามเข้าประเทศเช่นกัน แต่ถ้าใครมีความจำเป็นต้องเข้าประเทศจริง ๆ ก็ต้องให้ทางรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ อนุมัติ และเมื่อเข้ามาในประเทศตนเองแล้ว ก็จะต้องถูกกักอยู่ภายในสถานที่ที่กำหนดไว้ 14 วัน โดยไม่สามารถออกนอกสถานที่กักกันได้เพื่อรอการตรวจสอบว่าไม่มีเชื้อไวรัส Covid 19 แน่ ๆ

ดังนั้นการท่องเที่ยวของประเทศไทย ที่ถูกกำหนดอยู่ในยุทธศาสตร์ชาติก็ต้องมีอันเป็นไป รายได้จำนวนมหาศาลที่เคยมีมูลค่าถึงกว่า 20% ของจีดีพีของประเทศ ก็กลายเป็นศูนย์ไปในฉับพลัน จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพุดถึงทัวرسุนย์หรือธุรกิจต่อไปอย่างน้อย 1 ปี กว่าที่ทุก ๆ อย่างจะกลับมาเป็นปกติ หลังจากมีวัคซีนป้องกัน Covid 19 ที่สามารถฉีดให้กับประชาชนส่วนใหญ่ของโลกนี้ แต่อย่างไรก็ตามในความคิดของผู้เขียน ณ เวลานี้ ที่ไม่มีการเดินทางข้ามประเทศระหว่างกันได้นี้ ผู้เขียนคิดว่าจะน่าจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะใช้เวลาในช่วงที่ไม่มีนักท่องเที่ยว มาวางระบบทุก ๆ ส่วนงานที่เกี่ยวข้อง อบรมพัฒนามัคคุเทศก์ทั้งเก่าและ

ใหม่ให้มีความสามารถและมีทักษะมากขึ้นการกำหนดใช้กฎหมายเพื่อถ่วงการกระทำที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งการแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ ให้เอื้อประโยชน์ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนั้นควรจะใช้โอกาสที่มีอยู่นี้แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในอดีตทันที ถ้าเราไม่ทำช่วงนี้พอถึงเวลาที่นักท่องเที่ยวกลับมา ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะกลับไปอย่างเดิมจึงอยากจะได้โอกาสนี้ให้ผู้ที่ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้นำบทวิจัยถึงปัญหาต่าง ๆ ที่พุดถึงในงานวิจัยนี้ รวมทั้งการที่มียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่ทางรัฐบาลพยายามที่จะนำยุทธศาสตร์นี้ไปใช้ อยากจะให้ติดตามว่ามีการนำอะไรไปปฏิบัติแล้วบ้าง แล้วผลลัพธ์ที่ได้เป็นอย่างไร ถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ก็จะต้องหาทางแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ทราบ เพื่อจะได้หาทางแก้ไขต่อไป เพื่อให้ประเทศไทยได้พัฒนาไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีให้ได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

วิภา อุดมฉันทน์ และคณะ. สภาพและปัญหาของการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับจีน. กรุงเทพฯ : ศูนย์จีนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วารสาร

ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลัย, พลโท. “ท้าวสุรนัยหรือภัยกับผลกระทบต่อความมั่นคงของไทย”, สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. Vol. 6 No. 4, ตุลาคม – ธันวาคม 2558. หน้า 44.

เอกสารวิจัย

กุลชน ประจวบเหมาะ, พันตำรวจโท. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2557.

สุรพงษ์ เตชะหรุวิจิตร. “แนวทางการประกอบกิจการ โรงแรมผิคนกหมายเพื่อความมั่นคงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2556.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

คณะทำงานจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก. “การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลกแบบ Bottom up ประจำปี พ.ศ.2554”. 2554.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

การท่องเที่ยว, กรม. “กรมการท่องเที่ยวชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาทำหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://thai.tourismthailand.org/>, 2563.

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. “ท้าวสุรนัยเหรียญ กระบะทองเที่ยวระยะสั้น”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/719665>, 2563.

กลุ่มสถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, กรมการท่องเที่ยว. “สถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยวปีต่างๆ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=411,

2561.

แกระอวยขบวนการ. “ท้าวสุรนัยเหรียญ กินรวบ เครือข่ายหมิ่นล้าน”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<http://www.tnews.co.th/contents/204337>, 2560.

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. “ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยว”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=411,2561, 2561

ข่าวสดออนไลน์. “ล้างบาง ท้าวสุรนัยเหรียญ ททท. หักดิบ เจ็บแต่จบ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

https://www.khaosod.co.th/economics/news_21860, 2560.

คุณากร เหวิน. “ส่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนประจำปี 2560”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

[http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?](http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=498&ID=18359)

[SECTION_ID=498&ID=18359](http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=498&ID=18359), 2560.

ชัชวรินทร์ สันธิเดช. “ท้าวสุรนัยเหรียญ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://clubvi.com/page/25/>, 2560.

ชัชวรินทร์ สันธิเดช. “ท้าวสุรนัยเหรียญ มะเร็งร้ายทำลายความสัมพันธ์”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<http://www.okls.net/%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A3-%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1/%E0%B9%82%E0%B8%95%E0%B9%8A%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B5%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A3/342-%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%A8%E0%B8%B9%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B9%8C%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%8D>, 2563.

ฐานเศรษฐกิจ. “ประเมินผลกระทบท้าวสุรนัยเหรียญ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thansettakij.com/content/103691>, 2560.

ไทยรัฐออนไลน์. “กวาดล้างท้าวสุรนัยเหรียญ..เจ็บแต่ต้องจบ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<http://www.thairath.co.th/content/733439>, 2563.

- ไทยรัฐออนไลน์. “เปิดโปงภัยร้าย 'ทัวร์ศูนย์เหรียญ' บั่นทอนท่องเที่ยวไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.thairath.co.th/content/509538>, 2563.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” ทูบ “นักท่องเที่ยวจีน” เดือนตุลาคม”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1477296132, 2563.
- ปัญญา ไกรทัศน์. “ทัวร์ศูนย์เหรียญ...หนามตำใจท่องเที่ยวไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/travel/viewnews.aspx?newsID=9520000124398>, 2563.
- ผู้จัดการออนไลน์. “ประยุทธ์” ลั่นใช้ทุกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเร่งแก้ “ทัวร์ศูนย์เหรียญ” (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9590000098689>, 2563.
- มัชรูมทราเวล. “ทัวร์ศูนย์เหรียญ ภัยใกล้ตัวที่คนชอบเที่ยวควรรู้”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.mushroomtravel.com/page/tour-soon-rhean>, 2563.
- รัฐสภาไทย. “มัครุเทศก์ในประเทศไทย”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.parliament.go.th/ewt-admin/ewt/parliament_parcy/ewt_news.php?nid=41484&filename=index, 2560.
- ศศิธร เจตานนท์. “แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนในเขตกรุงเทพมหานคร”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : http://www.teacher.ssru.ac.th/sasitorn_ch/pluginfile.php/291/mod_resource/content/0/Chinese_Tourist_Research_.pdf, 2563.
- Mydiaryy. “ผมนี้ขึ้นเลย! รวม 7 พฤติกรรมสุดแสบนักท่องเที่ยวจีนในไทย แสบสุดๆ” . (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.dek-d.com/board/view3450106/>
- Tnews. “ปปง. ยึดทรัพย์ 2 เครื่องถ่าย ทัวร์ศูนย์เหรียญ”. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.tnews.co.th/>, 2560.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายสว่าง เกษตรสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	2 มิถุนายน 2508
การศึกษา	ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาการตลาด) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ประวัติการทำงานโดยย่อ	บริหารและพัฒนาธุรกิจเฟอร์นิเจอร์
ตำแหน่งปัจจุบัน	ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เอ็กซ์เซลเลนซ์ฟอรัม จำกัด

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

เรื่อง ปัญหาของทวิศุนย์เหรียญที่มีผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทย และแนวทางแก้ไข

ผู้วิจัย นายสว่าง เกษตรสุวรรณ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ตำแหน่ง ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เอ็กซ์เซลเลนซ์ฟอรัม จำกัด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทวิศุนย์เหรียญส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่งในช่วง 9-10 ปีที่ผ่านมา จึงทำให้รัฐบาลในยุค คสช. ต้องทำการปราบปรามทวิศุนย์เหรียญ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องมา โดยหวังว่าหลังจากปราบทวิศุนย์เหรียญแล้ว นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวจีน จะกลับมาท่องเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น และรัฐบาลจะได้รายได้เป็นกอบเป็นกำจากธุรกิจท่องเที่ยวอย่างที่คาดฝันไว้

เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวถือเป็นธุรกิจที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย รัฐบาลคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวจะสามารถมาชดเชยรายได้ที่ลดลง จากการส่งออก เนื่องจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐกับจีน ปัญหาเกาหลีกับญี่ปุ่น ปัญหาภายในฮ่องกงที่จนถึงวันนี้ก็ยังไม่สามารถมีข้อยุติได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อประเทศไทย โดยเฉพาะการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศไทย นอกจากนี้รายได้จากเกษตรกรรมของประเทศไทยก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาสินค้าราคาตกต่ำในตลาดโลกซ้ำยังมีปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม ในช่วงตั้งแต่ต้นปี 2562 ถือว่าเป็นโชคดีของประเทศไทยยังมีแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งวัฒนธรรมและผู้คนที่มีอัธยาศัยดี จึงเป็นที่น่าสนใจของคนทั่วโลกที่อยากจะมาท่องเที่ยวในประเทศไทย และสิ่งที่น่าสนใจคือ จำนวนนักท่องเที่ยวจีนเป็นนักท่องเที่ยวอันดับ 1 ของประเทศไทย ในปี 2562 มีนักท่องเที่ยวจีนเข้ามาในประเทศไทยประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้ามาท่องเที่ยว ในประเทศไทย

รัฐบาลจึงคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลังจากการปราบทวิศุนย์เหรียญแล้ว ประเทศไทยน่าจะได้ประโยชน์มากขึ้น จากการที่เงินทองไม่ไหลออกไปนอกประเทศ และจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวจีนน่าจะมาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งน่าจะทำให้ประเทศไทยได้รายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวจะได้ไม่ถูกรีดเอาเปรียบจากทวิศุนย์เหรียญ ไม่มีการต้องถูกบังคับให้ซื้อสินค้าที่ไม่อยากซื้ออีกต่อไป แต่ผลที่เกิดขึ้นจริงกลายเป็นหลังจากปราบปรามทวิศุนย์เหรียญกลับทำให้คนจีน

เข้ามาท่องเที่ยว ในประเทศไทยน้อยลง ทำให้ถึงเป็นเช่นนั้น และหลังจากรัฐบาลปราบปราม ทวีร์ศูนย์เหรียญเมื่อประมาณเดือนสิงหาคม 2559 ตอนนี้เกิดอะไรขึ้น ทวีร์ศูนย์เหรียญยังมีอีกหรือไม่ในเวลานี้ แล้วผลกระทบจากทวีร์ศูนย์เหรียญต่อประเทศไทย ณ วันนี้มีมากมายแค่ไหน ผลดี-ผลเสียกับประเทศไทยมีมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ด้านโรงแรม กภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก รถทัวร์ ฯลฯ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยในเรื่องนี้เพราะมีความสนใจในธุรกิจการท่องเที่ยว ที่เป็นธุรกิจหลักที่น่าจะสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย เป็นจำนวนมากจาก ธุรกิจที่เกี่ยวข้องถ้าเรารู้ ปัญหาที่แท้จริงและแก้ไขปัญหาก็ถูกจุด โดยอยากจะทำไปถึงรายละเอียดของแต่ละหัวข้อข้างล่างนี้

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและที่มาของทวีร์ศูนย์เหรียญ เปรียบเทียบกับบริษัททัวร์ในประเทศไทยกับต่างประเทศว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
2. วิเคราะห์ถึงปัญหาของทวีร์ศูนย์เหรียญ ที่มีผลต่อประเทศไทย ข้อดี-ข้อเสียของทวีร์ศูนย์เหรียญ
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของทวีร์ศูนย์เหรียญเพื่อให้ประเทศไทย และผู้ประกอบการคนไทยได้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.1 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลในส่วนของความหมายของทวีร์ศูนย์เหรียญ จำนวน นักท่องเที่ยว และรายได้จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา , การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 1.2 การหาข้อมูลของทัวร์ในประเทศอื่น ๆ ที่เน้นธุรกิจท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักของประเทศไทยว่าทำกันอย่างไร
- 1.3 การนำเสนอกฎหมายที่มีอยู่แล้วที่น่าจะหยิบใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักธุรกิจไทย
- 1.4 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลจากงานวิจัยขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการท่องเที่ยว, ททท, สมาคมโรงแรม, บริษัททัวร์, อพาร์ทเมนท์ และ โรงแรมขนาดกลางและเล็ก

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.1 การวิจัยนี้จะหาข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการท่องเที่ยว และทัวร์ศูนย์เหรียญ

2.2 การวิจัยนี้จะวิเคราะห์ร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อหาหนทาง แนวทางแก้ไข เพื่อนำเสนอ ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่สามารถจะแก้ไขได้เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อดำเนินการต่อไป

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยตั้งแต่ เดือน ธันวาคม 2562 – พฤษภาคม 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการใช้การวิจัยเชิงพรรณนาการ (Descriptive Research) ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการโดยการศึกษาจากตำรา บทความต่าง ๆ และจากเว็บไซต์ของเรื่องที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารในสำนักงานการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการโดยการ ใช้การวิเคราะห์จากข้อมูลทุติยภูมิมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากปฐมภูมิ เพื่อเปรียบเทียบดูความเป็นไปได้และความน่าจะเป็น

3. การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางแก้ไข

ผลการวิจัย

1. ทัวร์ศูนย์เหรียญที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียหายเป็นจำนวนมาก ทั้งในแง่ธุรกิจของผู้ประกอบการคนไทย สินค้าลอกเลียนแบบสินค้าไทยจากประเทศจีน ราคาโรงแรมหรืออพาร์ทเมนท์ที่ถูกกดราคา มัคคุเทศก์คนจีนที่มาทำงานอย่างไม่ถูกกฎหมายในประเทศไทย การหลีกเลี่ยงการเสียภาษีของบริษัททัวร์ การใช้เครื่องบินเช่าเหมาลำจากประเทศจีนแทนการใช้

เครื่องบินของไทย บริษัททัวร์ที่เจ้าของเป็นคนจีน แต่ให้คนไทยเป็นนอมินี ทรัพยากรธรรมชาติของไทยที่ถูกทำลาย รวมทั้งความเสียหายอีกมากมายที่กล่าวถึงไว้ในบทวิจัยบทที่ 3

2. เหยียดทุกเหยียดย้อมมี 2 ด้าน ทัวร์ศูนย์เหยียดทำน่านักท่องเที่ยวชาวจีนมาเที่ยวในประเทศไทย ก็มีประโยชน์ให้กับประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษีสนามบิน การกิน การดื่ม ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าในประเทศไทย การยังคงใช้มัคคุเทศก์คนไทย เนื่องจากกฎหมายบังคับคนขับรถทัวร์ที่เป็นคนไทย การใช้น้ำมันสำหรับพาหนะทุกชนิดในประเทศไทย สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยที่เก็บเงินค่าเยี่ยมชม สถานที่จัดแสดงต่าง ๆ

3. เนื่องจากมีนักวิชาการ หรือคนไทยจำนวนหนึ่งรังเกียจคนจีน ว่าสกปรก ชอบขากถู หรือทิ้งของไม่เป็นที่ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ และพยายามที่ไม่อยากให้นักจีนเข้ามาในประเทศไทย จึงพยายามพูดในสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ นา ๆ แต่จะเห็นกันทันที เมื่อคราวใดที่ประเทศไทยมีปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวจีน ไม่ว่าจะการจับกุมผู้บริหารบริษัท โอ เอ และบริษัทในเครือ เรือฟินิคส์ ที่เกิดอุบัติเหตุ ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งหลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้นปรากฏว่านักท่องเที่ยวชาวจีนไม่เข้ามาในประเทศไทยเลย

4. ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรจะต้องมาประชุมปรึกษาหาวิธีทางที่จะทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีน และนักท่องเที่ยวชาวจีน สามารถนำเงินตราเข้าประเทศไทยให้มากกว่าที่ผ่านมาให้ได้ ไม่ว่าจะเป็น

4.1 การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

4.2 การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่เพื่อการควบคุมและสามารถเก็บภาษีได้อย่างถูกต้องจากทุกธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น โรงแรม, สถานที่ท่องเที่ยว, รถทัวร์, ร้านค้าขายของที่ระลึก ฯลฯ

4.3 สร้างความเข้าใจกันกับนักท่องเที่ยวชาวจีนให้รู้วัฒนธรรมไทยมากขึ้น

4.4 การพัฒนาบุคลากรไทยให้มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ

ซึ่งถ้าทุก ๆ ฝ่ายร่วมมือร่วมใจกันอุปสรรคและปัญหาที่มีอยู่ก็จะกลายเป็นโอกาสให้กับประเทศไทย ในการที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติจริง ๆ ไม่ใช่เป็นแค่เศษเงินอย่างที่มีนักวิชาการหลาย ๆ ท่านกล่าวไว้

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หากประเทศไทยยังจำเป็นต้องอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจหลักให้กับประเทศ รวมถึงเป็นแหล่งกระจายรายได้และการจ้างงานเพื่อช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

ที่ดีให้กับชุมชนและสังคมไทยแล้ว ภาครัฐควรจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยดังนี้

1. ควรจะมีการทบทวนทิศทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง ศักยภาพ และโอกาสที่จะเกิดขึ้น และเพื่อเป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน ผู้จัดทำจึงเห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องทุกองคาพยพล้วนมีความสำคัญที่ จะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ

2. ภาครัฐต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการป้องกันทัวร์ศูนย์เหรียญจากประเทศต้นทาง ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ตรงไปตรงมา เพื่อไม่ให้มีทัวร์นอกระบบด้วยการตรวจสอบ จับกุม ยึด อาัยคทรัพย์ ที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย แม้จะมีผลกระทบตามมาแต่ก็ต้องยอมเสียสละ อวัยวะเพื่อรักษาชีวิต

3. ขณะเดียวกันต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจท่องเที่ยวไทย ด้วยการเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการด้านการท่องเที่ยวได้หลากหลายและง่ายขึ้น รวมถึง การใช้สื่อต่าง ๆ ในการให้ข้อมูล และสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเที่ยวได้เอง

4. เข้มงวดขึ้นในการตรวจสอบการเข้ามาทำธุรกิจของชาวต่างประเทศ และให้ความสำคัญ การดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

5. อบรมพัฒนาผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้ต้องมีคุณธรรมและจิตสำนึกที่จะไม่เอาเปรียบเปรียบนักท่องเที่ยว

6. สร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวด้วยการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยมีส่วนผลักดันเพื่อเปลี่ยนให้ประเทศไทยที่ถูกมองว่าเป็น “จุดหมายปลายทางราคาถูก” (Cheap Destination) ให้เป็น “จุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพ” (Quality Destination)

ทั้งนี้ หากทุกภาคส่วนสามารถบูรณาการร่วมกันได้ ก็จะทำให้การท่องเที่ยวของ ไทยพัฒนาไปอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตลอดไป และเป็นจุดหมายปลายทางที่มีคุณภาพแห่งหนึ่งของโลก และนำมาซึ่งความมั่นคงและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ